COMMENTARII
DE REBVS
IN
SCIENTIA NATVRALI
ET
MEDICINA
GESTIS.

VOLVMINIS XI. PARS III.

LIPSIAE MDCCLXIV.
APVD IOH. FRIDERICVM GLEDITSCH.
Venduntur etiam
Amstelodami apud I. Schreuder et P. Mortier iun. Parisiis apud Briasson, Patauii
apud I. Manfré, Holmiae apud L. Saluium.

I.

Hiſtoire de l' Academie Royale des Sciences. Année MDCCLVI. Avec les Mémoires de Mathématique et de Phyſique pour la même année, tirés des Regiſtres de cette Academie. A Paris, de l' Imprimerie Royale. MDCCLXII. 4to, Alph. 3. pl. 6. tab. aen. 10.

h. e.

Hiſtoria et Commentarii Academiae Regiae Scientiarum Pariſienſis ad Ann. 1756.

Enarrandorum argumentorum huius Voluminis initium faciamus ab *obſervationibus ad phyſicam generalem ſpectantibus.* In *prima* et *ſecunda* commemorantur p. 23.
no globi ignei, per aerem celerrime lati, et pluri-
os globos minores lucidos ex ſe proiicientes,
uorum alter in Belgio et Flandria d. 15 Auguſti
755, alter in Gallia d. 3 Martii 1756 veſperi vi-
us eſt. *Tertia* docet, ferrum tormenti bellici, quod
lus, quam ſexaginta annos, in fundo maris de-

lituerat, ſub cruſta limoſa, qua totum obductum erat, molle, inſtar ſtanni, factum eſſe, remota autem cruſta in aere libero ſpatio 24 horarum duritiem, huic metallo propriam, recuperaſſe. *Quarta* confirmat, quod iam olim Academia annotauerat, pannos, [illegible] neis, vetuſto oleo imbutis, textos, et arte [illegible] nondum a pinguedine repurgatos, cum ſat multo co, aeri non peruio, ſibi inuicem impoſiti iacent, [illegible] te facile corrumpi, ita vt infimi ignem occultum [illegible] cipiant, quo ſenſim in carbones redigantur. *Quinta* narrat, in monte quodam Galliae (*Eſperus*) [illegible] naſci, quarum lignum, ſi in loco natali manet, [illegible] bus intra paucos annos exedatur, translatum [illegible] eo monte in loca, paucis tantum leucis [illegible] diutiſſime conſeruetur. *Sexta* docet, in incendio, quod Conſtantinopoli in menſe Iulio [illegible] 1756 paene vaſtauit, templum patriarchale [illegible] corum ea ratione, quam Cl. HALESIUS propoſuit, nempe aedem terra, quoad fieri poterat, obtectam conſeruatum eſſe. *Septima* eſt de duabus quercubus annoſis, quae ambae fulmine ſecundum longitudinem in multa tigna fiſſae ſunt, ſed ita, vt [illegible] ſus decorticata, foliaque eius arefacta deprehenſa ſint, in altera autem cortex igni illaeſus [illegible] *Octaua* mentionem facit inuenti Cl. [illegible] GESNERI, Archiatri Ducis Wirtebergici, quo [illegible] parandum corium pro puluere corticis quercini pulnus puluerem ex erica, in fornace ſiccata, ſubſtituendo magno cum emolumento docuit; prodeſt etiam [illegible] inuentum et ad ſiluarum conſeruationem, et [illegible] tium coriii minuendum, licet coriariis plus moroſum. *Nona* ſiſtit maſſam ſalis gemmae, item maſſam [illegible] ſtalli, quibus incluſum fuit paulum aquae limpidae, quam ibi fluctuantem videre licuit. In quodam [illegible] iam achate, aliquot guttas aquae, et in quo [illegible] minera ferri maiorem copiam fuiſſe, narratur, quam

prius auditui se prodidisset, diffracto deinceps ... effluens etiam in conspectum se dedit.

Pergimus ad *observationes anatomicas*: 1. Cl. SAU... p. 44. ..., Medicus *Aurelianensis*, cum duas aues, quas in Gallia *Coues-pitières* appellant, quasque ex otio ... genere esse credimus, alteram marem, alteram ..., dissecaret, reperit in femina, praeter ... ceterasque partes femininas, testiculos ... in lumbis positos, illis, quos in mare inue... mole, colore, ac substantia omnino pares. ... hae aues tetracibus (*Outardes*) similes sunt, exi... etiam tetraci feminae testiculos datos esse, ... FERRALTO imposuisse, vt sex tetraces, ... cultro anatomico subiecit, omnes pro maribus ... ret. 2. Cl. MÒRANDUS collegit quorundam ... icorum et chirurgorum exterorum iudicia de ... phrodito illo, qui anno 1750 Parisiis se spe... dam praebuerat, ex quibus apparet, eum femi... ni esse, licet nonnulla alterius sexus signa ... ret. 3. In *Alueruia* prope *Ricomagum* rustici ef... ant loculum lapideum, cui inclusus erat plum... continens cadauer adolescentuli, tam bene ... atum, vt non solum carnosae partes, sed et ... ia sic fere se haberent, vt in cadauere recenti, ... que corruptionis signum appareret. Con... tamen fuerat hoc cadauer, ratione multum ... sb Aegyptiorum ratione. Tectum enim ... erat, et partim inuolutum, linteis imbutis ... quodam fortissimi odoris. 4. In cadauere ... vt putabatur, inuentus est foetus, circum... liquore fero lactis simili, in ouario sinistro, cu... superficiei fimbriae tubae Fallopianae applicatae ... hymen autem erat illaesum. 5. Puella, ati... decem et dimidium nata, febri correpta, quae pro ... morbillorum, tunc epidemice grassantium, ha-

bebatur, omnia medicamenta et alimenta r
ſola aqua frigida excepta. Et morbilli q
erumpebant, ſed aegrota vehementiſſimo c
lore afficiebatur, quem ſequebatur ſyncope
ga et abſoluta, vt pro mortua haberetur. Q
ptionate finito, vſum omnium membro
eis diebus interiectis, perdebat. Recuper
brorum vſu, cum loquela et cibi appetitu,
bat dolor capitis, et paullo poſt in ſumm
rium incidebat, quo quidem venae in pede
et cantharidum ad ſuras applicatione, vic
conſequebatur. Nec membra ſua commo
loqui, nec cibum aſſumere poterat; ſed
men auditus, viſus, et tactus adhuc prae
ratio etiam ipſi conſtabat, et quid vel appe
refugeret, per ſonos inarticulatos indicab
rum duos tantum initio proferebat, pau
plures edere, et ſimul manus aliquando
iterum coepit. Ceterum color faciei et
qualis in homine ſano, oculi vegeti, pul
tus et ſatis fortis. Interea nihil edere, nih
potuit, praeter aquam frigidam, eamque
admodum paucam; et cum medicus illi iuſ
carne vitulina, vt ipſam falleret, admodum
propinaſſet, ſenſum quidem eius decepit,
tem ventriculum, quippe qui potum ha
ſtim inter violentas conuulſiones reiiciebat,
iam febrim aegrotae excitabant. Poſt al
pus rediit ipſi loquela, cum aliquando ſit
ta poſcere aquam vellet, eamque deinceps
rum amiſit, brachiorum etiam vſum paull
perauit, tandemque etiam pedum vſum,
tum cibi, cum menſtrua ipſi fluere coepiſſ
quam per quatuor fere annos ab omni
praeter frigidam, abſtinuerat. 6. Femin
geſtans foetum, qui mortuus inde menſe

...mo per ſectionem caeſaream extractus eſt, con-
... interea, et ſolito tempore peperit.

In claſſe *botanica* legitur narratio de funeſtis effe- p. 72.
... fructuum *Belladonnae* comeſorum. Ruſti-
..., qui triginta circiter baccas huius plantae co-
...derat, primum ſtuporem aliquem ſentiebat, cum
...gine, quaſi ebrius eſſet, et oculorum caliginem,
...de dolorem in ventriculo, et ſiccitatem oris abs-
...ſiti, tandem tinnitum aurium, et borborygmos,
...ctionem faucium, cum deglutiendi difficultate.
... quo ſtatu decumbens incidebat in ſomnum pro-
...dum, ex quo poſt paucas horas euigilans, tre-
...re totius corporis, ac delirio corripiebatur. Cum
... parum aquae bibiſſet, nauſea ſecuta eſt, cum
... vomitu; paullo poſt autem magnam copiam
...ciae viridis ac flauae, ſanguine commixtae, euo-
...t. Hinc capitis quidem et pedum debilitas ali-
...tum imminuebatur, delirium tamen non ceſſabat.
...ſitus tunc medicus pulſum exilem, contractum,
...m et admodum frequentem, ventrem inflatum,
...isque dolore, cutem ſicoam et ardentem depre-
...debat, linguam albo et ſpiſſo muco tectam vi-
...g, et aegrum de amiſſo viſu ſaepe querentem
...bat. Iubebat ipſum copiam ſeri lactis bibere,
...clysmata laxatiua ipſi adminiſtrari, ac deinde de-
...ex tamarindorum ʒiij, cremoris tartari ʒß, et
...t emetici gr. viij certam portionem omni ſemi-
...o exhiberi, donec ſatis copioſae euacuationes
...querentur. Vſus huius medicamenti ſolus
... copioſam alui euacuationem ruſtico ſtatim red-
...ſanitatem. Eodem modo vxor huius ruſtici
... eſt, quae vna cum ipſo hos pernicioſos fru-
... comederat, et in qua eadem ſymptomata fue-
..., praeterquam quod maiores ventriculi et ven-
...dolores queſta eſt. Sed puella, quae paucas

tantum baccas deglutiuerat, et medici ope
per quindecim dies cum similibus symptom
flictata est, et tandem seri lactis vsu conual

His ex *Historia* Academiae delibatis,
mentarios nos conuertimus.

1) *Theoria cuniculorum, ad vsus bellicos*
Auctore DE BELIDOR.

p. 26. 2) Cl. GUETTARDI *commentatio de*
quae parasitae spuriae appellari possunt, seu de
quae in aliis crescunt, licet nihil alimenti inde
mant *). Ad hanc classem plantarum Auctor
eas refert, quae radices in terram agunt, et
bus tantum tanquam adminiculis se applicant,
quae in arborum quidem superficie crescunt
non nisi a terra, in asperi corticis rugis co
aluntur. Hactenus duae tantum plantae,
marinus, et nostoc, pro talibus certo sunt
postquam REAUMURIUS et DILLENIUS
barant, eas radicibus carere, et solo humor
larum ac pluuiae ali. Auctor hoc loco illis
p. 33. set primum fungos, in arboribus crescentes,
pars quaedam corticis vlcerata vel carie exes
p. 35. agaricos, quos humorem ex aere inprimis
autumat, et hinc etiam fungoides, corallo-
ac lithoxyla; deinde lichenes, quorum quat
p. 37. nera constituit. Primum habet pediculum,
ramificationes nascuntur. Secundum, quod
chenum pulmonaciorum, per totam suam
ciem corpori cuidam per exiguas clauiculas
ret. Tertium pediculum habet, vel clau
superficie, quacum arbori adhaeret, simul

*) Lecta d. 3 Apr. 1756.

mitatibus filamentorum, e ramificationibus pro-
dientium, corporis, cui innascitur, partibus alli-
gatur, quae tamen filamenta aeque parum idonea
videntur, succo nutritio ex arboribus hauriendo,
quam illae clauiculae. Quartum per totam suam
basin corpori alii sine clauiculis adnatum est; eius-
que generis vnam duntaxat speciem adhuc reperit
Cl. GUETTARDUS, nempe lichenem illum fla-
vum, qui nonnunquam totas arbores vestit. Porro p. 41.
muscos etiam numero plantarum parasitarum eximit
(quippe qui etiam in testis encausto obductis nasci
deprehenduntur), neque hederam, bignoniam, vi-
tem Canadensem, et cereum triangularem scanden-
tem illis recte annumerari contendit. Largitur ta- p. 52.
men, omnes has plantas nonnunquam parasitas fieri
posse, cum aliquis casus ramos earum quosdam cui-
dam arbori inseuerit. Neque infitias it, damnum
ab hisce plantis arbores pati: verum id non aliter
fieri putat, nisi quatenus in eis corticis partibus, vbi
hae plantae affixae sunt, stagnet aqua pluuiae, vel
eius humiditas, et sic cortex ibi maceretur, finda-
tur, atque vlcuscula fiant, ex quibus succus nutri-
tius arboris effluat.

3) Cl. LEGENTIL *Annotationes ad commenta-* p. 55.
tionem HALLEII *de Chaldaeorum Saro, Inſertam Trans-*
actionibus philoſophicis anni 1692, *N.* 194. *p.* 935.

4) Cl. NOLLETI *inueſtigatio mediorum, quibus*
violenta refrigerare licet, glacie deficiente *). Pri-
mum indicat V. Cl. quaedam media haud artificiosa,
vbi vini, quod refrigerare cupimus, plena demitten- p. 84.
da sunt in puteos, vel in cellis profundis condenda
in sabulum humidum, vel aquae, quae ibidem in

*) Lect. d. 13 Nouemb. 1756.

labro aliquamdiu ſtagnauit, immergenda.
res vel milites, potulenta ſua refrigeratur,
facere debent anguſtam, et quatuor
profundam, in cuius fundo lagenas
et has deinceps terra recens effoſſa tegere
altitudinem, denique foſſam ſtatim operire
quibus ſimilis terra, dimidii pedis altitudine,
p. 89. iniiciendа eſt. Deinde artem exponit, liquor
frigerandi, quae innititur huic principio, quod
dam ſales aquam, qua ſoluuntur, aeque vel
magis frigidam reddant, quam glacies eſt, dum
do ante ſolutionem neque ipſis, neque aquae
ſit maior eo, quem decem gradus thermometri
asmuriani ſuper puncto congelationis indicant.
ter hos ſales autem duos tantum, vſibus oeco
cis in hoc negotio aptos iudicat, nitrum ſcilicet
ſalem ammoniacum, et hunc ſalem illi praefe
dum eſſe docet, ſi maior gradus refrigera
deſideretur, etſi impenſas aliquanto maiores
p. 95. ammoniaci vſus requirat. Vnciae viginti ſalis
moniaci, in puluerem redacti, iniectae in quat
ſextarios aquae, ex puteo recens hauſtae, tribus
gunculis, quarum quaelibet duos ſextarios vini
tinet, eandem refrigerationem conciliare, et
horae circiter ſpatium conſeruare poſſunt, quae
paucae librae glaciei contuſae. Oportet
prius ſitulam fictilem, qua aqua hauritur, et la
culas, et ſalem ipſum in puteum demittere, ibi
tamdiu retinere, donec frigus aquae putеanse
ferint. Sal ammoniacus, hac aqua ſolutus,
aquae euaporationem, recuperari, et iisdem
non ſemel tantum, ſed quotieſcunque libuerit,
rum ſeruire poteſt: nihil enim vis ſuae refrige
p. 104. amittit, etſi aliquid maſſae perit. Vbi aqua
frigida haberi nequit, poterit tamen ope ſolutionis
ſalis ammoniaci potulentis haud contemnenda
gera-

fari. Namque aquam, ad 20 gradum thermometri *Reaumuriani* calidam, hoc sale vsque ad 5 gradum puncto congelationis refrigerari, experimento Cl. Auctorem docuerunt. Et non solum in nauigantes, sed etiam nauigantes huius commoditate et omni tempore participes fieri posse putauit ipsis pro aqua dulci, qua saepe admodum carere debent, etiam marinam adhibere ad solutionem salis ammoniaci liceat; id quod inde colligit, quia expertus est, vncias decem solutionis salis marini in aqua dulci (in qua sal partem trigesimam secundam ponderis constituit) soluisse adhuc sal ammoniaci duas vncias cum drachmis septem in calore, per 20 gradum thermometri R. indicatum, et post solutionem thermometrum in ea desoendisse vsque ad 5 gradum supra terminum congelationis.

3) *De structura arteriarum Auctore Cl.* DE LA SO- p. 107.
TA[1]). Arteriam ex pluribus tunicis compositam esse, constat. Primam seu extimam V. Cl. cum aliis quidem contextum cellulosum appellat, monet tamen, eum potius textum reticulatum seu filamentosum esse, p. 111.
cum non ex foliolis membranaceis, sed ex filamentis membranaceis sit texta, quibus permulta vascula sanguifera et neruuli mirum in modum subtexta sunt. In boue densitas huius texti versus interiora crescit, et in telam vel laminam desinit ligamentosam vniformem seu continuam, in qua nihil reticulati operis, nec per macerationem, nec per ebullitionis aquae vim, in conspectum prodit. In homine autem haec tela deficit; veruntamen in viris tunicae interiores texti cellulosi seu primae tunicae densiores deprehendit Auctor, quam exteriores, in feminarum autem arteriis tale partium discrimen non

[1]) Lect. d. 22 Dec. 1756.

non potuit animaduertere. Ex hac pri
admodum pauci ramuli vasculosi retis, e
filamenta in proximam seu secundam tun
trant, quae per separationem tunicar
asperitates quasdam praebent, quae
Auctoribus pro granis glanduloſis habit
tur, quales tamen reuera non adsunt. Ha
p.117. tunica, sine omni praeparatione, et
obseruauit LANCISIUS fibras circulares sibi
non intextas, sed fere parallelas, quae plu
formant, et iuxta directionem suam exten
resistunt, et tandem ruptae, sese crispand
trahuntur; deprehendit etiam hanc tuni
valde elasticam, et magnae extensionis cap
cundum longitudinem arteriae, non aute
dum diametrum, et semper colorem pallid
habere. Aquam ebullientem hos charact
tum immutare obseruauit. Colligit autem h
tunicam iure haberi pro musculosa. Eam
in homine aeque ac ceteris animalibus vidi
lum in principalibus arteriarum ramis, sed
exiguis earum ramificationibus (facta tam
paratione per iniectionem solidam); neque, q
tra BOERHAAVIUM notat, eae, quae in liene
p.123. rebrum intrant, hanc tunicam deponunt. V
ex aliquo trunco exeunt, veluti intercostale
ta, in pariete trunci semper videre sibi visus
ficium rami formatum et circumscriptum pl
bris circularibus, concentricis, a fibris am
trunco propriis diuersis, et laminam carn
modum sphincteris formantibus; et quia
fibrae arcte cohaerent, atque orificium illud
tunica remanet, cum ramus a trunco auel
non rami, sed trunci partem constituere
ideoque initium tunicae musculosae rami in i
perficie exteriore tunicae musculosae trunci

ſeu intima tunica, quam ex fibris ad axem
allelis compoſitam eſſe conſtat, villos et
adipoſas deprehendere non potuit, neque
organum ſecretorium, neque orificium, ex
quo manaret liquor aliquis vnctuoſus, cui tan-
cauſae lubricum ſuperficiei internae adſcriben-
eſſet; hinc illud a contactu molecularum vn-
ctum ſanguinis eſſe iudicat. Tunicarum ſe-
et tertiae copulationem et adhaeſionem inter
contextu quodam celluloſo inuiſibili effici
Deterum inter tertiam illam tunicam et perio- p. 128.
magnam affinitatem reperit, eamque pro baſi vel
habet, cuius euolutione vel propagatione ce-
partes organicae exſiſtant cunctae. Poſtremo
bus partium, quae arteriam componunt, diſſe-
Primae tunicae praecipuum officium autumat p. 130.
, vt arterias liberas et ab aliis corporis par-
ſeparatas praeſtet, ne illarum ad has adhaeſio-
ſiones illarum turbentur vel impediantur.
liari huius tunicae in corpore muliebri ſtru-
, ex qua ſequitur, ſanguinem in venas minori
pelli, quam in corpore virili, eleganter red-
tionem delicatioris mulierum conſtitutionis,
ras vniuerſalis periodicae, minoris tranſpira-
inſenſibilis, et exilitatis venarum. De tunica
loſa monet primum, ab eius vi muſculari re-
dam eſſe rationem phaenomeni venatoribus
obſeruati, quod circulus ſanguinis in ceruo
pra, cuius cordis ventriculos globus ex ſclo-
explosus perforauit, non ſtatim ſiſtatur, ſed
ſe ſta ſaepe plus, quam centum paſſus curſum
rapidum continuet, antequam cadat; deinde,
plancheres iſtos muſculoſos, ſupra commemo-
; ſiquidem eos in vltimis etiam ramorum diui-
ibus adeſſe rationi ſit conſentaneum, mecha-
ſimum omnis ſecretionis melius forſan explicari
poſſe,

poſſe, quam id hactenus a phyſiologis [illegible]
Tertiae tunicae vſum hunc eſſe docet, [illegible]
eius paralleliſmo ac directione, ſumma [illegible]
et circa orificia canalium collateralium [illegible]
affrictus ſanguinis ad parietes arteriae [illegible]
nuatur, vt paene nullus ſit.

p.134. 6) *De venis metallicis colendis, Auctore* [illegible] LOT *). Adhortaturus V. Cl. populares [illegible] alias etiam venas metallicas, praeter ferrar[illegible] oſtendit non ſolum, antiquis temporibus G[illegible] uitias ſuas metallifodinis debuiſſe, ſed etia[illegible] adhuc venas in diuerſis Galliae regionibus, [illegible] cupri, argentique diuites reperiri poſſe, qu[illegible] ſine lucro coli poſſent.

p.145. 7) Cl. GUETTARDI *obſeruationes*, [illegible] *characteres conchyliorum determinandos vtiles eſſ[illegible] ſint* **). Quatuordecim generum conchyl[illegible] claſſe vniualuium definitiones Auctor hic trad[illegible] vt et teſtarum et animalculorum rationem h[illegible]
p.160. Deinde monet, non recte ſibi videri eos ag[illegible] cum LINNAEO diſtinctionem conchyliorum [illegible] reſtria et aquatica, a veteribus vſurpatam, [illegible] gunt. Terreſtria enim ſemper habere quat[illegible] nua, a ſe inuicem bene diſtincta, quae ſingu[illegible] lo terminantur, aquatica autem duobus tan[illegible] nubus et totidem oculis, ad latera cornuum [illegible] baſes poſitis, praedita eſſe. Haec in duo[illegible] partiri ipſi placet, quarum altera cornua co[illegible] tera plana habeat. Porro recentem conch[illegible] Auctorem ob varia peccata modeſte rep[illegible] Poſtremo cultores hiſtoriae naturalis ſapient[illegible]

*) Lect. d. 13 Nou. 1756.
**) Lect. d. 26 Maii 1756.

ur, ne nouatores quosdam audiant, qui rerum turalium in classes, genera, et species distinctionem per nomina rident, sed a maioribus bene exgitatam methodum sequantur, iuxta quam in definitione generis eae tantum partes recensentur, quae pluribus speciebus sunt communes, et in definitione speciei notae illae solae traduntur, quae speciei propriae sunt, nomina autem diuersa diuersis tum generibus eiusdem classis imponuntur. Hoc p.169. praeceptum illustrat duobus exemplis, quorum prio characteres specificos muscae, cuius vermes in anis plantarum, flores monopetalos compositos rentium, nascuntur, eisque vescuntur, et quam terebra, qua instructa est, *trupaneam* appellat, altero characterem genericum *scarabaei pillularis* exponit.

8) *Theoriae cuniculorum continuatio, Auctore* DE LIDOR.

9) Cl. DAUBENTON *commentarius de mure ura-* p.203.
et praesertim de quadam eius specie, in Gallia re-
et scriptoribus historiae naturalis hactenus
*). Haec species in *Burgundia* reperitur in rupium ad origines fontium, et animal amphium esse videtur, cum mus araneus dudum notus animal terrestre. Differt ille ab hoc rostro lon- p.212.
ori, cauda etiam et pedibus longioribus, tum pilorum colore et copia (nam terrestris in pedibus et nullos habet). Cum dentes harum bestiolarum singularem habeant positionem et figuram: Vir Cl. utramque maxillam cum dentibus sollicite descripsit, et icone exhibuit.

10) *Ex-*

*) Lect. d. 14 Aug. 1756.

10) *Excerptum ex epiſtola* Cl. EULER[illegible] DU HAMEL.

p.217. 11) Cl. GUETTARDI *Deſcriptio* [illegible] *regionis circa Lutetiam Pariſiorum* *). In[illegible] ius operae Auctor capit a deſcriptione in[illegible] tium, qui vallem formant, in quo haec [illegible] et quos etiam terminos regionis, de qua ſuſc[illegible]
p.226. mentari, conſtituit. In his montibus ha[illegible] ad ſummum pedes profundam, excipit pl[illegible] locis ſtratum arenoſum, ad minimum quatu[illegible] cubi autem triginta pedes altum, et refert[illegible] bus ac lapidibus molaribus. Subiacet hui[illegible] ſtratum lithomargae (*Tuf*), decem vſque ad [illegible] des profundum, ſaepe diuerſis ſtratis marga[illegible] vel lapidum duriorum interruptum. Deind[illegible] riuntur ſtrata lapidum, quibus ad aedificandu[illegible] tur; primum ſeu ſupremum non vltra pe[illegible] profundum, et alicubi tria vel quatuor [illegible] ſtrata ſibi inuicem impoſita ſunt, ſecundum [illegible] ad decem altum eſt, et tam in ſuperficie, q[illegible] interioribus partibus multas conchyliorum i[illegible] nes habet, tertium quatuor circiter pedes, q[illegible] pedes ad octo profundum eſt, ſub quo ali[illegible] huc iacent ſtrata, quae ſimul octodecim [illegible] mum pedum profunditatem habent, et quae [illegible] arenoſum excipit. Haec arena rubicunda [illegible] eſt, altitudinem habet duorum triumue pe[illegible] aquae eſt ſubmerſa. Tum profunditas duo[illegible] citer pedum repleta deprehenditur terra [illegible] arena mixta, porro per quinque ad [illegible] argilla nigra, ſplendens, poſtremo argil[illegible] per ſex pedum altitudinem. Haec ſtrata [illegible] in quibus pyritae ſubflaui variae figurae repe[illegible]

*) Lecta d. 27 Nou. 1756.

radices montium ſita ſunt, et infra ea foſſores, impediti, nondum deſcenderunt. Poſt hanc illem deſcriptionem Auctor ſingularia quaedam derat loca, quae a generali illorum montium diſcrepant, et in primis ea, vbi pro lapidi- p. 238.
operariis gypſum reperitur. Docet autem, hanc epantiam tanti non eſſe, quin concludi poſſit, circa Lutetiam montes primitus fuiſſe maſſam gaceam vel cretaceam, variis arenae generibus ſtam, et maſſa argillacea ſuffultam. Denique in-lem viſcerum terrae ſub radicibus horum mon-m coniectat ex indole nota terrae in valle, per em Sequana fluit, et iis, quae hac de re in com- p. 251.
mentario de *Puddingis* expoſuerat, varias addit ob-rationes recentiores.

12) *Obſeruationem tranſitus mercurii per diſcum anno* 1753 *cum obſeruationibus antiquioribus* rat Cl. DE LALANDE.

13) Cl. DU HAMEL *obſeruationes botanico-me-gicae per annum* 1755.

14) *Trigonometria ſphaerica ad quatuor analogias* s Cl. PINGRE.

15) Cl. GUETTARDI *decimus commentarius de lis plantarum.* Hic finit Auctor glandularum cularium inueſtigationem, et pergit ad glandu-blongas, quas *glandes à godet* appellat, et quae p. 310.
is in pomo vel malo inter ſtipulas et origines m in parte ſuperiori et ad vtrumque latus in-ae pediculi conſpicuae ſunt, ac ſaepe in ramu-ioribus guttam liquoris continent limpidi. es autem plantas, in quibus easdem vidit glan-las, recenſet. Deinceps ad pilos, ſeu filamenta, p. 328.

se conuertit, quorum tria genera hoc loco
dit, filamenta ex papillulis seu capitulis
bus extantia filamenta cylindrica et filament

16) Cl. PINGRE *obseruationes astr*
specula S. Genouefae habitae anno 1756.

17) Cl. DE LACAILLE *obseruationes*
micae anno 1756 *habitae in Collegio Mazari*

18) Cl. DE LALANDE *tertius commen*
parallaxi Lunae.

19) Cl. CLAIRAUT *commentatio de*
perfectione a coniunctione lentium obiectiuarum
licis diuersimode refringentium expectanda.

20) Cl. DE CHABERT *determinatio*
et latitudinis Castelli St. Philippi in insula

21) Cl. ROMIEU *commentatio de*
tione chymica, quae ope camphorae fit, et
p. 444. *dam camphorae proprietatibus.* Haec
quam Cl. Auctor anno 1746 a se casu inue
aliasque hoc genus vegetationes subtilitate
dinata dispositione ramusculorum antecell
bit, hoc modo potest haberi. Cum aer
dum thermometri *Reaumuriani* calidus est,
vna spiritus vini, cuius grauitas specifica
tem specificam aquae sit, vti 807 ad 905,
duae drachmae camphorae, deinceps aut
dantur solutioni sex drachmae aquae, n
sed successiue instillando guttas vicenas, e
vicibus agitando mixtum, donec liquor
pidus fiat; tandem in vase cylindrico vi
grandi, cuius orificium apertum maneat,

hanc mixtura in locum, vbi nulla agitatio me-
da eſt. Hoc pacto, ſimul atque aeris calor 4.
gradibus imminutus fuerit, naſcetur in medio
ſta vegetatio: ſi quidem ſingula caute ſic
adminiſtrata, vt praeſcripta ſunt. Minimus
error impediet experimenti euentum. Cete-
obſeruauit V. Cl. quo maior ſit gradus caloris
eo plus camphorae eadem quantitate ſpiritus
rectificati diſſolui, et in gradu caloris 42 1 *Fah-*
heitiano camphoram ſponte liqueſcere. Depre-
hit etiam in particulis camphorae ſolutae con-
tem tendentiam ad coniunctionem ſub angulo
graduum, qualis eſt in particulis aquae, cum
per gelu cryſtalliſatur. Neque ſolum in ſolu-
camphorae particulis, ſed etiam in ſublimatae
tendentiam ſemper obſeruari monet, ſiue ope
, ſiue absque eo, ſolo calore aeris, ſublimatio fiat.
hoc ſingulare obſeruauit, quod particulae cam- p. 449
, duodecimam circiter partem pollicis craſ-
oblongae, impoſitae ſuperficiei aquae purae in
vitreo vel ex ſulphure ſeu reſina facto (non au-
neo), inter ſe agitentur motibus continuis modo
bus, modo ſpiralibus, ita, vt ſaepe a ſe inuicem
ntur, vel a ſe mutuo repellantur, donec diſſol-
, vel ſpiritus vini affundatur, qui motum ſiſtit,
ſuperficies aquae tantum apice digiti, aut filo me-
, (non autem tubulo vitreo, nec bacillo ex cera
ica) attingatur. Hinc camphorae peculiarem
vim electricam, et particulas eius corpuſculis
NII in infuſis liquoribus affines, Auctor ſu-
. Quotiescunque per lentem exiguam con-
adſperit particulas iſtas camphorae natantes,
circa eas in aquae ſuperficie, praeſertim parie-
vaſis vitrei vicina, exiguas cauitates, quaſi a flatu
rticulis emiſſo factas.

II.

LUDOVICI GERARDI M. D. Flora Gal… uincialis. Pariſiis apud C. I. B. Bauch… 8. Alph. 1 plag. 14. tab. aen. 19. cum … geographica.

Redux ex Academia, quam plantarum … raptus frequentauerat, Monſpelienſi ſta… ſtituit apud animum Cl. Auctor, Gallo-Pro… ſyluas, aliaque et remotiſſima ſaepe loca … Hinc peregrinationes inſtituit, et an. 175… ſem agrum, et vicinos montes, rupem … montoſos tractus, *Maſſiliam* ſpectantes, … Gallo-Prouinciae mediae luſtrauit; ſeq… ad montes auſtrales celſiores, dictos … ſubiacentia nemoroſa conuallia, et ſolis … ſtos ſcopulos, nec non montes *de Caſ…* dictos, ſe contulit; an. 1757 oris … uis *St. Tropeti* fano adiacentibus peragra… opus periculi plenum accinxit, et per … gora, montiumque aſperrima iuga, *alper…* nium bis perueſtigauit, et *Taurinum* vsque … ctus, ſuaſu Cl. ALIONII montem *C…* tauit, ab hinc ad montem *Geneure*, monte… *natus*, aliosque ita iter inſtituit, atque ſic … ſuppellectile onuſtus patriam quidem rep… nondum ſatiatus, varios adhuc aliosque G… uinciae receſſus adiit, ac vbique nouos tanto… ſauros legit, vt vltra 1700 plantas, vel p… cies, hoc ipſo recenſere potuerit libro. … tem ſtirpes ea propoſuit methodo, quae … legibus magis conſona ipſi viſa fuit. N… enim artificiali longe praeferendam eſſe … omnesque fructificationis partes in ſe co… fallaces notas praebere, et numerum, pr…

nem, figuramque variare, ac sexum ludere affirmaret, legitima potius dispositio ab omnibus plantae partibus deprompta et ex plurimis notis sancita perfectissima erit, et talis obtinebitur, si situs, hactenus neglectus, omnium partium accurate considerentur. Eiusmodi itaque proposuit ordinem, et sexaginta tres classes Cl. Auctor constituit; quas, vt ordo operis omnibus pateat, repetamus, et deinde quosdam genera, ad hanc vel illam classem relata, commemoremus.

1. Fungi
2. Algae
3. Musci
4. Filices
5. Fluuiatiles
6. Gramina
7. Piperitae
8. Orchideae
9. Conuallariae
10. Tripetaloideae
11. Iuncoideae
12. Irides
13. Narcissi
14. Lilia
15. Coronariae
16. Parasiticae
17. Cichoraceae
18. Cinarocephalae
19. Corymbiferae
20. Dipsaceae
21. Rubiaceae
22. Vmbelliferae
23. Labiatae
24. Personatae
25. Aggregatae
26. Asperifoliae
27. Rotaceae
28. Solanaceae
29. Volubiles
30. Biloculares
31. Contortae
32. Oleraceae
33. Tetrapetalae
34. Rheades
35. Senticosae
36. Melanideae
37. Sarmentosae
38. Ranunculaceae
39. Helioscopiae
40. Caryophylleae
41. Succulentae
42. Gruinales
43. Tiliaceae
44. Bicornes
45. Sphendamnae
46. Chameleae
47. Vaginales
48. Calycifiorae
49. Campanaceae
50. Cucurbitaceae

51. Corniculatae
52. Glaucophyllae
53. Apyrinae
54. Sepiariae
55. Roſaceae
56. Pomiferae
57. Columniferae
58. Papil[illegible]
59. Lupul[illegible]
60. Amen[illegible]
61. Coti[illegible]
62. Trico[illegible]
63. Conif[illegible]

Methodus itaque Cl. Auctoris, licet [illegible] claſſes ab aliis, inprimis LINNAEO in [illegible] turalis fragmentis dudum propoſitae fuerint, [illegible] ſuo modo noua dicenda erit; an autem [illegible] rata ſit, vt applauſum promereri, ac aliis; [illegible] libus quoque, praeferri debeat, nunc a [illegible] rendum non eſt, moneamus ſaltem, non[illegible] ſes plurima, alias ſaepe modo vnum alter[illegible] nus comprehendere. Ita in Claſſ. XII. C[illegible] *diolus et Iris*, Cl. XXV. *Globularia*. XXIX. C[illegible] et *Franca*, XXXI. *Peruinca*, *Cynanchum* e[illegible] XXXV. *Berberis*, XXXVI. *Viola*, *Reſ*[illegible] XXXVII. *Vitis*, XXXIX. *Ciſtus*, *Hyperi*[illegible] *Tribulus*, *Oxys*, *Geranium*, XLIII. *T*[illegible] *Acer*, LIV. *Ilex*, *Euonymus* et *Rhamnus* co[illegible] *Viſcum* ad *Algas* non *Paraſiticas*, *Triglochi*[illegible] *Gramina*, *Potamogetton* non ad *Fluuiatiles*, [illegible] que cum *Aro* ad *Piperitas*, *Paris* ad *Junc*[illegible] *guiſorba* et *Poterium* ad *Dipſaceas*, *Delp*[illegible] *nitum*, *Aquilegia* ad *Ranunculaceas*, *T*[illegible] *Succulentas*, *Ficus* ad *Lupulinas* et ſ. p. re[illegible]

In generibus denominandis plerumque [illegible] FORTIUM, in illis autem conſtituendis vt[illegible] LINNAEUM ſecutus fuit; ſpecierum eti[illegible] na, ſecundum recentiorum leges, vel ab [illegible] pit, vel noua condidit, de quibus ſapienter [illegible] 1) notas, quae a fructificatione deſumuntur, [illegible] rimum certiores eſſe reliquarum partium cha[illegible]

. 2) ſitus caeterarum partium ita habendam
ſe rationem, vt ex eius diuerſitate, prae aliis no-
. depromendus ſit character; 3) earum breuitati
modum ſtudendum, quae obtineri poterit, ſi di-
ſiones in ſpecierum multitudine conſtituantur, quae
cludant characteres diſtinctiuos eſſentiales, omit-
dos in definitionibus ſpecierum. Vbique etiam ſe-
adponit Cl. Auctor ſynonyma, locum nata-
ac durationis tempus adnotat, atque ſaepius
riptiones aliasque obſeruationes adnectit.

Genus vnum nouum, nouas vero plures ſpecies p. 272.
idit. Eſt illud *Tetrahit*, quo *Sideritidem gla-*
hirſutamque erectam, quas vt varietates, dum,
quam floret, ſubhirſuta ſit, calicibus ſubſpino-
poſtea glabra et calices indurati horumque ſetae
fas euadant, vna ſpecie comprehendit, et *hir-*
procumbentem C. BAUH. ſiſtit, a *Sideritide*, *Be-*
aliisque congeneribus differt ſtaminum breuio-
figura, quae ſcilicet intra corollae tubum ſunt
ximata ac recta, aſt verſus faucem vtrinque
ne diuergunt ad angulum rectum, ſicque cum
ubus longioribus, quae recta manent, figu-
crucis conſtituunt.

Inter ſpecies, quae vel accuratius definitae, vel
ſus deſcriptae, vel vt nouae propoſitae ſunt,
imprimis hic commemorandae erunt, quarum
atio, ſat elegans, a Cl. Auctore exhibita fuit.
hae: 1) *Phalaris panicula ouato cylindrica ſpici-* p. 77.
glumis ciliatis. 2) *Poa panicula erecta, ſpicu-* p. 91.
laris glabris, corollis acuminatis, calice duplo
ibus. 3) *Feſtuca ſpiculis alternis ſubſeſſilibus* p. 95.
, fol. inuolutis mucronato-pungentibus. Gra-
phaenicoides. I. B. 4) *Bromus ſpiculis ſubbinatis* p. 98.
reſſis ſeſſilibus. Gramen ſpica Brizae minus C. B.
Andropogon ſpicis binis terminalibus culmo indiuiſo p. 106.
. ſpec. 6) *Andropogon ſpicis digitatis, floſculis* p. 107.

alternatim geminis, hermaphrodito erig
masculo mutico pedunculato. Gramen dal
p.187. *lo - provinciale* TOURN. 7) *Centau*
squamosis, foliis radicalibus indiuisis petiola
vnifloro, subnudo. Iacea Cerinthes fol.
p.190. 8) *Staehelina fol. linearibus denticulatis, sq*
cinis lanceolatis, pappo calicibus duplo longio
p.196. spec. 9) *Senecio corollis radiantibus cau*
subuniflora, fol. indiuisis, radicalibus petiola
incanis. Iacobaea crassa hieracii fol. TOUR
Senecione calice cylindrico, et squamis calic
celatis, cum *Doronico* squamis duplicis ord
p.209. uenit, et ita inter vtramque media est. 10)
mis fruticosa fol. linearibus carnosis, pedunculis
p.233. *bus nudis erectis vnifloris.* 11) *Bupleurum*
et involucellis pentaphyllis, foliolis lineari-
p.237. 12) *Caucalis involucro vniuersali diphyllo,*
pentaphyllis. Caucalis pumila maritima TO
non hanc modo *Caucalidis* speciem curatius
sed omnes, a se visas, aliter disposuit, et no
menolaturam synonymorumque applicatio
proposuit, huiusque mutationis rationes
p.277. recensuit Auctor. 13) *Teucrium fol. ouatis*
floribus racemosis, calicis labio superiore cor
minibus corolla breuioribus. Chamaedrys
sthaecadum TOURN. Calices floriferi sunt
fructiferi oppositi, odore suauiter fragranti
p.333. planta. 14) *Plantago fol. lineari- lanceola*
scentibus, spica subrotunda nuda, scapo s
to foliis longiore. Plantago argentea e rup
p.344. TOURN. 15) *Draba caule diffuso ramoso f*
p.352. *linearibus ciliatis.* 16) *Alyssum caulibus f*
p.394. *diffusis, fol. subrotundis incanis.* 17) *Cis*
cosus procumbens, fol. alternatim confertis in
setaceis. Helianthemum Coridis fol. TOUR
p.405. *Arenaria fol. linearibus erectis subtus striatis*
p.409. *fastigiatis, inaequaliter pedunculatis.* 19) G

...caribus carnosis triquetris, staminibus petalis ...natis brevioribus, Gypsophila repens LINN.

20) *Linum calicibus acutis, fol. lineari lanceo-* p.421.
..., paniculae pedunculis bifloris. Linum trigynum
... spec. 21) *Geranium pedunculis bifloris, fol.* p.434.
...fidis, laciniis obtusis inaequalibus, petalis bifidis.
... Geran. 22) *Thesium floribus subsessilibus,* p.442.
...lis foliosis, fol. linearibus. Thesium alpinum
... spec. 23) *Daphne floribus sessilibus axillari-* p.442.
..., fol. lanceolatis, caulibus simplicibus. Daphne thy-
... LINN. spec. 24) *Anthyllis herbacea, foliis* p.490.
...is inaequalibus, pedunculis axillaribus folio lon-
..., capitulis nudis. 25) *Vicia pedunculis multi-* p.497.
..., petiolis polyphyllis, foliolis villosis, stipulis acu-
...integris appendiculatis. Vicia incana multiflora
... Quae in montosis caulem et folia incana,
...is minus hirsuta ostendit.

Praeter has autem indicatas species, plures alias
...scripsit, vel ad alia genera amandauit, vel vt
...es coniunxit, vel nouis nominibus insigniuit.
...fragilis elegantissima TOURN. cuius fructifi- p. 71.
...s totum fere discum folii cooperiunt, dicitur
...chum frondibus subpinnatis, pinnis alternis cu-
...bus incisis. Inter *Phlea* recensetur, *Gramen no-* p. 78.
..., et aliud tuberosa radice TOURN. et specifice
...minatur. *Cenchrus racemosus* LINN. inuolu- p. 83.
...stituitur, omnesque flores hermaphroditi sunt.
...ad *Agrostin* amandatur nomine *Agrostis pani-*
...picata, glumis echinatis. Tamus communis et p.136.
... LINN. ex collatione speciminum, in Her-
... TOURNEFORTII, quod diligenter inspexit
...ra exinde didicit Cl. Auctor, occurrentium
...ungitur, in vmbra enim nata planta folia gerit
...ra, sinuata ac triloba. *Picris echioides* LINN. p.160.
...tur *Picris foliis summis florem obuoluentibus*, et
...bus *olearaceus* et *tenerrimus* LINN. vniuntur no-

p.161. mine *Sonchi pedunculis tomentoſis.* *Hie*
p.166. *rium* LINN. *Hieracium fol. lanceolato*
tegris villoſis, ſcapo vniflo; hedypnoi
Hieracium fol. oblongis dentatis pubeſcentibus
floro appellatur, et ſic in reliquis huius
p.171. ciebus noua vbique fere occurrunt nom
dryala integrifolia et *ſinuata* LINN. co
eadem enim planta folia inferiora gerit
nuata, ſuperiora integra, obſolete den
p.228. *rdia murulis* LINN. corollam plan
Galium foliis ſenis linearibus, ramis ſimpli
bus hiſpidis ſubſeſſilibus dicitur. *Scandix*
p.251. *cretica* a *vulgari* non differt, vt iam obſe
IUS, ſeminum latera in vtraque pilis hi
qui vero per maturitatem euaneſcunt, vi
p.260. ctor. *Brunella fol. pinnato-laciniatis* a *vulg*
ta aſſumitur, *grandiflora* autem cum ha
p.292. ta relinquitur. *Pinguicula vulgaris* et *alp*
nomine *Pinguiculae nectario apice attenuato*
p.293. tur, vt et *Fumaria offic.* ac *capreolata*, prio
iam MAGNOLIUS vidit, vicinis ſaepe p
haerere ſolet, et ita, vbi adminicula adſun
p.306. ſcandendo incuruantur. *Lyſimachia*, *L*
tum LINN. licet capſula non horizontal
quinquefariam longitudinaliter debiſcat,
culum refertur, et ita duae ſpecies, *foliis*
p.326. *oppoſitis* diuerſae, aſſumuntur. *Vinca*
que LINN. in hortis quidem immutatae
in loco autem natali variant, et in humid
fis folia ſunt latiora floresque maiores, in
bus et ſiccis anguſtifolia et flores minores
Nomen vtrique datur *Peruinca corollae*
p.368. *patentibus*. *Braſſicae* duae determinantur noua
alpina TOURN. *Braſſica foliis inferioribus pet*
ſerratis, ſummis lineari lanceolato integris, et
purpurea TOURN. *Braſſica fol. caulinis cor*
plexicaulibus; petalis patentibus, ſiliquis obtu

nominatur. *Ruta montana* a *grauiolente* distin- p. 377.
, et prior est *Ruta fol. decompositis laciniis li-*
bus, posterior *Rutae fol. decompositis, laciniis*
latis obtusis. *Cisti* historia, dum species quin- p. 392.
, accurate distinctas, nouisque nominibus in-
, propositit Cl. Auctor, egregie illustratur.
ladi- et *salicifolius* variant caule erecto et dif-
fol. subuillosis et glabris, superioribus inte-
et dissectis, solae capsulae constanter differunt,
prior dicitur *Cistus herbaceus fol. alternatim con-*
fultus inconis, capsulis longitudine calicis, po-
eundem gerit habitum et folia, *capsulae* autem
longiores sunt et sic in reliquis. *Rosarum* quin- p. 465.
LINNAEO stabilitae species nomine *Rosae*
eminentibus combinantur; quo loco legimus:
Europaeas, ex una specie ortas fuisse, probant
hispida, calices muricati, folia pinnata, petioli
aculati, aculei caulini, aliaque attributa comm-
Alicae non duae, sed una saltim conseruatur p. 478.
, limites enim inter vtramque nullos a natu-
ficos fuisse patet ex plantae in solo natali consi-
tione, quae foliis ludit integris, angulosis et
tis, pro ratione aetatis, praeterea folia radica-
a caulinis diuersa saepe occurrunt. *Medicaginis* p. 515.
distinguuntur species, charactere a fructus di-
te inprimis desumpto. *Iuniperus communis* et p. 545.
ua specifice distinguuntur quidem, non autem
tum charactere, haec enim variant, terna, qua-
, et, vt in *Virginiana*, vbi erumpunt, imbri-
; postea patentia euadunt, sed baccarum ma-
dine, quae in *oxycedro* rufescentes duplo maio-
Iunipero communi describuntur.

Haec de speciebus notata sufficiant, seligamus tan-
nonnullas obseruationes, quae de industria, in
minandis plantis, a Cl. Auctore adhibita, egregie
antur. In *Phaseo* LINN. anthera calyptra in- p. 65.

strui-

p.105. ſtruitur, quam autem cito deponit. C
LINN. ſpiculae ſteriles, ſi pro inuolucr
tur, Cynoſuri erit ſpecies, ſecus ad M
dandus. Nonne potius pro diſtincto
p.144. mendus? vt fecit SOEHMERUS. M
Antherico ſeparatur, totus enim habitu
uerſus, et praeterea flos calyculatus,
ſtigmata tria, filamenta glabra, capſula
p.145. menta diſiuncta. *Bulbocodium* TOURN.
ad *Crocum* refertur, attamen peculiare
p.148. conſtituit, ſed *Ixiae* ſpeciem. *Orn*
LINN. petala longitudinali nectarifer
ſtruuntur, hinc ad *Fritillariam* amandat
caule diphyllo, petalis patentibus. Lil
petalis ſenis et ouario ſupra corollam ab
differre, bene Auctor monuit, an vero
petalis conniuentibus, floribus ſecundis cam
et Fritillariae citata ornithogali ſpecies
p.157. aliis diiudicandum relinquimus. *Hypo*
ctum eſt genus, ſtylo clauato, longitud
theras lineares, filamentis deſtitutas, in
ſtellatum ſitas, nectente ab *Aſaro* diuerſu
p.307. *machia tenella* LINN. ſtaminibus cum
capſula cum *Luſimachia* conuenit, ideoque
genera coniungenda forte eſſe Cl. Auctor
p.341. *Coriaria* femina filamentis antheriferis inſ
p.342. tamen ſine concurſu maris ſterilis.
perenni LINN. ſiliculae duae, vno articu
ctae adſunt, inferiori abortiua, ſuperiori
mine foeta; in ſatiuo autem ſiliculae apic
dehiſcunt, ſeptoque intermedio in duo loc
ſeminibus foeta, diuiduntur, in reliqu
ſeptum quoque adeſt, ſed quia ſemen vnic
co tantum loculo perficitur, alter per
tem obliteratur loculus, ſepto ſenſim app
mine turgido verſus loculum alterum, in

cheitur. *Alsine* et *Arenaria* distincta manent p.403.
eo charactere, vt prior petalis bipartitis a
ieri differat, *Stellaria* vero, quia staminum nu-
inconstans, ad *Alsinen* amandanda; *Moehrin-*
Arenaria corollis tetrapetalis. Geum TOURN. p.425.
fraga situ germinis differt. In *Corrigiola* et p.449.
externam foliorum basin obducit membra-
tenuis, diaphana, semilineam longa, quando-
bifida, cauli adnata, persistens, quae vera sti-
est. *Aquifolium* in viuis sepibus vsurpatum sae- p.461.
nsum, nec ad arboris altitudinem assurgens, so-
semper gaudet sinuosis, vndulatis et spinosis, adul-
ro et arborescens in loco natali foliis planis,
ibus, integris, in acutum apicem abeuntibus;
apud nos arborea planta semper priorum fo-
rum faciem ostendit). Sexus praeterea in distin-
planta diuersus occurrit, et hermaphroditi peta-
inque, masculi petalum quadripartitum et oua-
abortiens gerunt. *Quercus*, *Ilex* et *Smilax* et p.531.
ntia LINN. vnam constituunt speciem, et fo-
eriora sinuato dentata, sensim minus sinuata
unt, aculeisque destituuntur, ac tandem in
ibus ramis integerrima, longiora, et molliora
ruuntur; ita conuenit *Ilex* et *Aquifolium* folio-
lusu. *Potentilla fol. ternatis*, *fructibus baccatis*, p.470.
ibus repentibus est *Fragaria*; eamque cum *Po-*
coniungi debere, *sterilis* dicta species docet.
nula nigricans, quam in stipulis *satiuae viciae* an- p.498.
uit LINNAEUS, etiam ex obseruatione Cl. Au-
in aliis speciebus deprehenditur. *Melilotus*
rifolio commode separatur, differentia a legumi-
nudis stabilita.

Haec primaria sunt Cl. Auctoris obseruata, alia
ribus notanda relinquimus. Id modo adhuc
meamus, Cl. BERNH. IUSSIAEUM auxiliares
operi manus admouisse, et licet vnica tantum
vice,

vice, occaſione *Scirpi lacuſtris* ſummi hui
nomen notatum inueniamus, plura tamen
te tribuenda eſſe, vel exinde colligimus,
Auctor in praefatione honorificam eiusd
nem fecerit, ipſique publice gratias eg
p. 115. *pus* ille ex nimia aquae copia ſterilis eu
deſtituitur, aſt folia admodum producu
rum fluxui obedientia, haec varietas, ex pl
data, orta, eſt *Alga fluuiatilis longiſſimo fol*

Finitur totum opus quatuor indicibus,
nerum, 2) Synonymorum, 3) Nominum
rum, et 4) Stirpium, quae peculiarem lo
lem nanciſcuntur, ſcil. alpinarum et mariti

III.

Inträdes tal om Barns Skötſel igemen,
för Kongl. Vet. Acad. den 16 A
1760, af DAVID SCHULZ, M. D.
vid. F. M. Barnhuſet. På Kongl. Ve
Acad. befallning. Stockholm, Tryc
Directeuren Lars Salvius 1760. 8 ma

h. e.

Sermo aditialis, de cura infantibus d
genere; in conſeſſu Soc. Reg. Scient.
April. 1760 recitauit DAVID SCHU
D. Orphanotrophaei fabrorum mur
liberorum (*Freymäurer*) Medicus.

p. 3. Improbat, recens natos aquae loco lauari vi
quod fere in Suecia moris eſt, cereuiſia ol
item quod infantes, dum lauantur, aut imm
lorum mutantur, ſoleant prope prunas te

corpus iniuriis aeris omnibus vehementius
dis debilitatur, vt nihil de nociuo vapore pru-
dicamus. Aqua tepida lauari iubet, nec, vt
rdum, ad ſcabiem capitis impediendam, cor-
lum a prunis calens frigidiſſima imbui. Fenni p. 4.
ex vaporario calidiſſimo ablatos frigidae im-
nt, quo fit, vt multi pereant, et fecundae gen-
puturia tamen adultorum laborant, etſi negan-
non ſit, qui perferunt hanc viciſſitudinem, eos
nem coeli inclementiam ferendam robuſtiores
Linteis coerceri et grauari infantem, multas p. 5.
ſas damnat, nec non ſomnum, aut ſtuporem
, cunarum agitatione prouentum. Suecae p. 11.
dium diem aut ad ſummum integrum nato
as praebent, ſed cum bene nutritus ex vtero
deat et tempore opus habeat, quo in nouam,
iam agere debet, vitam ſe componat, mauult
, ſecundum aut tertium diem exſpectari, quo
vili demum lacte mammae turgent. In offi-
rum liberos ſuos lactandi prolixus eſt, etſi
infantibus, ad gemitus illorum cohibendos, quo-
momento mammas praeberi, ob mala, quae
ere poteſt lac in ore acescens. Brutorum p. 15.
qui humano praeferunt, non cogitant, quae
ue humanum corrumpere poſſunt, vt animi
, morbos in bruta etiam cadere, magisque
conuenire tepidum lac, quod ex mamma ſu-
quam quod refriguit. Deinde infantes ita edu-
tenerae eſſe valetudinis, ad experientiam pro-
Infans quidam iusculo ex auena cocto, cui
is pars lactis dulcis admiſcebatur, nutritus, p. 16.
re viuace et proſpera valetudine deinde caruit,
riolas inoculatas difficillime pertulit, licet tri-
que ſororibus variolae blandiſſimae eodem tem-
contingerent. Lacte vaccino ſuos nutriunt
alandi, Islandi, Sibiri, Bothniae orientalis in-
colae,

colae, ſed omnes poenam paucitat
p. 17. luunt. Suadet, vt 5 aut 6 ſtatis vicibus
fans lactetur, nunquam ab eſuriente,
quam duae horae a prandio aut coena
Remedia, quae nimium inualidus ventri
rere nondum poteſt, mauult nutrici da
ope infanti praebeantur.
p. 18. Infantibus multis credit cataractam a
admiſſa natam, aut luſcos factos, qui oc
men ab vna ſaltim parte poſitum ſempe
ſueuerint. Auditui vero tenero nocui
fragores in aurem irruentes, et ſimiliter o
guſtui, quae vehementius in illa organ
Remoueri a mammis iubet infantem, cui
dentes ſint, et vegetabilibus, lacte, iuri
p. 19. pinguibus nutriri. Sacchari mediocris vi
rat et nutrit, pinguia aquoſis vniendo,
tem minuendo. Infantes, quibus nihil
praeterquam iuscula, praebitum erat, p
runt, et feliciter inprimis variolarum inoc
ceſſit, non niſi leniter purgantibus praepa
p. 20. peratim mallet, vt parcius carnibus veſce
bus non poteſt non ſanguis noſter velut
motus animi corporisque incommoda in
tur. Dentibus obſunt calida, acida,
p. 21. vnde ruricolis optimi dentes. Si primis
nocuerit, plerumque ſecundi etiam eius
totam noſtram vitam nos admonent.
p. 22. Thoraces damnat illisque adſcribit,
miae quinquageſima ſexta puerperarum p
procul dubio illarum cura ibi multo melius
quam in regione metropolim circumiac
nonageſima ſexta interit, aut in Dallandi
landia, Sauolaxia, vbi centeſima trice
p. 23. Reliquas etiam veſtes, quibus Europaei
mium quantum coercent, tardius initicia

...bialis non, niſi menſe nono exacto, detrahen-
...lecto traduntur; ſoleas illis coreaceas addit,
...re pedibus mature diſcat infans, tenori enim
...firmantur exercitio hoc, non curuantur.
...os, niſi ſolum vehementer frigeat et madeat,
...poſt ſeſqui annum inducit. Veſtes, vt pro
...tatis conditione mutentur, ſuperfluum putat;
...nas et ruſtici Sueci iisdem perpetuo veſtibus p. 24.
...; animalibus tegumenta, quae natura de-
...emper ſufficiunt, ſuffecere haec tegumen-
...is hominibus inter feras educatis. Cete-
...frigus melius arceri togis late corpus circum-
...ibus, quam veſtibus arctius illud ſtringentibus,
...tis docuit: pedes manusque frigida vult p. 25.
...ie lauari, quam lotionem mederi magis rheu-
...quam illos prouocare, Angli experti ſunt.
...tatis anno in Suecia moritur puer quartus, p. 27.
...quinto; inter primum et tertium infans de-
...nonus aut viceſimus; inter tertium et quin-
...ceſimus octauus; inter quintum et decimum
...mus nonus; inter decimum et decimum
...centeſimus ſexageſimus primus, inter deci-
...quintum et viceſimum centeſimus ſexageſimus
...; ab ea aetate quotannis creſcit moriendi pe-
...et nonagenario vitae adhuc annuus eadem
...pes eſt, quae fuerat recens nato. Aegri ve-
...tas raro ibi naſcuntur, moriuntur ergo,
...morborum cauſſas, qui curam illorum habent,
...magis, quam tollunt.
...pergit ad inſtituta, vbi publicis impenſis p. 28.
...ſunt vel arpoſiti educantur. Holmiae ſepti-
...illegitimus eſt, in regione campeſtri quin-
...ſextus, in Dalekarlia vix centeſimus. In
...orphaeo, cui medicus eſt Noſter, eliguntur p. 31.
...matres nomen et documenta edunt, id-
...ſanctiunt, aut curandos aliis tradunt,

singulis vero septimanis 1½ vel 3 *drach.* *praeb.* accipiunt. Suadet autem Noster [illegible] bus diuitiis aliquando polleat institu[illegible] que infantes omnes recipi, vt impedi[illegible] diis, nihil omnino de parentibus inqui[illegible] bus, qui eo confugiant, idem beneficium
p. 32. fortis ordinem concedatur. Inde a fi[illegible] quo orphanotropheum hoc, laetitiam [illegible] Regi filia, Sophia Albertina testaturi infa[illegible] Auctores, infantes 978 recepti sunt, in[illegible] petuo nutriuntur. Angli, dum in simil[illegible] tarent infantes absque lacte humano edu[illegible] intra anni tempus, perdiderunt 45, e[illegible] qui nutricibus dati fuerant, saltim 29. primis infantibus pultem praebuerunt et [illegible] tibus lactis et aquae factam, admixtis [illegible] azymi secalini, inquietis, ptisanam et [illegible] ctam, euentus vero monuit, ne, hoc [illegible] modo vlterius vterentur. Infantes [illegible] perierunt apoplexia, quam praecessi[illegible] et dysenteria: post semper nutrices [illegible] Holmiae, vt Londini animaduersum est, p[illegible] eorum, qui ruricolis, quam qui vrbanis [illegible] duntur. Aer enim liberior, et modus [illegible] turae conuenientior, ruri adeo prosunt i[illegible] Galli Anglique, etiam lautiori fortuna v[illegible] in rure educari faciant; sed cum varia [illegible] tur incommoda, credit Noster, emolu[illegible] inde sperantur, etiam apud ipsos p[illegible] posse, saltim educatione minus a[illegible]
p. 35. vulgaris. In ipsum orphanotropheum [illegible] di sunt tenerrimi infantes, cum, vbi [illegible] continentur, nec aer satis purus seruari p[illegible]
p. 36. bita omnium cura haberi. Holmiae [illegible] bantur sesqui annum egressi, post bien[illegible] nium quadriennes. Londini et Pa[illegible]

nnes recipiunt. Antequam recipiantur, va-
lis implantandae sunt. Dolet Noster, vsum
plantationis difficulter adhuc Suecis persua-
tum tamen nonus quisque in Suecia natorum
naturalibus pereat, illisque quotannis no-
lis in toto regno interimantur, contra, ex
aut octo millibus, quibus intra et extra Sue-
ciolas artificiales dari vidit, aut ipse dedit,
periisse, aut in vitae periculo constitutum
asseuerat; orphanorum anglicorum omnium,
morbus hic datus est, vnicus interiit. Eius- p. 37.
societatis, quae Holmiae orphanotropheum
membra, in vrbibus *Goetheborg* et *Crisian-*
nos recipiendis, quibus variolae implan-
erexerunt. Consultum etiam putat, vt,
recipiantur, morbillos artificiales perpessi
antes in instituto Holmiensi educantur vs- p. 41.
annum septimum, deinde vel dimittuntur in
quod vocatur, orphanotropheum an. 1632
vel parentibus redduntur, vel traduntur pa-
milias, qui illos desiderant. In maiori illo
otropheo iam deputatorum statuum imperii
o 300 educantur, vsque ad 12 aut 16 an-
quibus, vt seruiant, aut opificia discant,

IV.

Traité anatomique de la Chenille, [qui ronge] le bois de Saule, augmenté d'[une explica]tion abregée des Planches, et d'[une descri]ption de l'Instrument et des [Microscopes] l'Auteur s'est servi, pour [examiner] Loupe et au Microscope; et [pour déterminer] ner la force de ses Verres, [suivant les principes] de l'Optique, et mechanique[s]. PIERRE LYONNET, Avocat [au Parlement], les cours de Iustice; Interprète, [Conseiller] tentes et Secretaire des Chiffres de [Leurs Hautes] tes Puissances, Membre de la Soc[iété Royale] de Londres, de la Societé des Sc[iences] lande, des Academies Royales [des Sciences] de Berlin, et de l'Academie Imp[ériale] storie Naturelle. A la Haye [chez] de l'Auteur. 1762. Alph. 3½ [feuilles] sen. 18.

I. e.

Dissertatio anatomica de eruca, qu[ae] gnum rodit. Auctore P. LYON[ET].

Habetis in egregio hocce opere L[yonnet] exemplum, humanae, in [investi]gan[da] naturis, indefessae, [pari] tantae fel[ici]MET, vt [vix] quid desiderare [possi]mus. Erucae enim, quae in hoc opere

*) Elegantes eam depingit et descri[bit] LIUS vid. *Inst. Belg.* *Vierte* [Samm.] XVIII. Phalaena ex eo prosc[ribitur] *Ceſſat* LINNAEI Syſt. Nat. T. I. [p.] vid. quoque FRISCH. Inſ. P. II. tab. I.

eorum vir pollicum longitudinis, exter-
asque partes, Vir Clariſſimus tanta cura
tam accurate deſcripſit, tamque elegan-
ſiter delineauit, ſuaque manu aeri inciſas
vt fatendum nobis ſit, tot ſaeculorum
tot ſummorum virorum vigilias, quas hu-
poris partibus examinandis deſcribendisque
unt, ſimile quid, multo minus perfectius,
haud potuiſſe. Ad hoc vero tam arduum
Noſter animi quadam aegritudine et indi-
delatus impulſuſque eſt. Cum enim diu-
indefeſſamque, vniuerſae inſectorum hiſto-
fine ſuo, vt videbatur, magno commodo,
annos tribuiſſet operam, accideretque,
eidem ſtudiorum generi addictos plurima
quae ſolum ſe cognouiſſe opinatus fuerat,
vidiſſe atque publicare etiam ſcriptis ſuis
ret; repente mutauit conſilium, atque in
quaſi regionem ſuae induſtriae curſum flec-
ad animum conſtituit. Scilicet ab vniuerſa
rum conſideratione, ad anatomen earum de-
et poſt varia tentamina, ad eruoa huius par-
ſectionem deſcriptionemque animum appli-
quod conſilium adeo bene ceſſit, vt pauco-
orum ſpatio, opus hoc ſolertiſſime ad finem
videret. Atque exhibuit profecto in-
duſtriae et diligentiae ſpecimen, quam et
figurarum aeri inciſarum elegantia abunde
obauit. In quo miramur ſane, ecce nonnem
eruos ipſi ſufficere potuiſſe; plures enim, vti
ipſe, huius operis cauſa haud diſſecuit.
tamen obfuit haec ſpecimitum paucitas
do cauſſae ſuae, aut examinis ſubtilioris. Ita
perſpicue accurateque de minimis quibusque
diſputat, vt, qui legerit hunc librum, nec
, nec gaudere facile deſierit. Nec mole-

ſtiam creabit legentibus nouarum appell
mulus. Pauciſſimis enim huius inſecti
ipſo accuratius deſcriptis, aut primum
noua nomina impoſuit, reliquas certis
ac litteris, aut numerorum figuris diſtin
que. Totum vero erucae corpuſculum,
poſſet lectori deſignare, regionem certa
puſculi, lineis aliquot idealibus, id eſt
delectis, diſtinxit; illasque regiones ſu
in ipſo opere diligenter explicauit. Pe
figurarum exſcriptione, ac in aeneis tabulis
id arte ſua, quae prorſus inſignis eſt in
fecit, vt ſcalpendo, et linearum ac pu
et figura varia, partes vicinas corpuſculi
gueret, vt dignoſci a quoque ſtatim poſſ
neruorum aliae, aliae muſculorum, ali
nis, aliae bronchiorum in tabulis linea
vero quis credat Auctorem aliquam fab
micam, non veram deſcriptionem, nob
propoſuiſſe, cum tanta ſit partium huius
titudo, tenuitas et ſymmetrica elegantia
rum tentaminum nominauit Ill. Cam
TINCK et Lugdunenſem Profeſſorem
MAND. Porro, quo facilius vnusquisque
iſta repetere, et in veritatem rei ipſe
rere, in epiſtola, quae ad Cl. LE CAD
nexa huic operi, publicata tamen iam a
Societatis Harlemenſis fuit, inſtrumenta
in diſſecando vſus eſt, et rationem me
bis et figuris depingit, ſimulque modum
microſcopiorum ſuorum aeſtimandi et
vſus eſt, indicat.

Vt ordine autem procederet eruca
ſcriptio, praemiſſa eſt breuis aliqua
inſecti hiſtoria, qua vitam eius Cl. A
ter deſcribit. Deinde vero de

eius partibus, primo in vniuersum, tum
m, exponit. Rodit haec erucae ſpecies p. 2.
alicum, raro ſecundum Noſtrum aliarum
truncos, quamquam a ROESELIO, quem
allegauimus, in quercubus inuenta fuit.
o naſcitur, quod phalaena, quae ex hac larua
arborum truncis, ope cuiusdam humoris
indureſcentis, agglutinat. Ouulum ipſum
li magnitudinem habet, oblongum et ele-
natum eſt; ex eoque ſub cortice ſalicis aut
boris, circa menſem auguſtum, eruca minor
. Sed pauciſſimae tantum huius ſpeciei eru-
vna arbore proueniunt, cum, ſi plures
ntur, trunci, cuius lignum, canalibus hinc
illum foſſis rodunt, magnitudo ad earum
em haud ſufficeret. Vix quamdiu adoleſcunt,
ſuum hae erucae mutant, quamquam ſae-
gumenta ſua, et, quod mirum, non ea ſo-
ed cum exuuiis illis, cranium ſimul, maxil-
rneam, antennas pluresque alias partes de-
. Vitam haec eruca per aliquot hyemes pro-
qua in re a reliquis diuerſa eſt. Hyeme ac-
. folliculum ſibi ex ligni fruſtulis parat, in
ſequens ver, ſine vllo victu aut motu, viuit.
ndo, ad quam ſolet accreſcere, variat, cum
alias, aliae quatuor pollicum longitudinem
. Pro ratione tamen ouuli incrementa tanta
ouuli ad erucae adultae pondus ſit eadem ra-
1 ad 72000. Varios inter reliqua inſecta ho-
, cum non ſolum variae muſcarum ichneu-
ſpecies oua ſua in hanc erucam mittant,
ulicum aliquod genus eam infeſtet. Haec p. 13.
ae ſpecies, ad ſuam in chryſalidem phalae-
mutationem, ſe ita circa initium menſis
ſi praeparare ſolet, vt niſi arboris, ex qua
petit, et cuius in trunco viuit, cortex

aperturam aliquam iam habeat, talem [illegible]
per quam, in phalaenam mutata, com[illegible]
possit. Ad eam folliculum ellypticum, [illegible]
stulis inter se iunctis, parat, cuius pars [illegible]
liqua longe tenuior est, vt phalaena ea[illegible]
egrediatur: caput enim erucae in eo de[illegible]
aperturam versus situm est. Haec vero [illegible]
huic folliculo inclusa, sensim sensimque [illegible]
lorem accipit, magisque ad anteriorem [illegible]
tracta, exuuiis depositis in chrysalid[illegible]
Huic vero anterius ad oculos duae co[illegible]
scunt, aliaeque praeterea nonnullae in d[illegible]
bus euolutione peracta inniti, anterior[illegible]
lucri partem perfodere solet. Quod si v[illegible]
liculo perfracto, aurelis, per foramen a[illegible]
situm, ex parte egressa est, quiescit, d[illegible]
lucro anterius rupto phalaena proced[illegible]
primo imperfecta est, mox vero alas exp[illegible]
ouisque suis exclusis paulo post moritur.

p. 20. In altero tractationis huius capite [illegible]
cae corpus, quo facilius lectores distinc[illegible]
descriptarum ideam sibi formare, loc[illegible]
de quibus deinceps disseritur, in figuris [illegible]
sint, *idealibus* quibusdam, vt vocat, [illegible]
tes diuiditur. Constat vero huius eruc[illegible]
lum, ex capite et duodecim annulis, [illegible]
duodecim *lineis transuersis idealibus*, q[illegible]
vocat Noster, a se inuicem distingu[illegible]
perro *longitudinalibus* lineis paritet[illegible]
erucae Noster ita diuidit, vt eam, qua[illegible]
tudinem metitur, *superiorem*, quae ve[illegible]
quae in latere stigmata transeunt *late*[illegible]
in spatiis his quatuor longitudinalibus [illegible]
lelae decurrunt, *intermedias* vel *super*[illegible]
riores dicat. Inde fit, vt totum corpu[illegible]
longitudinalium duodecimque transu[illegible]

in centum et quatuor minora ſpatia diſtin-
ſcilicque et illico lectores ſitum partis cu-
ab Auctore commemoratae, inuenire

caput exteriores erucae partes, veluti p. 26.
ſulo examinatae adparent, deſcribit. Color
comparatus eſt, vt ſuperius in dorſo ſtriam
ſitis latam, quae ſanguinei vel obſcurioris
ium coloris eſt. Reliquum corpus car-
oloren, quodammodo flaueſcentem, et in-
ſinc inde maculas rubras oſtendit. Figuram
Noſter corporis erucae deſcribit, breuiterque
e actione muſculorum ſubiectorum depreſſis,
corpore eius conſpicuis, de plicis, de pilis et
nonnullis (*ocelles*) in prioribus annulis de-
agit. In ſingulo latere haec eruca nouem
, per quae aer ad interiora eius penetrat,
pedes paria habet: tria ſcilicet *anteriora*, vn-
vncinato terminata, ad tres priores annulos ſita,
intermedia, quae ſexto, ſeptimo, octauo,
annulo adplicantur, vnumque *poſterius*,
annulo adnexum. *Anteriores pedes*, variis
inter ſe connexis compoſiti, ſine figuras
mouentur; *intermedii* contra et *poſterio-*
ſcuſis carentes, variam ſi mouentur figuram
, nec vncinato terminantur vngue.
in hac erucae ſpecie
(*de pedes*
ſibi per illud
, de pedibus,
diſtinguunt, De
plurimum vero eas
capite deſcribit.

Capitis erucae ſuperius
gulari occupat, cuius
p. 34.

eae, apex ad collum finitur, quam Cl. [illegible] *frontalem* dicit. Per eius longitudinem [illegible] duo ſulci procedunt. Variis porro ornatur [illegible] perficiesque ipſa, ſquali piſcis corii instar, [illegible] granula oſtendit. Squamae huius [illegible] moſa lamina (*lame ecailleuſe*) adhaeret, [illegible] proboſcidem erucae efficiens, quam Cl. [illegible] *ſuperius* dicit. Lamina haec duabus [illegible] bus, anteriore et poſteriore plica tranſ[illegible] nexis, vt anterior, ad poſteriorem [illegible] ſecondi ſub eadem prorſus poſſit. Late[illegible] tali ſquamae duae *parietales* iunguntur, [illegible] maximam cranii partem conſtituunt. [illegible] riori parti adhaerent *antennae* et *maxillae* [illegible] quidem duplici modo et ginglymo. [illegible] aliqua laminae parietalis apophyſis in [illegible] xillae cauitatem recipitur, et contra cot[illegible] qua maxillae apophyſis ſimilem cotyloi[illegible] tatem parietalis ſquamae intrat. Poſterior [illegible] minae pars erucae occiput format, in [illegible] ſingulo ſex oculi reperiuntur parui, co[illegible] ues, inaequalis magnitudinis, et, cum [illegible] cornean habeant, difficile a foraminibus [illegible] per quae pili prorumpunt, diſtinguendi. [illegible] pariter in anteriore parte huius ſquamae [illegible] nicae ſunt, tribusque tubis componun[illegible] ernica in ſe retrahere et abſcondere po[illegible] tribusque paruis appendiculis eas ornari [illegible] oſtendit, proximoque ad oculos hos [illegible] cauſa ſitae eſſe coniicit, vt earum ope [illegible] alia infeſta pulueris deſtituta, oculos [illegible] ra obſtacula dimouere de via, [illegible] propinqua, quae videri poſſint, tactu diſ[illegible] Odoratus quoque organon, aut alius ſen[illegible] carentem, ſenſus eſſe poſſe autumat.

illae duae, quas alii ſcriptores *dentes* dixe- p. 42.
riori parti parietalis ſquamae, inter labium
inferius adhaerent. Aequales ſunt inter
que, vt in omnibus erucis, lateraliter ac-
maioremque ac reliquae erucae ſquamae
lenteque viſae ſuperficiem eleuatis granu-
oſtendunt. In his Cl. Auctor *latas ex-*
ternumque, *dorſum*, *aciem* et *baſin* diſtin-
In acie quatuor vel quinque cuſpides eminent,
magnitudo, pro ratione, qua a baſi diſtant,
quas *dentes* Noſter vocat, licet non alueo-
nentur, ſed ipſius maxillae, hoc loco den-
tum ſpeciem habentis, partes ſint. Inſignis p. 47.
profecto vis maxillis huius erucae ineſt, cum
pe non ſolum duriſſima ligna, v. c. querci-
dant; ſed acciderit etiam, vt quaedam, hye-
mpore debiles et male nutritae, tanta vi ad-
rent, vt ad acum, qua a Cl. Auctore irri-
et laedebantur, ſuſpenſae manerent, et ob
in mordendo efficaciam, ſibi ipſis dentes
Ea vis a muſculis copioſis pendet, qui
ibus ſolidioribus in capite contentis oriun-
illam, a qua carnes maxillas diducentes
nt, *abductrices*, duas vero, quibus muſculi
claudentes adhaerent, *adductrices* Noſter di-
ſigne praeterea natura, in maxillis luminis-
et muſculis eorum aptiſſime ordinandis,
oſtendit, cuius tamen rei delineationem,
nobis praeſcriptos transgrediamur, praeter-
cogimur.

capita erucae, ab inferiore parte inſpecta, p. 51.
eius iam deſcriptas partes, *labium* quoque
adparet. Spatium ſcilicet, quod inter parie-
inferius eſt, maſſa repletur quadrata,
non mobili, tota, partibus modo iis, quibus
inſeruntur, exceptis, membranacea. Haec

para-

pars, quam Auctor *basin labii inferioris* [illegible] *bium inferius proprie sic dictum* sustinet, varias squamosas partes sollicite a Nost[er] anteriusque in tres partes, structura [illegible]

p. 54. differentes, diuiditur. Mediam earum [illegible] lem, (*la fillere*) laterales *barbulas maiores* (*billons*) dicit. Lamina tractilis, vasis [illegible] figuram habens, plurimis squamulis [illegible] rieque ab eruca hinc inde mouetur. [illegible] rum in ea tres partes eminent, quarum [illegible] *bombycini* (*tuyau soyeux*) nomen obtinet, quae eruca ducit, illam transeant. [illegible] ab eruca moueri et circumduci, forte quoque et constringi potest, et apertura [illegible] inferiora respicit, quo commodius eruca cis fila sua applicare queat. Laterales [illegible] eminentiae, *barbulae minores* aut *barbulae tractiles* Cl. Auctori audiunt, qui in vniuersum ratus forte organon esse posse autumat. barbulae ex variis cylindricis tubis ita co[illegible] vt minores recedant in maiores, sicque rum barbularum longitudo augeri [illegible] Vtitur iisdem eruca et in edendo, et [illegible]

p. 60. dis, manuum loco. Ex maxillis autem [illegible] ctenus descriptis cauitas oris formatur aliqua labii inferioris pars, non nisi [illegible] spicua, ita prominet, vt *linguae*, ab vsu [illegible] tatione, nomen ei dare Noster haud [illegible]

p. 63. Tradita hac ratione exteriorum [illegible] historia, solidarum quarundam, [illegible] interioribus situm, descriptio sequitur [illegible] mas nimirum *zygomatica* dicat [illegible] non *portam* Noster verbis delineat, vero ideo huic squamae tribuit, quia [illegible] transmittit, tribusque partibus, duabus *rotibus adstrudentibus* (*les moteurs*) et [illegible]

...Quarum partium descriptio
... et figuras ... p. 42.
... obscura, iuvenior cum hoc loco
...

... eruca partes, quales microscopio p. 67.
... nonnullaeque solidiores in eruca con-
... partes, quinto capite explicantur. Cu-
... altos sulcos, filaque alba aut vasa, irre-
... do inter se contorta, ostendit, et a duabus
... inter se tamen arcte connexis, compositum
... exterior solidioris substantiae est et gra-
... interior vasculosa, nervis filamentisque vaso-
... libus constat. Paucos, paruos, cauosque
... ca haec habet, quorum pars superior plana
... serpentum in modum contorta quasi apparet.
... continet annulus, squamosus est, paullu-
... super reliquam cutem, cuius tunicas perfo-
... net. Ipsa vero pilorum radix ad molle il-
... lum pertinet, quod cutem interius investit,
... in hoc strato ad retis formam compositi,
... pilorum radicem ibi progrediuntur. Pars
... radix pilorum annulum cingens, tenuior est
... vasa, varieque plicas, versus pilos ut communes
... directas, ostendit. Ex quibus omnibus con-
... fecit, pilos paucos erucae, cum spinis po-
... comparandos, corpus eius non tegere posse,
... cutis eruca nimis dura fit, quam quae
... possit, pilos hos tactus organon esse.
... eruca eos comparat, creditque impressio-
... nem extremo factam, altero nervis subiectis
... Quod magis adhuc per experimenta
... fit, cum tali pilo tacto eruca motu
... sentire doceret.

... eruca, externus considerata, sola inter se p. 71.
... differunt, cumtamque satis profundam
... quam extrinsecus circulus eminens spirae

pului-

puluinatae capiti similis, (*nisi effera de*
cauitatem squamosus, ambit. Intus
parent; quae in viuente eruca mo
riuntur, non periodico aut regulari mo
erucae voluntate. Fissura vero inter
pendicularis quidem est, sed tamen in
vt obliqua sit, vno labio super alter
Brunus, quem habent ista labia, color
quidam et friabili massa oritur, quae sep
visa adparet composita esse ex paruis cau
mitatibus foliorum abietum similibus.
squamosae naturae sunt et pellucidae,
foliis quasi ornantur, atque ad se inui
brunam illam, labia inuestientem, massa
Videntur hi cauliculi corpuscula in aere
arcere, ita, vt aer, per eos tanquam p
transiens, extraneas partes, quae, si int
cae corpus, obstructionum causa esse p
lis deponat. Reliquus stigmatis paries
minoribus elasticis compositus est, quo
quodque praeterea duos musculos hab
prouti lubuerit, vel claudi vel aperiri p
tamen erucam respirare posse Cl. Aud
quamquam insignis vaforum aereorum
eius corpusculum distributa, id suad
Licet enim Noster alternantes mot
quam microscopiorum ope in eruca
seruauerit, magis tamen hi effectus a
tractionis dilatationisque cordis,
tionis esse videntur. Quodsi enim
spatio, aere vacuo, detinemus,
mutatio eius in phalaenam impeditur,
signa incommodi inde percepti dat,
mis dilatatum pro habitu per stig
ipseque aer, in bronchiis contentus, per
egredi possit. Aeren porro nulla, qua

[illegible] substantiarum, vt plurimum, conspi-
[illegible] vel augetur vel diminuitur, et erucae
[illegible] totum vitam per aliquot dies sustinent,
[illegible] pedo dies sub ea detentae, si temperato
[illegible] fiat, intra duas horas vitam motumque
[illegible]. Credit itaque Noller: vasa quidem
[illegible] maxime erucis esse necessaria, aereinque ad
[illegible] musculorum efficiendum cum neruis concur-
[illegible] cum stigmate oleo inuncto mouendi facultas
[illegible]ulo, ad quem pertinet, pereat, oleo dissipato
[illegible] apertis iterum excitanda; eas tamen haud re-
[illegible], cum nec in aurelias mutatae respirent.

Interiorum erucae *pedum* singuli, quinque diuer- p. 80.
[illegible] se mobilibus, et articulatione iunctis parti-
[illegible]ponuntur. Articuli vero hi ex cutis, pedes
[illegible]dis, flexilitate prouenient, cum ea hic tan-
[illegible]musculorum, qui ei inseruntur, actioni, cedat.
[illegible] uncinato terminantur, cuius basi duplex ap-
[illegible]stingitur, cuius extremitati in interiore pe-
[illegible] abscondita, varii musculi vnguem mouen-
[illegible]rent. *Intermedii pedes* a prioribus omnino p. 82.
[illegible], cum maiores breuioresque sint, nullam-
[illegible]se articulationem, et in vnderlum coni
[illegible]s et truncati figuram habeant. Eorum ex-
[illegible]ari, a Nostro *planta* dicta, pro lubitu ab eruca
[illegible]ditur vel aperitur. In media eius parte
[illegible]ri adparet, a cute duplicata recedente for-
[illegible], cui interius musculi adhaerent. Exterius
[illegible]tam coronae instar vicini ambiunt, quorum
[illegible] vel extrorsum vel introrsum, prout eruca
[illegible]epe aliquid comprehendere vel dimittere
[illegible]natur. Duplicis magnitudinis sunt, ita vt
[illegible]maiori minor, huicque iterum minor re-
[illegible]. Non solum membrana aliqua, quae me-
[illegible]rem partem tuentur, sed et ipsius cutis ope
[illegible]ecessitate pedi adnascentur, numerusque eorum

in

in diuersis pedibus, et pro diuersa
p. 89. haementer distet. *Posteriores* vero
intermediis recedunt, quod se inu
gant, anteriusque semicirculum
habeant, qui maiores sunt, magi
p. 90. lateribus decrescente. His
anus crucae, eo tratum tempore,
crementa eiicit, conspicuus, cum
valuula tectus sit, quae, similis cum
vltimum annulum finit.

p. 92. Exposita hac ratione partium, quae
teriores sunt, fabrica, ita Noster de
dem interioribus agit, vt in capite
quandam earum ideam praemittat,
capitibus separatim de singulis iterum
ceat nobis de singulis paullo accu
vt, quae in diuersis locis de iis trad
vno quasi intuitu lectorum oculis
p. 92. *Musculi* crucae forma et colore
iorum animalium differunt. Nam
sunt, facile cedentes, lymphaeque
stur pellucent, et ex coeruleo
habent, vt microscopio visi
sfaculum, ob argentea bronch
per eos distributa, exhibeant.
pellucidi, densiores sunt, et opaci
tinusque quasi colorem bronchiis
praebeant. Medio dorsum
fronti, hinc caudam, pro latitudine
vtrinque inserti, hinc, vt plurimum
sed vertebrarum dilatati, fi
tantes et colore fusco. Extrem
vero, non libere fluctuant, nullis

ex iis se inuicem decussant et varie diuidunt,
eo, vt diuisae partes nouos iterum musculos
. Omnes inuestiuntur membrana communi,
nunturque fasciculis parallelis longitudinali-
propriis membranulis iterum obuolutis, inter
exis. Fibrae vero ipsae, serpentinis flexubus
tae, funiculos quasi referunt. Duplici eae
substantia compositae sunt, vti Noster in ara-
idit, molli, et duro filamento spirae in modum
rto, vnde fasciculi ipsi spiralem figuram ha-
. In vniuersum vero musculos hos fibrae, mem-
, bronchiae, nerui, nec non adiposae oleo-
partes efficiunt. Ipsos vero musculos, qui p. 114.
tegumentis statim symmetrici in variis stra- p. 151.
sunt, Cl. Auctor speciatim in septimo
n capite examinat, qualesque in erucae cor-
dorso aut ventre aperto succedentes adpareant
, anatomica simul administratione, qua in
delineandisque iis vsus est, indicata,
tur vero omnes ab eo in tres classes, quas
las per aliam litterarum figuram, in aeneis
huic operi adnexis, distinguit: in *dorsales*
, qui inter superiorem et lateralem lineam in-
ur, in *gastricos*, qui insertionem suam inter infe-
et lateralem lineam habent, et in *laterales* ita
, vt lateralem lineam decussent, vna insertione
, altera ab altera lineae huius parte sita. Va-
horum musculorum, nec non figuram situm-
rum, pede vno vel altero carentibus, qua-
unquam occurrunt, fusius Noster describit.
tabula docet, in vniuersum in erucae cor-
exterioribus partibus musculos inueniri
quibus si 258, quos in capite, et 2186, quos p. 584.
alimentorum Noster inuenit, addimus, stu-
copiam carnium in tantillo corpore nemo
rabitur.

p. 96. His de muſculis propoſitis, Cl. Auctor [illegible] *medullam ſpinalem, ganglia neruosque* con[illegible] dulla ſpinalis et encephalon erucae, ſi cer[illegible] habere dici poteſt, multum a noſtra m[illegible] broque differunt. Quamquam enim par[illegible] in capite eius contenta, quia plurimi, pe[illegible] ſtributi, inde oriuntur nerui, *cerebrum* voc[illegible] haec tamen ipſa aperta iacet, admodum p[illegible] nullosque lobos aut anfractus oſtendit, et [illegible] decim aliis partibus, quae ſibi inuicem ex [illegible] cumbunt, adeo conuenit, vt, hanc par[illegible] brum vocantes, illis quoque cerebror[illegible] dare debeamus, et eruca tredecim hac [illegible] rebra habeat. Has itaque partes omnes, [illegible] cephali officia in eruca praeſtare viden[illegible] Noſter a figura vocat, numerisque, a capi[illegible] faciens, ea a ſe inuicem diſtinguit. Eſt [illegible] *dulla ſpinalis* in eruca, ſecundum ventr[illegible] dinem, inter duo longitudinalium m[illegible] ſtrata ita poſita, vt libera ſit, nulloque [illegible] dioris ſubſtantiae, vti in noſtro corpore [illegible] Aequalem fere craſſitiem habet iis locis [illegible] in ganglia modo dicta intumeſcit, et ſub [illegible] uiſione in *caudam equinam* quaſi diſpeſci[illegible] glia vero, inprimis priora et vltima, hinc [illegible] ſe confluunt, reliqua aequali fere ſpatio [illegible] et inter ſe ſerie aliqua ductuum commun[illegible] Noſter *ductus medullae ſpinalis*, quia ſ[illegible] iis ſita eſt, vocat. Quorum ductuum ill[illegible] priores corpuſculi erucae annulos pertin[illegible] ces, ſiue potius in duos alios diuiſi, d[illegible] tur, reliqui tantum, vbi ad proximum g[illegible]

p. 190. pius accedunt, bifurcantur. Primum, [illegible] incluſum eſſe ganglion diximus, latius eſt [illegible] gum, et in duas haemiſphaericas emine[illegible] men inter ſe coniunctas, diſtinguitur, qu[illegible]

finem *nates* Noſter dicit. Reliqua omnia magis oblonga ſunt, et in medio, non adeo profundo, ſulco diuidantur. Satis autem fortes in vniuerſum et medullae ſpinalis ductus et ipſos neruos, ſi ad paruam eorum craſſitiem reſpicimus, eſſe, elaſticos, ex caeruleo griſeos, quodammodo pellucentes, et ſpiritui vini immiſſos albeſcere et opacos fieri, Noſter aſſerit. In omni gangliorum, neruorum duorumque ſuperficie, vaſa aerea ſiue bronchiae ſubtilissimum aliquod rete, ramis ſuis inter ſe cohaerentibus, efficiunt. Maiores tamen tantum eorum vaſorum rami, in exteriore ſuperficie exterioris tunicae, quae has partes omnes obducit, diſtribuuntur, minores vero rami eam tunicam perforant, et ad interiorem eiusdem faciem tranſeunt. Sub hac tenui exteriore tunica, quam cum dura matre humani cerebri Noſter comparat, alia longe tenerior, piae matri ſimilis, medullam ipſam continet, in qua medulla duplicem iterum ſubſtantiam Cl. LYONNET diſtinxit, *corticalem* ſcilicet exteriorem, et *medullarem* interiorem, magis corticali teneram, et pellucidam. Attamen in vniuerſum gangliorum et medullae ſpinalis ſubſtantia non adeo mollis nec tam facile ſeparanda eſt, vti noſtri cerebri medulla, cum mollis ſit, et valide tantum diſtracta rumpatur. Sed medulla in medulla ſua vaſa multa aerea inter ſe conferta continent, a ſpinalis medullae ſubſtantia facile diſtinguenda, mollisque praeterea ea eſt, granaque multa pinguedinoſa comprehendit. Ex his autem p. 192.
gangliis nonaginta duo *neruorum* trunci proueniunt, Noſtro, cum omnibus ramis ramulisque ſuis, ſollicite adeo et ſubtilitet nono huius tractationis capite deſcripti, vt nihil inueniri elegantius poſſit.

Aliud ſupereſt vaſorum genus, in toto erucae huius corpore copioſe diſtributum, *aereorum* ſcilicet, de quibus fuſe Cl. Auctor agit. Proueniunt p. 101.

vero ea vasa omnia ex duabus *asperis arteriis* (*trachee-arteres*) scilicet ex duobus magnis vasis quae sub cute in eadem, ac stigmata, altitudine tur, vt vnum eorum in vnoquoque latere aereexteriore, stigmatum superius descriptor communicans. Eandem fere ac totum eruc pusculum longitudinem, diametrum lineae s bent, sub vltimo vero stigmate magis adhuc dec et in minores ramulos tantum diuiduntur, qu qui ad saccum vsque foecalem descendunt. mentis erucae stigmatum tantum et muscul adhaerent, et circa quodque stigma multos vndiquaque emittunt, qui in maiores minore rum ramulos per totum erucae corpus, vt per nostrum, diuisi procedunt. Ramos hos Noster vocat, quarum illas, quae ad super lineam tendunt, et in lateribus dorsoque tur, *dorsales*, quae ad adipem et viscera *viscerales*, quae vero ad inferiores erucae p grediuntur, *gastricas* dicit. Semper asperae et bronchiae lumina sua aperta seruant, et sunt, splendoremque argenteum ostendunt, mortua eruca euanescit. Tribus componun eis, in quarum exteriore satis crassa mu vel vasa apparent varie circa eam flexa et coniuncta; secunda tenerior magisque p nulla vasa ostendit; tertia vero squamosa spiraliter contortis, aut in nonnullis loc bronchiorum diuisiones, vbi gyri parum a perfecte circularibus componitur. Cylindri formam fila ista habent, quae vero inter rum supersunt interstitia, membranis cons buscum efficiunt, vt cauitas tubi semper Ipsae vero bronchiae pariter cylindricae sunt conoideae, arterias autem asperas magis pla medio quasi depressas deprehendimus.

ſum annulum, primo et duobus vltimis exceptis, aſpe-
rum arteriam carneus funiculus ambit, ſub quo ea
interius aſpera quaſi redditur, cum minores cuſpides
verſus cauitatem eius emineant. Videtur hicce fu-
niculus ſphincteris officium gerere, vt ſcilicet aſpe-
ram arteriam claudat, quo aer ad alia loca ab eruca
pellatur. Bronchiarum vero diuiſio et directio valde
variat; quas tamen varietates omnes, vt et totum bron-
chiarum decurſum, tam inſigni et indefeſſo ſtudio No-
ſter deſcripſit, vt numerus maiorum ramorum omnium
Noſtro hoc opere deſcriptorum ac delineatorum ſit,
1104. *Cephalicae* bronchiae, ſcilicet eae, quae in ca-
pite diſtribuuntur, ex primo ſtigmate proueniunt.

Pars ea, quae *cor* in erucis dicitur, quamquam p. 104.
extra omnem dubitationem poſitum adhuc non eſt, p. 412.
num vere cordis functiones praeſtare, forma ſua a
cordibus maiorum animalium quam maxime differt.
Canalem enim fere longitudinem, quam totum eru-
cae corpus, habet, cum canalem per omnem ſupe-
riorem corpuſculi erucae partem protractum oſten-
dat. A quarta autem ad duodecimam vsque diuiſio-
nem, huic canali appendices adnectuntur, ex parte
dorſales muſculos tegentes, ad lateralem lineam
pertinſae magisque attenuatae, vt triangulum re-
ſpiciant, cuius baſis ad canalem ſita ſit. Harum vero
partium, quas *alas cordis* Noſter dicit, inferiores
ſunt ſemper ſubſequentis alae initia imbricatim te-
gunt, primumque eorum par minimum, duo vero
ea, quae ante vltimum ſunt, maiora reliquis et ro-
tundiora eſſe deprehenduntur. Anterior autem cor-
dis pars, quae in capite ponitur, rugoſa, membra-
nacea adeoque anguſta eſt, vt exigui vaſculi formam
referat: quo magis vero cor ad poſteriorem cor-
puſculi erucae finem accedit, eo magis cauitas eius
ampliatur et lateſcit, vt in coeco ſuo fine lineae am-
plitudinem habeat. Finis anterior apertus eſt, non

tamen in oeſophagum patet, ſed in cauitatem
dam inter ſquamas biſangulares ſuperius
In hac cauitate praeter varios muſculos tri
ganglia ſita ſunt, *frontalia* a Noſtro dicta,
quis corporis gangliis neruisque iuncta.
Auctor, ganglia haec ſuccum, ipſa reliqua
uoſas corpuſculi erucae nutrientem, atque
cauitate, vt putat, contentum reſorbere,
liquas partes diſtribuere- Poſteaquam vero
terius paululum oeſophago adhaeſit, libe
quantum manet, a tertia autem ad vltimam
diuiſionem, muſculis dorſalibus alarum ope
tur. Harum in vniuerſum nouem
merantur, eaque, praeter muſculoſas fibr
bronchiis neruisque compoſita eſſe depre
Qui ad Cl. LYONNET vsque erucarum
tradiderunt ſcriptores, omnes hanc parte
ius inſecti eſſe autumarunt, tum, quia
quido, quod ſanguinis loco adeſſe puta
tam eam inueniebant, tum, quia in viua
ipſam partem alternatim contrahi et dila
bant. Contractiones hae ab vndecimo
cipientes ad quartum vsque procedunt,
que horum pulſuum pro varia aeris
perie variat, vt cor erucae ſerie quaſi
compoſita eſſe videatur, et haec erucae
qua octo diuerſi pulſus, quae alarum ope
maduertuntur, octo corda quaſi habeat.
hoc viſcus cordis vſum vere praeſtare
fortiter ſibi Cl. Auctor perſuaſum habet,
lum vel arterioſum vel venoſum vas in
nalem pateat, aut in toto erucae corpore
obſeruare Noſter potuerit, licet ſedulo in
inquiſiuerit, vt itaque vera humorum
eruca non fieri poſſe videatur. Quapropter
ſimili modo, quoplantae, haec inſecta

ex terra accepto sustinentur. Ex adiposis licet cellulis, quibuscum omnes erucae corporis iunctae sunt, nutritium humorem sorberi, tantum, qui ad neruos transit, excepto, quem corde elaborari et praeparari Cl. Auctor putat. In vero viscere hactenus descripto insignis copia continetur liquoris aurantii coloris ex globulis transparentibus constantis, qui aquae immissus fundum petit, siccatus vero in gummosam massam, quae aurantium colorem adhuc seruat, abit.

Ad octauam diuisionem cordis alis duo corpora longa et opaca imposita sunt, quorum vtrumque in p. 106. p. 429. fasciculo, flexuoso, longo et opaco vase finitur, quod vero decimum annulum descendens sese sub rectos musculos dorsi abscondit. Has partes Noster *reniformia corpora*, ob aliquam cum renibus maiorum animalium similitudinem, vasa vero, in quae abeunt, *caudas* earum dicit. Diuersae in variis erucis corpora illa, eo tempore, quod erucis adhuc ad suam transformationem supereſt, et sexus differentia, figurae sunt. Corpus et cauda alis cordis alborum filamentorum ope adhaerent, non tamen in cordis cauum patent. Sunt vero corpora duabus haud adeo robustis tunicis, ex quibus exterior interiore tenuior est. Eae complicatura sua in ipso corpore quatuor efficiunt cellulas, quae vasa quatuor alba, satis regularis figurae, laeuigata, pyriformia comprehendunt. Horum singula in breuem caudam desinunt, qua inter se ad initium caudae corporis reniformis confluunt. Membrana densa et pellucida fiunt, interiusque massam albam pulposam, ex minoribus granulis compositam, continent. Cauda vero ipsa corporis reniformis flexuose ad inferiora descendit, vt tunica, quae cutem erucae interius inuestit, ad inferiorem lineam adhaereat. Anteriorem eiusdem caudae partem vagina quaedam comprehendit, va-

ricoſa quaſi, alba et opaca, cauda vero [illegible] egreſſa ſenſim ſenſimque gracileſcit. Vicis[illegible] bus in toto ſuo decurſu per filamenta alba [illegible] ret, et in ſuperficie multis ſtriis opacis, [illegible] irregularibus, picta apparet, quae ex minoribus [illegible] mentis ſerpentinis et inter ſe iunctis compoſita [illegible] Vſum vero horum corporum in vniuerſum [illegible] ctor ita definit, vt in his corporibus rudimenta [illegible] riorum phalaenarum foemellarum, et vaſorum [illegible] maticorum marium lateant.

p.435. Aliud vaſorum genus ad primum ſigma [illegible] aſperam arteriam ſitum eſt. Ea adeo parua [illegible] vix ſine microſcopiis diſtingui poſſint, ſed [illegible] nis globuli eſſe videantur. Lentis vero ope [illegible] granorum longorum inter ſe communican[illegible] guſtam longam irregularem flexamque co[illegible] ſiſtunt, ideoque *granuloſa* vaſa a Noſtro [illegible] dicuntur. Fiunt vero ſacco membranaceo, [illegible] alba repleto, cui folliculi multi, in eum ſacc[illegible] tes, impoſiti ſunt. Haec vaſa neque cuiu[illegible] que alarum futurae phalaenae initia ſiſtunt, [illegible] eorum nobis non liquere omnino fatendum [illegible] prios tamen neruos, propriasque bronchias e[illegible]

p. 10. Inter omnes corpuſculi eruecae partes [illegible]
p.438. (*corps graiſſeux*) molliſſima eſt, maximum[illegible] puſculi ſpatium explet, cum vaginae inſta[illegible] viſcera et inteſtina comprehendat, ſeſeque [illegible] ſtitia muſculorum inſinuet, eaque repleat[illegible] propter interiores eruecae partes in tales, [illegible] hac vagina ſunt, talesque, quae extra eam p[illegible] commode diuidantur. Lactei coloris eſt, [illegible] plurimis lobulis anfractuoſis componitur, [illegible] communicantibus, ſulcis tamen diſtinctis, [illegible] bri lobulis pene ſimiles ſint. Ea vero qu[illegible] adeo mollis eſt, vt ſtructura eius difficile co[illegible] tur, tamen videtur veſiculis aut cellulis [illegible]

oleosam pinguedinem continentibus, circa quarum parietes bronchiae distribuuntur. Loborum vero omnium figuram et flexus sollicite Cl. Auctor describit, nec non viginti et octo corpusoula, quae ab eo *massae granulosae* dicuntur, et ad bronchiarum gastricarum diuisiones in pinguedine hinc inde sedent, diuersa tamen diuersa, cum pultaceam tenacitatem ostendant, quorum tamen vsum Noster se ignorare fatetur. Porro alia quatuor addit, quae in secundo et tertio annulo lateraliter posita inueniuntur, duplicesque substantia, quoad structuram diuersa, componuntur, ex quibus alae proceresount, vt alia sex pinguedinosa grana longe minora, in anterioribus erucae pedum sita, ex quibus pedes phalaenae proueniunt.

Canalis alimentarius erucae ab ore eius recta linea p. 109.
anum per totam corporis longitudinem protendit, tribusque constat partibus, *oesophago*, *ventriculo* et *crassis intestinis*. Difficilis in vniuersum longitudinis eius mensura est, cum fere semper vel elongetur vel contrahatur. Oesophagus, qui maxime anterior huius canalis pars est, ad quartam diuisionem finitur. Pars eius anterior, quae in capite continetur, angusta est et carnea, variisque squamis affigitur. Initium eius sphincter ambit, cui varii musculi extrorsum aduenientes inseruntur, apertura autem, quae in oris cauum patet, aliqua squama peculiaris structurae tegitur, quam, vt numerosos oesophagi musculos, Noster accurate describit. Posterior eius pars in saccum expanditur membranaceum, huius superficiem innumeri fere parui musculi percurrunt. Interius variae in oesophago plicae longitudinales sunt, in primis eo loco, vbi ad ventriculum accedens contractus quasi, *stomachi* nomen a Nostro accipit, largoque sphincktere, ex aliis minoribus composito, circumdatur. In vniuersum duabus tunicis componitur, exteriore opaca et pulposa, interiore

membranacea et pellucida, ad ventriculum
muata. Totam vere longitudinem oeſophag
uus aliquis percurrit, qui eam in ſitu quaſi
et a Noſtro *retinaculum oeſophagi* (*la bride de l'oe*
phage) dicitur.

p. 109. *Ventriculus* ſuper decimam diuiſionem
p. 466. Longitudo eius ſepties amplitudinem, quae
ad inteſtina vergente minor eſt, quam in
ſuperat, qua tamen oeſophagum et inteſtina
lit. Maxime conſtringi iterumque dilatari po
albo coeruleſcentem colorem habet, qui
alimentorum, quae in ventriculo contin
tura inſigniter variat. In eo contracto
plicae apparent, ſenſim ſenſimque euan
Copioſa vaſa aerea, quae ad eum accedu
modo, inprimis in ſuperiore eius ſuperfi
elegans adſpicientibus ſpectaculum offerunt.
autem obtinet muſculorum ſtrata, quorum
ſtorum ſunt, qui eius longitudinem per
trorſum aduenium, ventriculoque per int
tum adhaerent, reliqua vero parte libere
vnde iis contractis transuerſae in ventri
oriuntur. Alia ſtrata transuerſis ſiue obliqu
lis fiunt, etiam aliunde ortis, circa omnem
culum flexis, coniunctis cum rectis. Mu
contortis fibris fieri, quales in muſculis,
imperio ſubiectis, adeſſe ſuperius dictum
detegere non potuit. Omnis vero ventri
dem quas oeſophagus, tunicas habet. In
lis erucarum, quas circa menſem maium
Cl. LYONNET, nulla inueniebat alimenta,
cum cauum obducebatur albicante aliqua
tis craſſo, internae tunicae adhaerente,
poris egredi videbatur.

p. 110. Parum erucae huius *inteſtina* cum maior
p. 472. malium inteſtinis conueniunt, quamquam

craſſa et tenuia a Noſtro diuiduntur. Proprie tamen *craſſa* tantum nomen inteſtinorum mereri videntur. Ea enim canalem efficiunt, recta a ventriculo ad ſaccum vsque foecalem protenſum, qui vero inteſtis iterum a Noſtro in tres partes ſiue inteſtina diuiditur. Ex his itaque craſſis inteſtinis primum tenuiſſimum quidem, ſed et ampliſſimum eſt, et a ſecundo ſphincktere, ex minoribus muſculis compoſito, ſeparatur, praetereaque longitudinales et multas circulares fibras obtinet. Secundum, priori longius, ſed ſimul anguſtius, pari modo rectos circumeſque muſculos habet. Inter illos membranaceus et plicatus ſaccus eminet, cuius apertura in inteſtini cauitatem patet, quam partem forte intelligi coeci officium praeſtare Noſter putat. In hoc tandem inteſtinum tenuia inteſtina aperiuntur, de quibus inferius dicendi erit locus, a ſequente illo annulo exterius rugoſo, membranaceo et muſculoſo ſeparatur. Illud autem tertium inteſtinum reliquis craſſis, et longius, et anguſtius eſt. Interius ſexangularem quaſi figuram habet, quarum apum alueoli oſtendunt, et in eorum angulorum ſingulis muſculus aliquis reperitur, qui totam eandem longitudinem tranſit. Inter hos rectos conuerſi et obliqui muſculi reliquam tegunt ſuperficiem. Per muſculos exterius aduenientes contrahitur. Interius in craſſis inteſtinis variae obſeruantur plicae, a ſe inuicem in diuerſis eorum partibus diuerſae, maxime tamen longitudinales ſunt, et ita in cauitatem eorum prominent, vt magnam eius partem repleant. Non ex ſola contractione inteſtinorum prouenire, ſed per naturam adeſſe, atque inseruire ſuccis ex cibis exprimendis, valuularumque officium praeſtare videntur. Interna craſſorum inteſtinorum tunica membranacea eſt et pellucida, villisque ſimiliter pellucidis componitur. Hinc inde

tamen

tamen in ea eminentiae aliquae deprehe
quarum aliae cuſpidatae villorum forte vſu
aliae, carunculis ſimiles, opacae, magis in
inteſtinorum tunica, quae interiore era
conſpicuae, glandularum mucoſarum ſorte
praeſtant.

P. 493. Tertium, quod iam deſcripſimus, inteſtin
ſuo in *ſaccum foecalem* aperitur, in quem ex
parte *anus* patet. Saccus hic ſatis amplus e
extremum annulum ponitur, tresque in v
tunicas habet, quarum exterior pellucida
nerrima, altera muſculoſa, tertia membran

P. 477. Superſunt partes, quas Cl. LYONNET
inteſtina dicit, quamquam inteſtinorum v
habere videntur. Vario modo ea ventr
craſſa inprimis inteſtina circumeunt, in qu
teram partem aliquot orificiis aperiuntur.
ter eorum vix ex quinta parte craſſorum d
aequat: In quoque latere vnum depr
quod nouem pollicum et maiorem adhuc
dinem habet, tamen haec longitudo in di
ribus et ſubiectis maxime differt. Cyl
et in ramos diuiduntur et inter ſe iungu
ad inſtar, difficile explicandi. Ad ſaccum
calem deſcendunt, circa quem vario quo
flectuntur. In cauitate eorum albam
maſſam Cl. Auctor reperit. Ea autem inte
vſum praeſtare vix nobis perſuadere poſſu
dit tamen Cl. LYONNET, alimentorum
partem per contractionem muſculorum
ſecundo inteſtino craſſo pelli poſſe, et in
ctationis, qua eorum hiſtoriam tradidit,
partem quandam tenuiſſimam alimentorum
terius elaborari, et ad corpus adipoſum,
fibrillis quibusdam pertinent, deferri, inutil
in ſaccum foecalem eiici. Cum in eruci

...men cibum non ſumſerint, tamen inteſtina... maſſa illa pultacea repleta viderit Noſter, motu ...ſaltico ea omnino deſtituta eſſe videntur.

De *vaſis bombycinis* (*vaiſſeaux ſoyeux*) ſcilicet de quae materiam ſecernunt, ex qua, ſi in aere ...ſiccatur, fila, quae erucae ducunt, oriuntur, de... quinto capite Noſter fuſius agit. Diuidit au... ea in tres partes, *anteriorem* ſcilicet, *mediam* et *...eriorem*. Pars anterior pili craſſitiem, longitudi... que octo vel decem linearum habet. Incipiunt capite a lamina tractili; vbi per breue ſpatium ...ſeconiuncta ſunt, mox vero a ſe diſcedunt, ite... que inter ſe bulboſi corpuſculi ope coeunt, mox ...iterum a ſe ſeparantur, indeque corpus erucae ...diuntur, variisque flexionibus factis, inter ...am et quintam diuiſionem in intermediam ſic ...am partem abeunt. Alba haec pars eſt et quo... modo pellucida, atque, vti lentis ope cogno... in ſuperficie ſua filamenta multa alba in rete ...ta oſtendit. Variis componitur tunicis, qua... interior carnoſa quodammodo eſt, altera fir... gori et elaſtica, ex filis elaſticis ſimili ratione, ...bronchiae, compoſita, tertiam comprehendit. ...edia pars magis anteriore opaca eſt, et lacteum ...colorem habet, qui tamen in brunum, ſi ea ...tum vini immittitur, mutatur. Moleculae ...gulares fere figurae in eius exteriore tunica ſe... quae glandulae eſſe videntur, duabus enim ...pari tunicis componitur, quarum interior ex... ...a longe tenerior eſt. In vniuerſum intermedia anteriore parte ſepties fere craſſior eſt, et ...m et octo fere linearum longitudinem habet. ...poſterior opaca eſt, moleculaeque in ea aegrius ...guntur, quamuis maiores ſint. Ad initium ...inteſtini primi in filamentum abit, quod ad ...lum aliquem protenditur, huius tamen fila-

p. 111. p. 498.

menti

menti ſtructura a Cl. LYONNET, cura adhibita, non penitus detecta fuit. In longitudo horum vaſorum, ob flexus, plures, ſatis magna eſt, cum vltra tres in diuerſis tamen erucis variat. Nullo cum ventriculo aut inteſtinis, neque cum corpore, niſi per carnea quaedam filamenta rent. Interius in toto hoc canale multa alba continentur, quae ſerici materiem videntur, et in anterioribus magis perfe que elaborata, quam in poſteriore parte

p.112. Decimum ſextum huius tractationis
p.509. *vaſis diſſoluentibus* agit, quae a nullis ali carum anatomen tradiderunt, ſcriptoribus et huic erucae ſpeciei propria eſſe videntur uentia autem ea Noſter dicit, quis ſuc rant, quo eruca ad ligna, quibus veſcitur, vtitur. In anteriore erucae corpuſculi p henduntur, et a Cl. Auctore in tres *receptaculum* et *caudam*, diuiduntur. C nalis ſatis amplus, muſculoſus, membr lindricus, in ore incipiens, ad adductor laminam adnexus, vt maxilla non niſi hoc canali quoque agitato. Re guram farciminis quaſi habet, et ad e deſcendit. Duabus tunicis fit, quarum nerior et craſſior eſt minusque pellu ſusque ſtrias oſtendit, interior pellucida fortis et plicata. Cauda longiſſima eſt flexa, et inter anfractus pinguedinis d flexuoſe euaneſcit. Componitur duob naceis tubis, quorum vnus in altero c interior tamen longe minorem exteriore habeat, ſpatiumque inter hos tubos fo nuloſa alba et opaca repleatur, in qua ſucci ex adipe reſorpti praeparationem

em in dissoluentem liquorem fieri, Cl. LYONNET
mat. Ille autem liquor pinguedinosus quasi
fusque et odorus est, pellucet tamen, et aqua et
itu vini leuior esse deprehenditur. Videtur eru-
eius ope ligna, quae rodit, emollire, vt rodere
. Experimenta tamen a Cl. Auctore instituta
docuerunt, liquorem hunc, ex receptaculo
tum, ligna non arrodere, quapropter credit, aut
tam fuisse partem illius, quo in experimento
vsus est, in submersione erucae, nam aqua eam
xerat, aut admiscri huic liquori in ore alios
os, qui vim eius rodendi magis adhuc augeant.
Supereſt, vt de partibus, in capite erucae con- p. 519
, quaedam adhuc moneamus, quae partes
Auctore subtilius in decimo septimo libri huius
deſcribuntur: addita simul administratione
nica, qua in partium, quae in figuris delinean-
ſectione vsus est. Egregie in hoc capite sub-
per capitis interiora distributi nerui, aliae-
plures partes verbis depinguntur. Scilicet ac
laminae tractilis et musculorum, quibus ea
, nec non laminae alicuius ad initia et origi-
orum sericearum sitae, quae liquori fericeo
ducendo, siphonis quasi instar, inseruit, historiam
nit, qua occasione simul de artificio et ratione,
filis ducendis eruca haec vtitur, plurima No-
onet. Oculorum cornea transparens in squama
li continetur, interius vero huic corneae
bulbus ipse, vasculi rubri opaci formam habens,
net. Eius anterior superficies, corneae appli-
margine terminatur rubro et lato, qui haeuenti
lucidam partem ambit. Singuli oculi ramum
optici accipiunt, continentiusque et in situ
entur membrana, quae infundibuli quasi formam
. Plura se in oculis ob opacitatem partium, quas
us continet, detegere non potuisse Noster fatetur.

Incre-

p. 585. Incredibilis partium hoc opere deſcri
merus quemque facile poteſt docere, qua
et adeo non deforme inſectum ſit eruca, ve
nis error, ac ſi pauciſſimis partibus conſta
ſculum plane non organicum habeat, pro
dat. Eiusmodi autem artificioſa partium, vel
ni conſtructio, maxime neceſſaria erat, prop
cem huius inſecti in chryſalidem phalae
tationem, quae cum in forma externa, tum in
partibus conſpicua ſit. In phalaena enim fe
earum partium, quae in eruca cernebantur,
ſupereſt. Abierunt muſculi innumeri illi p
que in eorum locum alii formae et ſtructu
nouae ſuccedunt; abiit canalis alimentarii e
ſeruicorum et diſſoluentium maxima pa
nerui, quorum nouem ganglia diſparuer
munitur, bronchiae vnicam tantum mu
tunicam. Adeſt vero loco eorum, quae
caput nouum, ab erucae capite omnino di
ſunt viginti duo oculorum millia. Ne
noui muſculi, pedes, alae, genitales quo p
quorum nulla in eruca quamuis ſubtili
veſtigia deprehendebantur. Inſecturam ig
ciſſimae, et nos, et vniuerſa eruditorum
pateretur, ſi abiiceret latidatiſſimus egre
ris Auctor conſilium coepi huius libri
tionem nobiscum communicandi. Et
tuit, phalaenae quoque, quae ex hac erua
accuratam, hoc eſt priori ſimilem hiſto
bere, et ſucceſſiuas mutationes, quas eru
luenam tranſiens patitur, deſcribere, ad
ficiendum figuras maxima ex parte ala
ipſe nobis in huius operis fine confirmat.

V.

Die Kennzeichen der Inſekten nach Anleitung des Königl. Schwed. Ritters und Leibarzts KARL LINNAEUS *durch 24 Kupfertafeln erläutert, und mit derſelben natürlichen Geſchichte begleitet von* I. H. SULZER, *Dokt. der Arzneygelehrtheit. Mit einer Vorrede Herrn* IOHANNES GESZNERS. *Zürich bey Heidegger, und Comp.* 1761. 4. 1 *Alph.* 13½ pl. tab. aen. 24.

i. e.

Genera Inſectorum ſecundum methodum CAROLI LINNAEI figuris aeneis XXIV explicati, addita eorum hiſtoria naturali, auctore I. H. SULZERO. Cum praef. I. GESNERI.

Quem profecto elegantiſſimum hoc Cl. SULZERI opus vſum omnibus iis, qui ad cognoſcendam hiſtoriae inſectorum adſpirant, nec tibi ſolum, ſed et iis, qui iam in hac hiſtoriae parte aliquantum profecerunt, praeſtare vnus certe quisque, qui hunc librum perlegerit, mecum fatebitur. Inuenient enim, qui ex ſyſtematicam Ill. LINNAEI inſectorum diſpoſitionem in germanicam non ſolum linguam eleganter translatam, ſed et egregie auctam, communique magis accommodatam. Videbunt porro omnium ordinum a LINNAEO conſtitutorum finibus explicata, ſingulorumque generum characteres ac ſubdiuiſiones, additis iconibus elegantiſſimis illuſtratas, vt omnia inſecta ad ordinem ge-

nusque ſuum, ſecundum deſcriptiones et
in hoc opere contentas, referre, facillime
Nec mera haec Linnaeani operis translatio
didit potius Noſter deſcriptiones vberiores,
cum, quo naſcatur inſectum, vitam, mores,
rationem, transmutationem, naturam
que eius generis ex optimis quibusque
ſuique ipſius obſeruationibus diligenter
ac partium diuerſarum fabricam et vſum
obſeruauit. Nominibus rebus tribuendis
NAEO nonnunquam receſſit, ordinemque
dum mutauit, multaque egregia addidit, ita
vtile vbique miſcuiſſe merito dicendus ſit.
rum elegantia ſumma eſt, cum Cl. Auctor
nactus ſit dexterrimum, cui SCHELLEN
nomen eſt, qui Roeſeliana arte figuras
ptas viuis coloribus diſtinxit. Praefixa
praefatio Cl. GESNERI, in qua de
modo hiſtoria naturalis, inprimis inſector
me addiſci poſſit, ſcriptoresque, qui de inſ
runt, chronologico ordine recenſentur.
cipit Cl. Auctoris ad Cl. STINZIUM epi
catoria, et vniuerſalis quaedam in opus
troductio, in qua de mirandis inſectorum
tatibus eleganter Noſter diſputat. Finem
ris explicatio tabularum conſtituit, in
rum, quae in tabulis ſunt, characteres,
Linnaeana adduntur. Nullo modo
hoc opere in alias quoque linguas
translato, ſyſtematicam elegantiſſimae
riae naturalis partis cognitionem facil
uerſaliorem magis omnino reddi poſſe.

VI.

Hiſtoire Naturelle générale et particuliere avec la Deſcription du Cabinet du Roy. Tome Neuviéme. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1761. 4. Alph. 2. pl. 2. tab. aen. 41.

h. e.

Hiſtoria naturae vniuerſalis et particularis cum deſcriptione muſei regii. Tom. IX.

Inter maiora, quorum nonnulla a Cl. Viris, BUFFON et DAUBENTON, in hoc tomo deſcribuntur, animalia quadrupeda leo primus eſt. Inhabitant leones calidiores regiones, Africam nempe et Americam, magnum tamen reſpectu morum inter hos atque illos deprehenditur diſcrimen, ita, vt Africae leones omnium fortiſſimi et ferociſſimi, Americani vero multo leniores ſint. Inprimis autem leones in deſertis locis, ardente ſole combuſtis, Biledulgerid, reperiundi omnium maxime terribiles occurrunt, quorum tamen numerus, ſecundum relationes eorum, qui ea loca peragrarunt, in dies deminuit. In genere vero notandum eſt, leones a cunctis meridionalibus Africae et Aſiae locis, quae non inhabitant homines, numeroſos adhuc et valde terribiles eſſe, atque, cum armorum vim nondum experti ſint, eis inſultare videri. Inflictis quidem vulneribus irritantur, ſed neutiquam terrentur, nec aſpectu multorum hominum diſturbantur. Sic vnus ſaepe eorum integram ſocietatem peregrinantium aggreditur, et pertinaci et violento certamine debilitatum non fugit, ſed certando obuerſaque fronte ſe retrahit, nec vnquam dorſum dat. Leones contra, qui in India et Barbaria circa vrbes et pagos habitant,

quiue tunc homines vimque armorum compe
bent, audaciam animumque dimiserunt, et
tantum pecora aggrediuntur, et a foeminis in
que, fustibus tantum armatis, in fugam ve
coacti, vt praedam abiiciant.

p. 11. Leones maximae staturae, a rostro ad cau
tum vsque, octo vel nouem pedes longi sunt,
vero cauda quatuor pedes longitudine aequa
tudo vero eorum quatuor vel quinque pedes
let. Leones minoris staturae quinque ped
ter cum dimidio longi, tresque cum dimidio
cauda vero tres pedes circiter longa apparet.
na in omnibus quartam partem minor, quam leo

p. 12. Leo in anteriori corporis parte iuba orn
quae in leaena deficit. Ardent amore leon
vt tempore ardoris venerei octo vel decem
femellam persequantur, ipsique ante eam rug
inter se certent, vsque dum omnium vnus
maneat, cumque femella tandem longe re
Leaena quotannis semel parit, atque eo ta
dum pullos lactat, admodum furiosa est,
omne, quod ei occurrit, animal dilaceret, cu
minus fortis, minusque audax et multo leni
ne sit. In locis valde remotis et accessu diffi
foetus enititur et, ne detegatur, vestigia, sa
currens, celat vel cauda delet. Sensus od
et visus in leone debiles dicuntur. Esurien
quae occurrunt, animalia aggreditur et de
plerumque tamen in desertis locis capreae et
si in terra sunt, victum largiuntur consuetum
bores autem non scandit. Multum vna vice
gitat et ad duos tresue dies se replet. Diu
ferre dicitur, minus contra sitim; hinc, q
aquam reperit, bibit et canum more eam
do haurit, ita tamen, vt linguam non vt ca
sum, sed retrorsum curuet. Quindecim libr

ſus recentis quotidie opus habet. Raro in ea-
dauera irruit. Rugitus leonis tam fortis eſt, vt in
locis deſertis ſub nocte tonitru fragorem mentiatur.
Id vox conſueta eſt; ira enim excandeſcens vo-
cem breuem ſubitoque reiteratam emittit, haec-
que multo magis, quam rugitus, terribilis eſt. Quin-
quies vel ſexies per diem rugit, crebriusque, quan-
do pluuioſa tempeſtas inſtat. Maxima eius vis in
capite, maxillis, pedibusque anterioribus reſidet.
Sub nocte, vt felis, videt. Somnus breui durat;
facile euigilat. Inceſſus eius conſuetus ſuperbus,
grauis et lentus eſt, ſemper tamen obliquus; mini-
me vero aequali greſſu incedit, ſed per ſaltus. Si iu-
uenis eſt, animalibus tantum, quae in venatu capit,
nocuit, ſenex vero loca deſerta relinquit, tuncque
animalibus domeſticis atque hominibus periculoſus
exiſtit, in quos tamen, animalibus aliis praeſentibus,
non irruit, niſi ab his ipſis irritatus. Inter omnia
animalia elephantus, rhinoceros, tigris et hippo-
potamus leoni reſiſtunt. Licet terribilis ſit, cani-
bus tamen venaticis eum venantur. Cutis quidem
firma et tenax eſt, globulo tamen ex ſclopeto exploſo
facilis cedit. Interdum viuus in foſſis capitur
captusque ſtatim lenis fit; ſique primis, dum captus
eſt, temporis momentis bene vtuntur, vincire eum,
roſtro refraenare et quaquauerſum circumducere
poſſunt. Caro ſaporis ingrati eſt, interim Nigritae
Indiani ea veſcuntur. Cutis eius pallia et lecta
ſtragitur, eiusque pinguedinem in medicum vſum
ſeruant.

Caput leonis admodum grande eſt. Pleraeque p. 26.
corporis anteriores partes pilis longis, reliquae bre-
uibus obteguntur, exoepta cauda, quae in extremitate
floriculo pilorum longorum ornatur. Rictus valde
magnus apparet, labiumque ſuperius, vt in lepore,
fiſſum eſt. Aures breues, rotundae, ſub pilis lon-

gis, frontem ambientibus, latitant. [illegible] et carnosa, pedes vero extremi non ade[illegible] Vngues magni, valde curui, semper con[illegible] excepto eo tempore, quo eis, tuno [illegible] ad capiendam praedam leo vtitur. Lingua [illegible] que apice rotunda, spiculis acuminatis, du[illegible] gues armata est. Ventrem quatuor papillae, [illegible] nimirum duae, occupant. Penis leonis [illegible] incuruatus est, caeterum omnes partes gen[illegible] interiores et exteriores valde paruae sunt. [illegible] numero triginta sunt, forma et situ felis d[illegible] similes. Vertebrae, costae peluisque [illegible] modo vt in fele se habent, cauda vero [illegible] quinque vertebris spuriis componitur.

p. 52. Ad tigridum historiam se conuertit Cl. [illegible] sub quo nomine generico multae aeque di[illegible] malium species a nonnullis auctoribus, minus [illegible] men, intelliguntur. Ita enim ad hoc genus [illegible] pardus, Pardus, Vncia, Lynx et Obsona[illegible] (*Pourvoyeur du lion*). Veram tigridem, p[illegible] dictam, rarum animal esse, veteribus par[illegible] tum et a recentioribus male descriptum, N[illegible] tat. Antequam vero ad huius animalis [illegible] nem accederet, necessarium ipsi visum fui[illegible] lium Orbis antiqui aeque ac Orbis noui in[illegible] mentionem facere. Insignem enim com[illegible] quae inter horum illorumue animalium ac[illegible] periatur, hic dari, iisdemque nominibus, qu[illegible] bus orbis antiqui propria sunt, et orbis no[illegible] lia ob aliquos characteres, minus essentia[illegible] insignita fuisse, haecque ab illis maxime [illegible] periri, aliis nominibus insignienda, innuit. [illegible] primo ea, quae Orbis antiqui indigena sun[illegible]
p. 56. bus recenset. Sic elephantum, rhinoce[illegible] popotamum, camelo-pardum, camelum, [illegible]

rium, leonem, tigridem, pantheram, equum, asinum, zebram, bouem, buffelum, ouem, capram, porcum, canem, hyaenam, lupum aureum, genettam seu catum Hiſpaniae, ciuettam ſeu zibethicum canem, felem, gazellam ſeu tragulum, rupicapram, ibicen, tragum moſchiferum, cuniculum, viuerram, rattos et mures Orbis antiqui animalia indigena eſſe, minime eo tempore, dum America detecta fuit, in hac mundi parte, reperta oſtendit. Elephantorum enim maximos in Aſia, minimos in Africa, rhinoceroten vero in deſertis Africae inque ſylvis Aſiae meridionalis tantum reperiri, Noſter perhibet. Hippopotamum ad littora maiorum fluminum Indiae et Africae, camelum et dromedarium in Aſia, Arabia et omnibus regionibus orientalibus, camelo-pardum in Africa et inprimis in Aethiopia deprehendi, notat. Verum leonem veramque tigridem nunquam in America occurrere, refert: animal enim, quod Puma Peruanum vocatur, a leone diuerſiſſimum eſſe, et *Ianowara* ſeu *Iaguar*, *Iaguarète*, *Tigre* et *Chat-pard*, animalia in America reperiunda, quibus nomen tigridis impoſitum fuit, animalia cum vera tigride prorſus non conuenire, oſtendit. Equos, aſinos, boues, porcos, oues, capras et canes, nunc in America reperiunda, nunquam eiusdem animalia indigena fuiſſe, ſed ab hominibus eo deducta, perhibet. Zebram vero Africanum tantum animal eſſe, atque Hyaenam in Arabia aliisque meridionalibus Aſiae regionibus occurrere, lupumque aureum in Aſia et Africa reperiri, atque Genettam ad Hiſpaniae animalia pertinere, dicit. Felem eo tempore, dum America detecta fuit, nondum ibi adfuiſſe, monet. Gazellae nomen, quo animal Americanum, *Temamagame* dictum, donatum fuit, animali Africano ſeu Aſiatico proprium eſſe, innuit. Rupicapram alpinum animal, Buffe-

lum calidarum regionum incolam, Ibi
paeum tantum et Aſiaticum animal eſſe,
rum porro animal in China tantum et Tartar
tali occurrere, cuniculum in Hiſpania ortu
uerrae patriam Africam eſſe, rattos vero
animalia Europaea cum hominibus in A
peruenisſe notat. Idem etiam de gliribu
bus PLINII (*Lerots*) muribus alpinis,
taxis, marte zibellina, muſtela armellina,
makis, pluribusque ſimiae ſpeciebus dicen
quorum nullum ab Europaeis, primum A
intrantibus, ibi repertum fuit.

p. 84. Ad ea nunc animalia ſe conuertit Cl.
quae Americae indigena ſunt. Inter haec
ma animalia domeſtica eſſe, tresque tantum
Pacos nimirum, *Lama*, paruumque animal
dictum, canum noſtrorum more in domib
riundum enumerari, notat. In genere aute
Americae animalia manſueta, docilia et
pauca vero perniciosa et vix vllum infeſtum
perhibet. Pauciora in genere ibi ſunt
eorumque numerus ad Orbis antiqui animal
tam aut ad ſummum tertiam partem conſti
enim in locis quibuscunque notis ducent
lium quadrupedum ſpecies enumerantur, v
tum et triginta ſpecies in orbe antiquo,
ſeptuaginta tantum in America reperiuntur,
mum omnium Americanorum *Tapir* vel
vocatur, idque magnitudine vitulum ſex
aut mulam valde paruam aequat, cum nullo
roquin animali comparandum. Hoc minus
ma, hocque minus *Pacos* dictum.

p. 88. Maximum animalium Americae meri
Cabiai, *Capybara* Braſilienſibus MARCGR
dicitur, magnitudine porco, mediocris ma

aequale; et licet a nonnullis ſus paluſtris di-
tuerit, eſſentialiter tamen a ſue differt, pedes
ippe fiſſos habens, oculis magnis, roſtro magno
obtuſo, auribus paruis, pilis breuibus, cauda
ulla inſtructum. *Tajacou* cabiai minus porco
dammodo ſimile, quoad partes interiores ab eo
ime differt. Idem etiam de *Tamandua guacu*,
rſo formicario, dicendum, quippe qui, cum
llo animali comparandus, dentibus nullis, lingua
cylindrica et apertura oris valde parua inſtru-
reperitur. *Ai*, Ignauus ſeu Bradypus a non-
llis dictus, praecedentibus multo minus animal
, teſtudine lentius ſe mouens, tribusque digitis
in anterioribus quam poſterioribus pedibus, cau-
valde breui, nec auribus inſtructum. *Cariacou*
ura et magnitudine capreis maximis ſimile eſt:
es cornua, vt capreae, gerunt, foemellae nulla;
rum a capreis maxime differt et peculiaris ſpe-
animal eſt. Itaque *Tapir*, *Cabiai*, *Taiacou*, *Ta-*
Ai, *Cariacou*, *Lama*, *Pacos*, *Biſon*, *Pu-*
Iaguar, *Conguar*, *Iaguarête*, *Chat-pard etc.*
Americae animalia ſunt, mediocria vero et
ſunt *Cuandu*, *Agouti*, *Coati*, *Paca*, *Cariguoya*,
ulus Indus, *Aperea*, et *Tatou*, quae omnia
Americae indigenis animalibus Noſter habet.
ad ſimiarum genus attinet, omnes ſimiarum
, nulla ſeu valde breui cauda inſtructas, in
prorſus non reperiri, atque maiores ſimias,
cauda praeditas, in Africa tantum occurren-
eidem in America deeſſe, Noſter aſſerit. Mi-
vero ſic dictas ſimias, cauda longa inſtructas,
America copioſe reperiri, nomine *Sapaiou*, *Fa-*
Tamarin etc. notas, concedit, ab Aſiae vero
Africae ſimiis differre, notat, ideoque omnia
Aſiae et Africae animalia, quibus ſimiae nomen da-

tum eſt, eodem modo, vt elephantum, roten et tigrides in America deeſſe, mone

p. 97. Recenſitis animalibus Americanis ea malia commemorat, quae vtrique tum an nouo orbi communia habentur. Sunt itaq in America minores magisque nigri; 2) ſtris pariter minores, cornibus tamen caudaque longiore inſtructi; 3) capreae, minores et cauda longiore donatae; 4) 5) lepores; 6) ſciuri; 7) erinacei; 8) ſchardini; 9) lutrae; 10) marmotae; 11) mures aranei; 13) veſpertiliones; 14) talpa animalia cuncta ab europaeis parum differu caſtores; 16) lupi et 17) vulpes; quae anim 18) muſtelae; 19) muſtelae armellinae; tes; 21) *Viſon*, muſtelae ſpecies; 22) pa lynces; 24) phocae. Cum autem omnia malia in ſeptentrionalibus tantum regio riantur, nullumque, quod in calidis vel regionibus indigenum eſt, in America occ ſter inde colligit, maxime probabile eſſe, v bem tum nouum tum antiquum verſus ſep inter ſe communicare, aut terram contig memorata animalia ex vno in alterum pe huc incognitam tranſiiſſe. His expoſitis nunc inquirit Noſter, cur animalia Am indigena tum ea, quae antiqui orbis anim lia ſunt, minora, contra vero inſecta fint. Elementorum igitur aliarumque phyſicarum qualitates perpendens, ad ip litatem, coeli conditionem, calorem, tem, ſitum, montium altitudinem, flum rumue ſtagnantium copiam, ſyluas late praecipue ad aſperitatem, quae in c gnat, attendit. Inprimis autem in mino

hac mundi parte obſeruatur, calore et inſigni humiditate cauſam quaerendam eſſe, oſtendit.

Nunc ad Tigridem Cl. BUFFON redit, quam p. 129.
mores omnium malitioſiſſimum animal appellare
habitat. Licet enim carne ſatiata ſit, ſemper
ſanguinem ſitire videtur: terram, quam in-
habitat, deuaſtat et neque aſpectum hominis neque
eiusdem timet. Pecorum greges iugulat et
ſtruit, beſtias quaſcunque necat, elephantos et
rhinocerotes iuniores infeſtat, immo leoni inter-
dum inſultare audet. Corpus eius valde longum,
crura admodum breuia et caput nudum apparet. Aſpe-
ctu truculentum eſt, linguamque coloris ſanguinei
ſemper ex ore propendentem offert. Indoles eius
ſaeua continua coecusque furor eſt, adeo, vt pro-
prios infantes deuoret matremque dilaceret, quando
videre iſtos conatur. Reperitur iſtud animal in
Bengalaria, Siamo regno et Bengala, iisdem in re-
gionibus, quas elephantus et rhinoceros inhabitant,
eosque ſaepe concomitari, eiusque ſtercus, quod pur-
gatum et refrigerantem vim ei adfert, deuorare
dicitur. Saepe animalia mox enecata derelinquit, et
non necat inque dilacerata caput immergit, ſangui-
nemque eorum exſugit, cuius fons citius exarefcit,
quam ſitis eius exſtincta eſt. Maiori aliquo animali
puta equo aut buffelo enecato, iſtud confeſtim non
deuorat, ſed ob metum, ne in dilacerando turbe-
tur, idem in ſyluas transfert, idque tanta facilitate,
celeritas in curſu vix imminuta eſſe videatur. Ex
ſolo virium menſuram capi poſſe, Noſter innuit.
Totum animal absque cauda decem pedes longum
eſt, cauda vero quatuor vel quinque pedes longa
dicitur. Crura breuia ſunt, hinc curſus eius celer
non eſt: interim tamen inſignis ei celeritas eſt, quae
vero a ſaltu dependet, ita, vt vno ſaltu plures or-

gyas

gyas abſoluere queat. Tigris nunquam
et captum tunoque incluſum magis rabi
liusque manus, qui alimenta praebet, ſi p
cerat. Aſpectu cuiuscunque corporis v
git. Foemella quatuor vel quinque pull
ſique homines iſtos rapiunt, rabies eius
tunc increſcit, immo raptores perſequitur,
vnum captiuorum pullorum emittere cogu
facto mater pedem figit, emiſſum preh
tumque in locum fert moxque redit, rap
ad portas vel ad naues vsque perſequitur,
demum ſpe pullos recuperandi praeciſa,
terribilesque eiulatus emittit. Tigrides non
ſed rancant. Pellis eius a Chinenſibus ma
matur et Indiani carne eius veſcuntur.

p. 143. Pellis huius animalis maculis ſtriisque l
gris, fundo fuluo aut albeſcenti infidentibu
gnita eſt, exceptis nonnullis locis in capite,
lateribus, ventre, femoribus, cruribus p
vbi color magis fuluus apparet. Pili pollic
aut vnum cum dimidio longi ſunt, excepti
ad latera capitis infra aures conſpiciuntur,
longitudo quatuor pollices cum dimidio eſt.
itidem annulis nigris, fundo fuluo et albe
dentibus, donata eſt, excepta extremitate,
gra apparet. Caput leonis capiti valde
minus eſt. Dentes numero triginta ſunt.
brae dorſales, coſtae et ſternum vt in leon
bent. Vertebras ſpurias in ſceleto, quod
Cl. DAUBENTON, numero ſeptendecim,
vero incompletum fuiſſe, notat.

p. 151. A tigride differunt Pardus, Vncia (
Leopardus, immo et haec animalia a ſe inu
ferre, notandum eſt. Pardus enim, cuius
Panthera dicitur, ab extremitate rictus ad

que quinque vel ſex pedes longus deprehen-
caudae vero longitudo vltra duos pedes longa
Pellis maculis nigris magnorum annulorum
rum formam habentibus, inſignita eſt. Vn-
pardo minor, tres pedes cum dimidio longa,
men longioribus caudaque multo longiore,
licet pedum longitudine eſſe ſolet. Caete-
eius inferius in dorſo et lateribus colorem
albicantem, ſub ventre vero gryſeum magis-
hum habent. Leopardus tandem vncia paulo
pardo vero minor, quatuor pedes longus, cau-
dorum pedum aut duorum pedum cum dimi-
Color pilorum inferius in dorſo et late-
ſub ventre vero albicans eſt. Caeterum
annulorum ſeu roſarum forma conſpicuae
inores, quam in pardo et vncia ſunt.

horum animalium differentia propoſita, p. 163.
ſingula, et primo pardum deſcribit Cl. BUR-
Animal hoc aſpectu truci eſt; vocem vt mo-
tus, immo fortiorem et aſperiorem emittit.
ius rudis valdeque rubra eſt; dentes fortes
guesque acuti et duri ſunt. Pellis pul-
et colorem fuluum plus minus obſcurum ha-
culis rotundis nigris inſignita. Maxima ho-
malium pardos, minima vero vncias vocarunt.
cicures fiunt et ad venandum ſe faciles
cum contra pardi nunquam cicures fiunt,
entur, ſemper tamen indolem ferocem re-
Leopardo eidem mores eademque indoles
eſt, et nunquam cicur fit. Maculae pellis
mali eiusdem magnitudinis et figurae ſunt.
animalia in Africa tantum et calidiſſimis
gionibus reperiuntur, et denſas ſyluas inha-
Saepe fluuiorum littora frequentant, eum in
vt animalia domeſtica et fera, quae aquae
cauſa ad littora veniunt, inuadant.

Raro

Raro homines infeſtant, irritata licet. [illegible] arbores ſcandunt, tuncque feles ſylueſtres [illegible] animalia perſequuntur. Carnem eorum [illegible] eſſe, eorundemque pelles pretioſas et [illegible] beri, prae reliquis tamen pardi pelles [illegible] aeſtimari, Noſter perhibet.

p. 173. Caput pardi amplum inque ſuperiori [illegible] preſſum eſt. Labium inferius prae ſuperi[illegible] net, hocque ſuperius nimirum vt in fele, [illegible] ſe habet. Oculi a ſe inuicem valde diſ[illegible] conuexa eſt, auresque breues inque extre[illegible] tundae ſunt. Collum craſſum et breue [illegible] ſpectu corporis, crurum et caudae feli qu[illegible] me ſimile eſt, omnes tamen partes cra[illegible] gisque exornatae ſunt, inprimis crura pe[illegible] teriores, qui pro corporis proportione [illegible] quam in fele apparent. Interim ab hac [illegible] praecipua diſcrimina naſi mentique forma, [illegible] craſſities praebent, quippe quibus lenitas [illegible] tas, ex vultu felis cognoſcenda, eunde[illegible] plerique nouem lineas et vltra longi, cau[illegible] ues et admodum denſe iuxta ſe inuicem [illegible] Myſtax partim niger partim albus eſt. C[illegible] giſſimi ſeptem pollices cum dimidio ſunt. [illegible] anteriores digitis quinque, poſteriores vero [illegible] inſtructi ſunt. Vngues a felinis non mul[illegible] dine differunt. Lingua pardi felinam re[illegible] ventre quatuor mammae apparent. P[illegible] vtrinque ad inteſtinum rectum pantherae [illegible] quae hic deſcribitur, magna veſicula depe[illegible] cuius ductus excretorius manifeſto orificio [illegible] num rectum hiat. Dentes numero triginta [illegible] rum vt in leone, fele et tigride ſunt. [illegible] itidem triginta dentes ſunt, vertebrae, [illegible] coſtae et ſternum vt in leone et fele ſe [illegible] Caudae vertebrae ſpuriae viginti tres num[illegible]

Iaguar, americanum animal, quod a KLEINIO p.201.
americana, Iaguara Brasilienſibus dicitur, ma-
dine corporis et forma plurimarum macularum
ſimilis, et leopardo et pardo minus ferox eſt.
breuior quam in his, pili vero longiores quam
rdo et vncia, inque iuniori criſpi, in adultiori
laeues ſunt. Praeda viuit vt tigris. Ligno
ſo in fugam vertitur, et ſatiatum omnem au-
et viuacitatem amittit, tuncque vno tantum
pelli poteſt. Fame tamen compulſum leue,
et expeditum ſit. Licet Braſilia ei locum nata-
rebeat, in praeſenti non adeo frequenter ibi
, ſiquidem incolae huius regionis inſignem
enecarunt.

Licet hoc animal a Cl. DAUBENTON cum fele p.207.
cetur, iſtud tamen capite longiori, auribus
ribus et rotundioribus, oculis minus rotundis,
iore capitis parte planiore et largiore, rictu craſ-
linguaque in apice tenui et rotunda inſtructum
perhibet.

Cuguar, Braſilienſibus *Cuguacu-ara* dictum, ca- p.216.
paruo, cauda longa, pilis breuibus, coloris
fere vniformis fului cum nigreſcente mixti
ctum eſt. Mentum vero, gula, omnesque cor-
partes inferiores, albicantes ſunt. Licet ani-
Iaguar dicto, debilius deprehendatur, aeque ta-
hoc ferox, immo crudelius forſan eſt. Deuo-
raedam, nec antea dilacerat, eamque non niſi
am demittit. Vtrumque animal arbores ſcan-
et ſatiatum ſi fuerit, ignauum eſt, hominemque
nunquam, niſi obdormientem, inuadit.

Cauda huius animalis longa et craſſa ſunt, et ca- p.220.
pite corporis proportione valde paruum eſt.
felinis ſimiles, breuiores tamen ſunt. Su-
capitis pars planior quam in fele eſt, frons

minus

minus elata, rictus longior, crassior et latior, naſus magis prominet. Color huius animalis mam partem fuluus eſt, cum nigreſcente myſtax vero partim nigricans partim albus eſt. mae ei ſex ſunt, quatuor nempe in ventre in pectore apparent. Partes genitales et ad anum reperiundae, vt in panthera ſe habent tes quoad numerum, figuram, etc. vt in leone et pardo ſunt. Cauda ex viginti tribus verte riis componitur.

p.231. Lynx ſeu lupus ceruarius in ſeptentrio tantum antiqui et noui orbis regionibus re hique illis paulo minores ſunt. Nihil iſtud praeter vlulatum cum lupo commune habet lis fulgentibus donatum, aſpectu manſuetum tumque hilarem habet. Plerumque vulpis dine eſt. A pardo et vncia ſequentibus diff eius longiores maculaeque minus conſpic adeo bene diſpoſitae ſunt. Aures multo apparent, exque earum apicibus pili nigri ex cti producuntur. Cauda multo breuior inque mitate nigra eſt. Felium more incedit et ſalit. natu viuit praedamque ad arborum cacumina quitur. Feles inprimis ſyluestres, mattes, las armellinas et ſciuros venatur: aues etiam Ceruis, capreis et leporibus inſidiatur, tunc ea inſilit, gulamque prehendit, victisque fang exſugit, caput aperit cerebrumque deuora quas partes intactas relinquit. Pili pro clim tempeſtatis conſtitutione colore mutantur, pu eius hyeme pulchrior quam aeſtate eſt.

p.243. Forma feli ſimilis lynx eſt. Pilorum colo rius, et inprimis fuluus, albus et niger eſt. L a baſi ad apicem vsque lata eſt, in extrem men rotunda valdeque tenuis. Dentes vigi

, in quauis nimirum maxilla ſex inciſiui, duo ferque molares. Vertebrae, coſtae et ſter- numero et forma, vt in fele, ſe habent. Os ſa- ex vertebris ſpuriis tribus, cauda vero ex tre- conſtat.

A lynce differt *Caracal*, licet ei corporis magni- et vultu ſimile ſit. Hocce tamen animal ma- non eſt, pili rudiores et breuiores ſunt, vero longior, vnico colore tincta. Roſtrum apparet. Natura ferocius eſt; caeterum in ibus calidis tantum reperitur, cum contra lynx is aut temperatis occurrat. In Barbaria, Ara- nibusque regionibus, quas leo, pardus et habitant, reperitur, pariterque praeda viuit: em minus multoque debilius animal ſit, mul- cilius inde victum ſibi parare poteſt, et eo viuere cogitur, quod a leone, pardo et vn- quitur. Leonem ſequitur et proxime inter- hinc forte factum eſt, vt nomine ducis aut ob- leonis (*Pourvoyer du lion*) inſigniretur. udine vulpem refert iſtud animal, ferocius et fortius eſt. Difficulter cicuratur, in iu- tamen captum, omnique cura educatum, ve- ſeruit. Ob id etiam Indiani eo ad capien- ores, cuniculos, imo adeo ſues maiores, Partes eius vario colore donatae ſunt; nim albae, aliae fuluae, aliae rubellae, immo et entes apparent. p. 262.

yaena, quae ſaepe cum lupo aureo, *Glouton* p. 268. ibethico et *Babonin* confunditur, ab iisdem fert, atque ferum et ſolitarium animal eſt. In- iſtud montium cauernas, vel rimas rupium, vel , quae ſibi ipſum ſub terra parat. Ferox eſt, quam cicuratur. Praeda viuit vt lupus, hoc

tamen fortius et audacius eſt. Interdum homi
aggreditur, pecora inuadit, ſaepeque ſub noctis p
tas et ſepimenta ouilium rumpit. Oculi eius in ob
ſcuro fulgent, nocteque melius videre dicitur. Vo
hyaenae vitulorum mugitui ſimilis eſt. Adu
leonem ſe defendit, pardum non timet, et vinc
aggreditur, quae ei reſiſtere nequit. Defi
praeda cadauera animalium hominumque effodi
deuorat. In omnibus calidis Africae et Aſiae re
nibus reperitur.

p.280. Magnitudine lupum aequat, et reſpectu for
capitis et corporis multa cum eo communia h
aures tamen maiores ſunt, naſus non adeo pr
net, rictusque minus longus eſt. Et anteriores
poſteriores pedes quatuor digitis inſtructi ſunt.
lore gryſeo et flaueſcente, vna cum maculis fr
nigris ſeu nigreſcentibus, praeditum eſt. A
ad caudam vsque pili, nouem pollices longi, p
dent. Lingua aequalis latitudinis inque ap
rum craſſa eſt. Inter caudam et anum magnu
ficium deprehenditur, quod introitum per
ſtit. Dentes triginta quatuor numerantur.
brae dorſales ſedecim, totidemque coſtae,
nimirum verae, et ſeptem ſpuriae, vertebrae ver
borum quatuor ſunt, osque ſacrum ex tribus, c
ex octo vertebris ſpuriis conſtat: eam tamen in
quod hic deſcribitur, non integram fuiſſe,
notat.

p.299. Animal zibethicum (*Civette*) et animal
ferum (*Zibet*); duo haec animalia, quae pl
cum aliis animalibus confunduntur, ad antiqu
animalia pertinent, inque calidioribus Aſiae
cae regionibus occurrunt. Multa quidem
que, quoad externas et internas partes, inter
munia habent, interim tamen inſignis etiam

dem datur differentia. Animal enim moſchife-
corpus longius minusque craſſum, roſtrum te-
, planius, parumque concauum, in ſuperiore
habet, cum contra roſtrum in zibethico ani-
craſſius, longius, parumque conuexum ſit. In
etiam aures maiores et ampliores ſunt, cauda
ior et maculis annulisque magis notata appa-
et, breuiores et molliores ſunt. Nulli e con-
ei crines ſunt, nullus etiam color niger ſub
nec ſub genis eſt; qui characteres animali zi-
proprii et notabiles ſunt. Ad colligendam
riem odoriferam animalia haec caueae anguſtae
duntur, tuncque animalis caudam manibus pre-
unt, et cochleare paruum in ſaccum, qui conti-
dictam materiem, immittunt, hancque eximunt,
doneo vaſi indunt. Laborem hunc bis ter in
mana repetunt. Animalia haec natura fera et
per ferocia ſunt: interim tamen facile cicu-
r, vti in Hollandia plurima eorum nutriuntur.
fortes et ſcindentes ſunt, vngues vero debi-
et obtuſi. Oculi ſub nocte fulgent. Valde agi-
unt, ſaliunt vt feles, et incedunt etiam vt canes;
viuunt, et parua animalia et aues inuadunt,
que vt vulpes intrant. Deficiente victu car-
, radicibus et fructibus veſcuntur, parumque bi-
. Humidas regiones non inhabitant, contra
abulum vrens montesque aridos amant. In loco
infigniter multiplicantur, nunquam tamen in
ibus temperatis, licet ibidem quoque viuere
nt, linguaque minus aſpera quam in fele eſt,
tamen fortior, eaque cani irato valde ſimilis.

Animalis moſchiferi caput, collum, dorſum et p. 316.
elongata, crura vero breuia ſunt. Roſtrum
no ſimile eſt, craſſius tamen. Oculi mediocris
nitudinis ſunt, atque, vt in lupo, vulpe, etc. oblique
Aures rectae vt in fele apparent, pro corporis ta-

men proportione breuiores, inque extremitate ro-
tundiores, et pedes quinque digitis inſtructi depre-
henduntur. Pili breues et denſi, colore cinereo pra-
diti, reperiuntur, hinc inde tamen et albae et gryſeae
fuſcae et nigrae maculae conſpiciuntur. Recto in-
teſtino, prope anum, vtrinque veſicula oualis, qu-
tuor lineas longa, tres lata, et decem craſſa repe-
tur, materiem craſſam et albicantem, odore mu-
dae pinguedinis inſtructam, continens, quae medio
ductu excretorio ad margines ani euacuatur. Lin-
gracilis, in apice rotunda, caeterum maximam
longitudinis partem aſpera eſt. Praeterea fa-
pillae, vtrinque nimirum duae in pectore, tr-
ventre reperiuntur. Inter vuluam et anum
orificium apparet, cuius ductus ad duos fol-
ſeu paruos ſaccos ducit, qui liquorem ol-
odore zibethi imbutum, continent. In qu-
maxilla ſex dentes inciſorii, duo canini, et
molares, in conſpectum veniunt. Tredecim
vertebrae dorſales inque quolibet latere tot
coſtae, vertebrae lumbares quinque, tresque
oſſis ſacri, caudae vero viginti duae.

P. 333. Animal zibethicum (*Civette*) corpore
elongato quam moſchiferum animal eſt.
eius craſſius eſt, aures breuiores et ang-
Caeterum multa duo iſta animalia commun-
bent. Pili longiores, duriores et aſperio-
mixtoque colore albo, albeſcente, gryſeo,
ſcente, fuſco et nigro praediti ſunt, ita tam-
ſtriae maculaeque diſtinctae appareant. Lin-
animalis moſchiferi lingua ſulco tantum longitu-
in anteriore parte conſpicua, ſe diſtinguebat.
pillae quatuor tantum conſpiciuntur. Caeterum
hoc animali eodem modo orificium quoddam
anum et vuluam eſt, cuius ductus itidem du-
folliculis inſeritur. Hoc animal numerum dent-
moſchi-

moſchiferi animalis duobus ſuperat. Cauda ex vi-
ginti quinque vertebris conſtat.

Genetta animali zibethico minor eſt, corpore p.343.
elongato, cruribus breuibus, roſtro acuto, capite
cuminato, pilisque mollibus, gryſeis, maculisque
nigris et nonnullis ſtriis donatum. Marte paulo ma-
ior eſt, caeterum forma corporis et natura ei valde
similis, excepto eo, quod facilius cicuretur. Humida
loca et ad riuas, nec montes, nec arida loca, inha-
bare dicitur. Animalia haec numeroſa non ſunt.

Linguae apex rotundus et tenuis eſt; papillae p.346.
intra quatuor ſunt. Praeterea ſimile orificium
vteri anum et vuluam eſt, cuius ductus duabus glan-
dulis inferitur, quae materiem, odore moſchi, ſed
debiliori, impraegnatam fouent, ſuper has autem
duo folliculi conſpiciuntur, vtrimque ad rectum po-
ſiti. Quaelibet maxilla dentes viginti habet. Coſtae
decim ſunt, totidemque vertebrae dorſales, lum-
bares vero ſeptem. Os ſacrum ex tribus vertebris
coalitis, cauda vero ex viginti octo conſtat.

Lupus niger a communi lupo parum, vel nihil, p.362.
praeter colore, differt; caeterum eodem modo
victum viuit, et multa cum lupis communia habet:
aures tamen magis cuminatae, ſunt, magisque a ſe in-
uicem diſtant. Oculi minores ibidem a ſe inuicem
non diſtant. Animal ex toto nigrum eſt, decem
mammas, vt canis, habet, vtrimque nimirum tres
ventre, duas in pectore. Partes generationis cani-
nae similes ſunt. Os ſacrum ex tribus vertebris ſpuriis,
cauda ex viginti conſtat.

VII.

IOBI BASTERI Med. Doct. Acad. Caes. Soc. Reg. Lond. et Holland. Socii, Opuſculis ſubſeciua, obſeruationes miſcellaneas de animaculis et plantis quibusdam marinis eorumque ouariis et ſeminiis continentia. Tomi ſecundi Liber primus. Harlemi apud Io. Boſch. 1762. pl. 6. tab. aen. 4.

Quartus hic faſciculus continuationem habet Cl. Auctoris, ſimulque primum, ſecundi [illegible] opuſculorum horum faſciculum, ſiſtit. Initium
p. 5. tractatio *de Aſtacis* facit. Aſtacos et cancros vnum [illegible] genere Ill. LINNAEUS comprehendit, vnum eorum characterem aſſignat, quod duas [illegible] octo pedes habeant. Minime tamen hoc in [illegible] tum aſtacorum, tum cancrorum ſpeciebus [illegible] vt ex pedum numero verum characterem [illegible] petere nequeamus. Differre vero aſtacorum [illegible] crorum genus, Cl. BASTERUS putat, [illegible] puumque inter haec duo genera diſcrimen [illegible] quod aſtacis corpus cylindricum et cauda [illegible] ſit, cancrorum vero corpus quaſi depreſſum [illegible] reat et oualum, hique in vniuerſum latiores ſint [illegible] longiores nullamque caudam habeant. Hic [illegible] potiſſimum aſtacus, *gammarus* a LINNAEO [illegible] et quae in ſingulis eius partibus adnotanda ſunt,
p. 7. ſcribuntur. Oculi aſtaci, vt aliorum inſect[illegible] quadrata ſpatia tam exigua diſtincti ſunt, [illegible] talia, vnius tantum pollicis latitudinem [illegible] Ea vero, microſcopio viſa, non plana adparent, in medio quodammodo conuexa eminent. [illegible] ad oculorum latera in aſtacis cornicula promi[illegible] Noſtro, quo ab antennis diſcernat, *cirri* dic[illegible]

In ipsis vero antennis quaedam aperturae sunt, ex quibus astaci pauca aliquot et tenuissima fila emittunt, quorum tamen vsus non patet. Partes illas capiti proximas, pilis dentatis quam plurimis obsitas, Cl. BASTERUS *brachia* vocat, quia illis astacus nunquam ad currendum, sed ad escam manibus suis chelis apprehensam, per serratos huius brachii dentes confringendam, et ad fauces perforandam vtitur. Dextra chela vt plurimum altera maior est. Extremus caudae margo pilis vndique circumcinctus est, qui microscopio inspecti pennarum radiculi, vtrinque plumis instructi, speciem praebent. Primum pedum natatoriorum, qui in inferiore caudae parte sunt, par, in maribus rigidum, durum et absque vllis pilis est, atque in obtusum mucronem abit, quapropter Noster has partes pro genitalibus marium habet. In foemellis contra tenue, planum et flexile est, et pilos, vt sequentia paria, habet. Inseruiunt vero natatorii pedes in foeminis ouis aliquamdiu retinendis et continendis. Cauda enim cutis durior, qua crustacei pisces induti sunt, se extendere non possit, necesse est, vt oua sub corpus portent et foueant, donec idoneum ea excludendi tempus adsit. Propagationem astacorum p. 12.
Auctor ex relatione amicorum in Norwegia describit. In foemellam in dorso recubantem mas decumbit, amboque pedibus et cauda se arctissime amplectuntur. Decem post coitum hebdomadibus oua sub foemellarum corpore conspiciuntur, quae aliquamdiu ita gestata, tandem in arenam deponuntur, paulloque post pulli excluduntur. Ingens est ouorum, quae astacus parit, numerus. Praeter ea enim, quae sub cauda affixa sunt, materia etiam illa rubra, quae in astacis intra corpus et caudam est, ex ouis nondum maturis constat. De internis horum animalium partibus pauca Cl. BASTERUS habet.

Monet tantum, illam luteam, aut virideſcentem ma-
teriam, quae magnum in aſtaci corpore ſpatium oc-
cupat, quam latini *mutim* dicunt, non cerebrum, ne
excrementa eſſe, ſed iecur aut glanduloſum inteſtinum,
cum ventriculo communicans. Modum, quo aſtaci ea-
ſtam quotannis permutant. et quidquid in eorum cor-
pore vllam habet duritiem, in veteri cruſta relin-
fuſe Noſter deſcribit. Rationem porro, qua chelae
et pedes truncati iterum adnaſcuntur, indicat.

p. 16. Tempus, quo haec reſtauratio abſoluitur, ha-
uius longiusque eſt, pro tempeſtatis calore et fri-
gore, pro nutrimenti copia, et pro loci, in qu
chela abrupta fuit, diuerſitate. Si haec fractura
ſecundo chelae articulo contigit, longe celerius, qu
ſi infra ſecundum articulum fracta eſt, chelae
pars accreſcit. Chela vero ſuperius laeſa,
ipſe eandem ad ſecundum articulum abrum
abiicit. Quodſi autem locus, vbi talis chela
fuit, conſideratur, videmus poſt duos vel tres die
nentiam globoſam, membrana craſſa ſubrubra
tam, excreſcere. Ex ea poſt aliquot dies
ſenſim ſenſimque protuberat, qui intra trium hebd
dum ſpatium dimidii pollicis longitudinem
Tunc membranae eius color expalleſcit, vt
luxuriantis ſpeciem ipſa noua haec pars habe
deinde verſus aſtaci corpus magis magisque in
tur. Ipſa autem membrana, hanc caruncula
ſtiens, magis extenſa et acuminata, tandem
tur et chelam quaſi gignit, mollem in initio,
poſt dureſcentem, vt, aeſtate inprimis, nou
generatio intra ſex ſeptemue hebdomadum ſp
plane abſoluta ſit. Brachia, cornua et pede
eorum etiam, ſed longe tardius, iterum acc
Cum humorum circulatio, et in vniuerſum
extremis potiſſimum partibus, in aſtacis et
lentiſſima ſit, iis vulneratis, aut humoribus

vel aliis cauſis mox condenſatis, putredo celerrime imminueret, niſi prouida natura hiſce animalibus facultatem dediſſet, laeſam partem eo in loco, vbi vulnerata pars tenuior et arctior eſt, abiiciendi. Quapropter vaſa ſe non modo citius contrahere, et cicatricem formare poſſunt, ſed quoque cum humorum impetus loci contractione coarctetur, vaſa nouum membrum propellere coguntur. Praeter aſtacos, cancros, polyposque, ſtellae quoque marinae eiusmodi partes laeſas abiiciendi et iterum recuperandi virtute gaudent.

Sequuntur *de cancris* obſeruationes, in quibus cancer *littoreus*, qui a LINNAEO *moenas* dicitur, potiſſimum deſcribitur. Cancri in ventre cruſtaceam quandam particulam gerunt, quam Noſter *caudam* dici poſſe putat. Haec in maribus ex quatuor, in foeminis ex ſex inciſuris componitur. In maribus binas partes genitales viriles, eaſque duas, quarum vſus ignoratur, operit. Nulli horum ſunt in maribus ſub cauda natatorii pedes, vt in aſtacis. Sub foemellarum contra cauda, praeter aperturas genitales, quatuor pedum natatoriorum paria, quae ouulis retinendis inſeruiunt, reperiuntur. p. 19.

Addit Cl. Auctor duas cancellorum ſpecies, in Italia inuentas, quae nullas vel breuiſſimas tantum antennas habent, a nullo vnquam ſcriptore accurate delineatas. Harum primam vocat *cancrum thorace leui, orbiculato, pedibus hirſutis*, alteram *cancrum thorace leui, orbiculato, maculato, roſtro paululum acuminato, pedibus hirſutis*, tertiamque, quae in Italico mari inuenitur, et a Noſtro *cancer thorace leui, orbiculato, ſubdepreſſo, chelis validioribus, antennis longiſſimis, pedibus poſticis minutioribus* dicitur. p. 26.

Hanc obſeruationem alia *de ſquilla marina Barbara*, quae per omnia fere aſtaco ſimilis eſt, excipit. Duae tamen ad capitis latera, maiores, p. 27.

planae, tenuesque partes adsunt, solis squillis peculiares, quae praeterea varias quoque spinas hinc inde in corpore suo ostendunt, a Nostro accurate descriptas. Squillarum foecunditas insignis est, cum foeminae aestate semper ouis instructae sint. Mares magis in alto mari habitant, quam foeminae quae littora petunt, maribusque frequentius capiuntur. Gymnotum, qui omnes alios pisces necat, sola squilla
p. 30. occidere valet. Sequuntur obseruationes *de squilla fusca* KLEINII, quae nullas, vt alii astaci et cancri, chelas habet, et *de pulice marino* agunt, exigui
p. 31. animalculo, quod etiam ad cancrorum genus pertinet, nec in mari solum, sed et in dulcibus aquis versatur, propter exilitatem vero non comeditur.
p. 33. Claudit hoc volumen obseruatio *de aculeo, qui in cauda raiae cauda sagittatae seu pastinacae* deprehenditur. De eo et veneno eius praesentissimo multi veteres commentati sunt. Duos pollices et vltra viuae raiae cauda eminet, plane vero exsectus quatuor vel quinque pollicum longitudinem adaequat. In pisce viuo perpetuo quaquauersum vibratur, plerimum tamen sursum, tanta quidem vi, vt magnus pisces raia per hunc aculeum non modo occidere possit, sed et piscatoris crus per ocream perforare et tria crassa tibialia Islandica grauiter vulnerare. Ob venenatam vero, quam ei adscribunt, vim, minime laedit, cum nullum plane venenum continet, sed vulnera hoc aculeo inflicta, ob serratos eiusdem dentes reflexos, molesta tantum et valde cruenta reddant. Binos saepe in caudis aculeos pastinacae habent, cum quotannis aculeum commutent, nouum antiquum loco exturbante. Quoniam enim raia hoc aculeo, ad alios pisces vulnerandos necandosque, subinde vtitur, multi ex dentibus frangitur et hebescunt, vnde haec commutatio maxime necessaria est. Tabula aenea prima astacum marinorum et par-

et partes eius, ſecunda cancrum littoralem diuerſasque eius partes exhibet. In tertia ſquilla Bataua, ſquilla fuſca et pulex marinus, in quarta vero tres cancellorum ſpecies, quas Cl. BASTERUS primus delineauit et paſſinacae aculeus delineantur. Nullos inter lectores noſtros fore putamus, qui non nobiscum continuationem horum laborum, qui de egregia Cl. Auctoris induſtria ſatis teſtantur, auide exſpectent.

VIII.

B. S. ALBINI de Sceleto humano Liber. Leidae apud I. et H. Verbeek. 1762. 4. Alph. 2. pl. 16.

Qui ſplendidiſſimis ſuis oſſium ſceletique humani tabulis *) nudum antea breuemque tantum indicem adiecerat Cl. ALBINUS, pleniorem nunc ſceleti rationisque eius, partiumque quibus componitur, vſus hiſtoriam hocce opere tradere ſuſcepit. Quod quidem opus omnibus, qui accuratam partium corporis humani cognitionem ſibi parare cupiunt, iisque inprimis, qui Albinianorum ſcriptorum praeſtantiam agnoſcunt, gratiſſimum exoptatiſſimumque fore, nulli dubitamus: quippe nec carere ſi, qui tabulas Cl. Auctoris poſſident, hocce commentario poſſunt. Non ſolum enim elegantiſſimae illae oſſium imagines, quas in libello *de oſſibus corporis humani* iam ante plures annos Celeberrimus ALBINUS propoſuerat **) ampliores in hoc libro ſunt,

*) Tabulae oſſium humanorum prodierunt Leidae 1753 fol. max. vid. Comment. Vol. IV. Part. III. p. 459.

**) Prodiit nimirum Lugduni Batauorum anno huius ſaeculi viceſimo ſexto.

ſunt, ſed indicantur quoque in partium deſcriptione ſemper loca illa, vbi deſcriptae partes in tabulis expreſſae ſunt. Quamquam vero, vti mos eius eſt, naturam tantum exponit, eiusque opus deſcribit Celeberrimus Auctor, non nude tamen res enumerat, aut tantum indicat, ſed plenius fuſiusque partes ſcelet omnes ea ſermonis elegantia ac vbertate deſcribit, quam omnes in ipſius ſcriptis admirantur. Qui autem librum hunc cum fructu legere cupiunt, et erunt profecto, ſi recte coniicimus, quam plurimi, ii ſciant, neceſſe eſſe, vt in eius lectione aut tabulae laudatiſſimi ALBINI ante oculos ponant, aut naturam ipſam contemplentur, aliter enim multa admodum obſcura fore, diffiteri haud poſſumus. Cum autem ordo, quem Illuſtris Auctor hoc opus ſeruauit, ab eo, quo de oſſibus corporis humani in libello ſupra citato hinc inde expoſuit, differat, licet nobis rerum in hoc libro propoſitarum conſpectum aliquem lectoribus tradere, nonnullis adnotationibus, ſpeciminis loco, ex ipſo quoque opere adductis. Ob inſignem enim rerum, quarum hiſtoria in hoc commentario traditur, copiam, vix poſſibile nobis eſſe videtur, omnia, accuratius in hac tractatione expoſita, excerpta lectorum oculis ſubiicere.

p. 11. Primum de oſſibus eorumque compoſitione Noſter agit. Duo autem compoſitionis oſſium genera facit, *Symphyſin* ſcilicet et *Articulum*. Symphyſis eſt, cum oſſa interpoſito aliquo corpore, eoque vtrique continuato, coniunguntur, ſic, vt mobilia in coniunctione non ſint, ſed quantum concedat flexibilitas illius, quod coniungit. Articulus vero eſt, cum oſſa ſic componuntur, vt abſoluta ea ſint, et in ea coniunctione mobilia. Id vero, quod in ſymphyſi oſſa coniungit, aut membrana eſt, aut cartilago, aut ligamentum. Ad ſymphyſin, quae per membranam fit,

ſit, oſſium caluariae compoſitionem ſuturasque Cl. Auctor refert, oſſaque eo modo tam firmiter connecti tradit, vt ea, in vnum veluti coeuntia in coitu mobilia non ſint. In ſymphyſi, quae cartilagine perficitur, flexibilitas cartilaginis mobilitatem quandam adhuc permittit. Symphyſis per ligamentum pariter ob flexibilitatem ligamenti obſequitur. In articulo contra oſſa, qua parte componuntur, in cartilaginem operimento ſimilem deſinunt, per quam forma eorum abſoluitur, eaque inter ſe apta ſunt. Alii autem horum articulorum ad mobilitatem minus apti, natique ſunt, vt oſſa obſcurius tantum dimoueri poſſint, cuius generis exemplum commiſſurae oſſium coxarum cum oſſe ſacro ſunt. Aliis vero mobilitas euidens eſt, qui modus coniunctionis oſſium *diarthroſis* appellatur. Duo autem in vniuerſum diarthroſeos genera poni poſſunt, alterum, vbi operimento ſuo carilagineo ſe oſſa inter ſe contingunt, vt verſatilia ſint, alterum, vbi articulo cartilago quaedam interiecta eſt, flexilis, mobilis, abſoluta ab oſſibus, qua parte componuntur, eaque committens inter ſe, vt in maxillae, tibiae et femoris, etc. coniunctionibus fieri videmus. Varii quoque alii articulationis modi commode ad diarthroſes referuntur: vt ea, quae fit ex compoſitione quidem oſſium cartilaginoſorum, ſed alterius cartilagine in ligamenti naturam verſa, qualis clauiculae cum ſcapula articulatio eſt. Porro ea coniunctio, quae fit oſſe et ligamento, ea parte, vbi cum oſſe committitur, duriore et veluti cartilaginoſo, aut ea, quae ex compoſitione ligamenti extremarumque cartilaginum, in quas coſtae deſinunt, oritur. Alia quoque ratione duo diarthroſeos genera poni poſſunt, vt alia diarthroſis laxa ſit, inſigniterque mobilis, alia ſtricta, minore mobilitate praedita. Prioris exempla articuli humeri, cubiti etc. poſterioris coniunctiones oſſium carpi

carpi ſecundi ordinis praebent. Nonnullas praeterea diarthroſes propriis nominibus inſigniuntur, vt *enarthroſis:* cum recipiens ſinus profundus eſt, receptumque caput rotundum ceruici procerae inſidet, quod in femoris cum oſſibus coxarum articulo fit: *arthrodia:* vbi ſinus glenoideus eſt, caput rotundum ceruici humili inſidet, vt in ſcapulae humerique articulo: *ginglymus:* cum os alterum alterum viciſſim ingreditur, vt in cubiti et humeri articulo. Ab his vero ſpeciebus caeterae, vel pleraeque omnes diſcrepant, ita, vt ad genera commode referri haud poſſint, ſed ſingulae cognoſcendae deſcribendaeque ſint. Scapularum per *ſyſſarcoſin* nexus neque ad ſymphyſin, neque ad articulum pertinet.

p. 14. Ad ſceleti autem deſcriptionem, dum propius Ill. ALBINUS accedit, ſpinam dorſi primum examinat, et ex oſſibus, quibus ea ſpina componitur, omnium primum os ſacrum, vt baſin eiusdem deſcribit, cuius hiſtoriae oſſis coccygis deſcriptio annexa eſt. Tunc, quae in vniuerſum de columna ſpinae dicenda ſunt proponit, et corpora vertebrarum, earum arcus, proceſſus obliquos, ſpinas, proceſſus transuerſos ſeparatim examinat. Tandem de ſpinae flexibilitate, firmitate et aptitudine ad aequilibrium ſeruandum, ſingularique omnium eiusdem
p. 89. partium vſu diſputat. Porro de thorace, ſterno costisque et ratione thoracis in vniuerſum diſſerit, eiusque uerſasque, quas ille in reſpiratione figurae ſuas mutationes patitur, indicat. In ſterno foramen, quod EUSTACHIUS memorat, reperit. Reperit quod reſpondet, extrinſecus in media eminentia inter nus, per quos coſtae quartae recipiuntur, ſed non
p. 115. netrans. Ad caput deinde adſcendit, et de ria in vniuerſum primo diſputat. Veterem et rem illam diuiſionem in caluariam, et maxillam periorem, inque oſſa illius octo, huius tre-

reuo-

reiicit. Parua enim tantum pars maxilla eſt, multo maior nares, oculorum foramen et palatum. Et quae proprie caluariae oſſa dicuntur, eorum os frontis, multiforme et cribriforme, ad oculorum foramina naresque pertinent, cribriforme etiam parte minima ad caluariam. Maxillae vero oſſium pars minima maxilla eſt, nec niſi e partibus effecta maxillarium minoribus; cum ea caeteroquin ad nares, oculorum foramina, palatumque, vti reliqua pertineant. Eum vero ordinem in horum oſſium deſcriptione ſeruat, vt primo de verticis oſſibus, tum de frontis et occipitis oſſe, oſſibus temporum, oſſe multiformi et cribriformi dicat, hisque maxillarium, iugalium, naſi, palati et oſſium ſpongioſorum inferiorum, nec non vomeris hiſtoriam ſubiungat. Oſſis occipitis mucro ſuperior ſaepe per futu- p. 131.
ram transuerſam a reliquo oſſe veluti ſeparatus eſt. In aliis caluariis ab ima extrema lambdiformi, vsque fere ad ſagittale ſectum futura eſt; ſic vt inter futuram illam ſecantem lambdiformemque, portio contineatur ſatis magna. In aliis idem os, futura ab extrinſecus fiſſura, quae in iunioribus hoc os diuidit, in futuram verſa. Tubera oſſis occipitis, p. 133.
quibus illud in ſinus vertebrae primae recipitur, nonnunquam in capitula duo diuiſa ſunt, quae ſaepe penitus, ſaepe autem in lateribus tantum diſiuncta deprehenduntur. Oſſis ethmoidei prae reliquis elegans et ſubtilis deſcriptio datur. Oſſa palati in ba- p. 191.
ſin, ſquamam cum cornubus duobus et proceſſum diuidit. His de oſſibus caluariae propoſitis, Cl. p. 207.
Auctor de conceptaculo encephali in vniuerſum agit, et de oculorum foraminibus, naribus, maxilla ſuperiore in ſpecie, porro de palato, auribus et caluariae circuitu exteriore diſſerit, rationemque conſtitudinis caluariae exponit. Tunc commiſſuras p. 230.
caluariae, futurarum oſſicula, pluresque, quae in

iis

is occurrunt, varietates adducit. Deinde formam conceptaculi encephali, sinuumque vestigia, foramina, quae in orbitam siue oculorum formen, in nares, in palatum denique et aures patent, recenset, indicemque foraminum in caluariae circuiteriore subiungit. Maxillae porro inferioris
p.252. riam addit, capitisque positum et mobilitatem nit. Ad fundamentum spinae, finita capitis ptione, Ill. ALBINUS proficiscitur, coxas scilicet quomodo per earum ossa, et os sacrum, fundamentum totius corporis fiat, indicat, peluimque
p.273. bit. ossium coxarum historia exposita. Deinde pedes descendit, et de femore, cruris ossibus et fibula, et modo, quo articulatio in genu fit, non de patella et horum ossium compositione pedisque extremi, tarsi eiusque ossium, metatarsi descriptionem exponit. In metatarsi historia, metatarsi pollicis a gracilioribus quatuor reliquis tatarsi officulis separatur. Digitos tunc pedis scribit, os primum pollicis pedis et duo ossa sesamoidea, nec non vltimum pollicis os deumque eiusdem addit. Ad ossa deinde digitorum minorum transit, et totam hanc tractationem tatione de compositione, forma posituque pedis tremi, de mobilitate partium eiusdem, et pedum claudit.

p.366. Superfunt brachii ossa, scapula, clauicula, meri os, cubitique ossa, radius scilicet et vlna, bus quoque fuse et eleganter Noster sequentibus exponit. Manum, carpum eiusque ossa, carpum eiusque ossa, digitos manus eorumque prima, media, postrema, sesamoidea pollicis liquae manus describit. Compositionem positium manus, manus eiusque partium formam, tumque et mobilitatem, manuumque et
p.469. rum rationem addit. Subiicit denique ossis

uſoriam, quamquam illud extra ſceleti fabricam
cumque oſſa hactenus enarrata ex virili ſceleto
ſcripta ſint, quae aliter in foeminino ſceleto com-
ta ſunt, addit. Foeminarum oſſa in vniuerſum mi- p. 473.
olena ſunt, oſtenduntque imbecillitatem quandam
minam, non tantopere enim ac viris, mulieri-
oſſa eruberant. His vero omnibus hactenus p. 476.
ſtis, in fine libri ſui Cl. Auctor quaedam de
bus adiicit. Vidit Ill. ALBINUS homines,
in maxilla ſuperiore ſecantium duo tan-
erant, aequaliter tenentes ſpatium, quod in-
nos eſt. Canini et acuti praeterea frequen-
extra ſeriem reliquorum dentium ponun-
ab interiore, illi fere ab exteriore parte. Vi-
infante Noſter dentem, qui deorſum directus
mento perforata cute eruperat. Alias va-
omittimus.

IX.

reriſe on canine Madneſſ. By R. IAMES
D. London. 1760. 8 mai. plagg. 17.

h. e.

mus de rabie canina. Auctore R. IAMES
ed. D.

ſus plerumque hydrophobia morbus, etſi
tum excruciauit medentes de inueniendo re-
quod et leuandi et praecauendi illum ha-
ceſtatem, ſollicitos, nunc tamen omni, qua
adhibita induſtria perueſtigatus, magis ma-
obſequioſus medicinae redditur, et praeter
a Cl. NUGENT *) obſeruata, iam a Cl. Au-

*) vid. Comment. Noſtr. Vol. V. Part. II. p. 329.

Auctore in turpetho minerali efficacem par
dicinam, etsi serius, indicamus *).

Quum plerumque hydrophobia animali
morsum sequatur, pro morbi etiam sequela
p. 2. est, hinc exemplis mox docet Cl. RAMA
metum ab aliis quoque causis prouenisse,
cessisse febri acutae, exortam fuisse in ho
anxietate sui ipsius digitum mordente, nec
seruatam in homine, qui variolis laborans
post eruptionem die hydrophobicus fa
Praeter ea exempla sibi nota esse, scribit N
malium aeque ac hominum rabidorum,
drophobia non superuenerit. Memorat
est, canem iam rabidum nihilo tamen minus
p. 10. bisse, alium per aquas traiecisse. Quare
esse iudicat, ne propter huius symptomatis
rabiei absentiam aliquis praesagiat.

Communicatio tamen veneni solum per
morsu vulnera contingit, minime per vulo
nubus vel alia parte corporis animalis rab
siquidem nec sanguis animalis rabidi enec
necantis insiliens, noxius extitit, nec saliua
applicata iis, qui medicinam canibus porrexe
Hinc, vbi per osculum propagata fuit hyd
factum id esse censet, si cuticula labiorum

*) Praeter enim eam epistolam, quam ded
ctor ad SLOANE 1735. in Philos. Tra
XXXIX. No. 441. artic. VIII. p. 244. bo
uentum exposuit in libro: Art. of curing
caused by the bite of a maddog. Londi
qui recusus prodiit titulo: New method
ting and curing the madness caused, by th
maddog. Ibid. 1743. 8. a quo vix differti
iam exponimus. Deinde hanc suam met
iam commendat in modern practice of Phys
don, 1746. 8.

, et hanc cauſam in aliis ſimilibus quoque caſibus
mit. Num ab eſu animalium rabidorum mor-
communicari queat, dubium eſt, ſiquidem ieci-
canis rabidi nonnulli medicinae loco vtantur.
m autem eſt, morbum ad alios canes transferri,
bulum rabidos canes habuerit, etſi rite illud
purgatum.

Arbitratur itaque Cl. Auctor, rabiem hanece eſſe p. 19
carniuororum animalium, per inoculationem
aliis tribui, effluuia animalibus nocere nec ho-
prout variolae homini, aliis vero animalibus
ommunicantur. Febrem eſſe cum delirio ex
pparere, quod canes rabidi euadant, ſi ab aquae
antur, in primis, ſi rancida, putrida et foe-
ul dentur alimenta. Eadem autem poſt p. 21.
animalis rabidi ſequuntur, ac poſt inocula-
ariolarum, phaenomena, in primis, vt ille
, vbi per vulnus applicatur venenum, exulce-
primum. Confirmat etiam Cl. Auctor addu-
mplo, contagia ſine ſuſpicione rabiei caninae
ari poſſe, dum femina, ex morbo delirans,
alterius funeſte momorderit.

tamen certa rabiei in cane ſigna, etſi ea, p. 31.
BOERRHAAVIUS collegit, omnia ſimul non
alia porro in rabie, quae ſine et alia, quae
rore eſt. Addi his debet ſingularis alio-
anum non rabidorum horror et auerſatio
qui rabidi ſunt, nec non clamor peculiaris
que vlulans. Porro rabiei praeſentia co-
r, ſi cibi particula, ſaliua canis rabidi im-
no offertur, illum vero hic refugiat. Mi-
em eſt, hominem, a cane demorſum, et p. 35.
bie correptum, acceſſu ſuo ita terruiſſe ca-
et ſubito cum clamore aufugerent. Ipſum ta-
morbum non in omnibus animalibus vel homi-
protinus apparere, commune eſt huic cum

aliis contagiosis, v. c. malo venereo. Sunt
exempla, vbi post morsum perinde bene valu
p. 43. fecti ac prius. Et quum hydrophobia etiam
causis pendeat, eo se induci non patitur Cl.
vt post multos demum annos excitari eam
sed ad summum quatuordecim dies post mo
sentisci. Periodicam vero concedit, quum
na quadam post septennium bis, et deinde p
nos morbus recruduit, aliis citius redit, alii
quot tempus demum, cuius rei causa var
p. 51. nationes addit, simulque docet, puluer
vsum omnem morbi reditum praecaue
tuisse.

Nunc ipsius morbi naturam et sympto
currens Cl. Auctor, CAELIUM AUR
in primis laudat, reliquos enim scriptores,
iam notauimus, ex multis exemplis sympt
legisse notat, quae non semper omnia ad
ficitur autem in hoc morbo ea primum p
vulnus accepit, sine omni causa aeger an
tur, corpusque graue, somnus turbatus e
lus. Alimenta in ventriculo corrumpuntu
vomitus, continua oscitatio accedit, et
fluidorum. Paullo post insatiabili exorit
siti, cum ingenti metu aquae, visa vel
tantum aqua. Pulsus fit plenus, contra
regularis. Vrinam paucam frequentius m
tus, cum tremore et conuulsione. Vo
clamori canis non absimilis, idemque cu
ponit canis dormientis ad instar. Resp
ditur difficilis, oculi rubri apparent, co
muatur, pallescit, insudat, lingua ex ore e
viris priapismus cum inuoluntario sperma
Tandem accedit singultus et vomitus bili
p. 63. tis. In demortuis porro cadaueribus
oesophagus inflammatus inuenitur, cum

tunica interna, ventriculo et inteſtinis.
in ventriculo, qualis vomitu reiicitur, viſcida,
noſa, viridis vel alius coloris bilis, in cyſtide
vero tenax vel ſimiliter nigricans occurrit.
cardium ſiccum, pulmones nec non ventriculi
is, condenſato ſanguine diſtenti obſeruantur.
cum tamen fluidum in hoc morbo corrumpi, p. 69.
ne ſibi perſuaderi patitur Noſter, quippe de
exiſtentia nondum certus ſit, nec probabile
tur, in tam ſubtili fluido ſine effectu diu latere
virus, nec ſanguinem ipſum accuſari poſſe,
pe qui poſt aliquot etiam dies intaminatus mit-
Sedem itaque tribuit illi miaſmati telam cel-
am, in qua virus etiam venereum reſidet: haec
praeſens facile poteſt a vulnere quocunque in-
progrediatur malum ex vna ad alteram cellulam,
dum ſatis ſit ad excitandum morbum corru-
is. Hinc ſanguis ab initio bonus, paullo poſt p. 80.
redditur. Ex quo ſimul apparet, quare me-
, qui vel ſanguini vel neruis adſcribunt cau-
morbi, ſuum non obtinuerint finem. Corrupta
nguedine, cuius pars non pauca ad bilem fer-
deinde ipſa bilis mixtio laeditur, tenax ſaepe
ans fit, quae mentis alienationem facit, et ex-
ta leuamen adfert. Huius ergo geneſin vnde
veneno canino deducere poſſis? Cur autem p. 86.
adfecta primo adficiatur exulcereturque loca,
eſcente morbo, aeque difficile dictu eſt, ac
morbis, inoculatione excitatis, vt in variolis
morbo gallico. Senſum vero laſſitudinis,
inquietudinem, inſomnia deteſtanda, muſcu-
tenſiones, et ſimilia ſymptomata, ita non per-
ad hunc morbum arbitratur Noſter, vt illi
propria ſint, quum in bilioſa diarrhoea et eius
morbis pariter obſeruentur. Addi autem de- p. 91.
ſingularem quandam et viuidam in organa ſen-

soria actionem, atque impressionem, quam a
iori sensibilitate organi deducit, quae etiam
superior est ac in aliis morbis, phrenitide atque
nia. Reliqua symptomata, a BOERHAAVIO
que relata, in cholera et omni, qui a bile corr
aut peruersa nascitur, morbo pariter euenire
cepta forte hydrophobia, quam in anima
p. 98. sensu, corpori ingrato, Cl. Auctor iudicat,
instinctu, qui nec homini sit denegandus. Id,
variis obseruationibus confirmare satagit, et,
oesophagus in hoc morbo inflammetur vel
tur semper, hinc a fluido quocunque grauissim
ficiatur, instinctum quasi excitando ideam
nis inducere: siquidem ab oleo vitrioli in oes
exulcerato idem euenerit, in consensum
trahitur ob vicinitatem aspera arteria, et min
focationem. Quod ventriculus multum
mescat, a bile prouenire corrupta videtur,
p. 105. mente Nostri efferuescendi cum aqua au
adsumto acceperit qualitatem. Grauissima
quae in tertio morbi stadio ponit BOERHAA
symptomata, sunt omnium potius exasperan
eo ordine obseruanda semper, quum per
respiscant aegri, et nimia praecordiorum opp
vel suffocatione pereant.

In tela cellulosa vel pinguedine virus
bidi residere, ipsa comprobat curationis indo
dem namque remediis, ac virus venereum,
tollitur. Hinc adducit Cl. Auctor exempla
morbi, per turpethum minerale perour
iam tradita *), et aliorum quoque fa
in suae opinionis confirmationem addit,
patet, canes rabidos, aeque ac homines,
bita medicina restitutos fuisse, immo

*) Expesita illa habentur in Philosoph. Tran

laſtice a morbo liberatos. Inſeritur etiam 10. p.130.
ouglassii obſeruatio, quae praecipue vnguen-
mercuriale, extus adhibendum ſuadet, et fru-
oſum extitit, nec non dessault in libello, p.136.
la rage, commendatum vnguentum ex tribus mer-
ii, ex cinnabari reuiuiſcentis, partibus, et vna
pinguedinis humanae et porcinae compoſitum.
autem Noſter probet, ſe primum mercurii vſum
me ſuaſiſſe et adhibuiſſe, fatetur tamen, ſe ante
ctionem mercurialem non adplicuiſſe. Deinde
puluere Cobbiano diſſeritur, quem iam alibi ad- p.153.
imus *), et claudii du choisel adno-
repetit, mercuriali vnguento efficaciter mor- p.156.
tollente. Rationem autem, cur turpethum
ale praetulerit aliis, hanc ſuggerit, quod po-
mum illud ſit mercuriale remedium et celeri- p.180.
ficax, immo emeticam eius virtutem ad modum
iter adhiberi.
Infamiae notam imprimit illi operationi, qua di-
vermis eripi cani, qua ſcilicet filamentum inſtru- p.202.
acuto ſub lingua exſcindunt, quod neruus
quo facto, vel non rabidum canem fieri, vel
laedere non poſſe creditur, quippe quod
nes nimis ſecuros reddat, exemplis vero con-
canes nihilominus rabidos euaſiſſe. Aeque ri- p.204.
indicat, ſi vulneri ad praecauendam hy-
obiam pili canis imponantur. Salis et cau-
efficaciam dubiam relinquit Noſter, nec opem
putat, niſi protinus, plaga facta, applicentur.
im diu multumque, tamquam prophylacticum
ium, laudati ſunt cancri fluuiatiles, in cineres
, cum puluere radicis gentianae, de quibus,
audite diſputet Cl. Auctor, ſuum tamen ſuſpen-
dicium, aeque ac de remedio quodam, a scri-

*) vid. Comment. Noſtr. Vol. V. P. II. p. 331.

BONIO LARGO excitato, et de cute hya[illegible]
quam amuleto, brachio circumligato, et de [illegible]
p. 218. PALMARII *). Non omni tamen effectu [illegible]
tur remedium *Pewter Medicine* **). [illegible]
mendat puluerem ſuum antilyſſum, quem [illegible]
aliquando profuiſſe vidit Noſter. Vſum [illegible]
patis, ex cane rabido deſumti, recte deride[illegible]
dam autem remedia ea propter vtilia viſa fu[illegible]
ſet, quod multi dicantur demorſi a cane rabido, [illegible]
p. 234. talis non fuerit. Balnea autem in aqua frigid[illegible]
vel in marina, vel in ſale ſaturata omnino ad[illegible]
eſſe iubet, ſuaque vtilitate non deſtitui credit. [illegible]
perſtitionem redolet curatio per incantationem [illegible]
torum hominum, in Hiſpania facta; qui [illegible]
adſpectu canes rabidos necare ſe poſſe prae[illegible]
nec non afflatu tollere morſus effectus. [illegible]
enim ſe modo habet ac morſus tarantulae [illegible]
per muſicam, cuius et morſus et curatio in [illegible]
lia in fabulam iam abiit, de qua re indubi[illegible]
uictus eſt Cl. Auctor argumentis.

Haec de ipſo libro. Non poſſumus tam[illegible]
p. 254. quin totius hic traditae methodi medendi [illegible]
quoque addamus, quo in periculoſo, hic [illegible]

*) Hunc puluerem deſcribit, qui de his et ali[illegible]
cis accurate differit VAN SWIETEN Com[illegible]
BOERHAAV. aphoriſm. T. III. p. 586.

**) Paratur ea ex foliorum rutae comminutorum [illegible]
ſex, theriacae Londinenſis vel Venetae, [illegible]
minuti, limaturae ſtanni vnciis quatuor. [illegible]
tur haec cum duabus menſuris vini Canarien[illegible]
in vſum delicatulorum cum eadem quantitate [illegible]
ſiae anglicae optimae. Exprimantur, colatur[illegible]
doſi exhibeantur duae vel tres vnciae, [illegible]
dies mane propinentur. Quicquid ab exp[illegible]
remanet, applicetur vulneri et renouetur [illegible]
viginti quatuor horis.

erudite descripto morbo, qua ratione vsurpari debeant medicamenta, constet iis, quibus ad illa specifica refugiendi infelix et dura imponitur necessitas.

Vulneri quantocyus drachma circiter vel vltra mercurialis vnguenti affricetur, ex aequalibus pinguedinis et hydrargyri portionibus parati, bis per diem vel ad minimum quotidie semel per hebdomadam. Vesperi exhibeatur turpethum minerale, a tribus ad octo granis, camphorae totidem, cum syrupo in bolum mixtis, alterius diei vespera repetatur bolus, deinde post duorum demum dierum interualla. Si saliuationis signa apparent, desistitur a remedio, donec euanuerint. Post duos vero tresue dies, si saliuationis effectus nulli sint, aeger ingrediatur balneum frigidum, et immergatur quotidie ad diem vsque, qui praecedit plenam vel nouam lunam. Tunc tres denuo doses turpethi, sed minores ad duo vel tria grana dentur, post repetantur balnea. Tota haec methodus tribus vel quatuor periodis lunae redeuntibus iterum adhibeatur. Sic praecaueri in homine et brutis morbus potest, nisi quod brutis maiores doses remedii sint exhibendae. Si vero morbus iam ipse ingruit, inunctiones augendae, frequentiores etiam turpethi doses sine temporis iactura offerendae sunt. Simul autem non negligendus est vsus remedii Cobbiani.

In *postscripto*, vt vocat, Cl. Auctor notat, mercurii vsum a TAVRY in commentariis academiae scientiarum Parisinae fuisse commendatum: canem rabidum catenis sic facile detineri, vt applicatio remedii periculosa non sit: balnea frigida quandoque omitti posse: camphoram demum post vomitus sufficientes, turpetho addendam esse, si iam morbi praesentis effectus excitentur: canis instinctum naturalem exinde etiam se cognouisse, quod cani oblata p. 258.

fuerit caro, ad os canis rabidi demortui
quam vehementer auerſatus fuerit.

Quum itaque adeo ſtudioſe et circumſp
hibuerit ſuam medicinam, eiusque effectum
multis ſalutarem viderit exemplis; noluim
terire, ſed fuſius adducere praecipua
quo maior eſt neceſſitas in abominandi morb
ſtructione laborare medico.

X.

Hiſtoria phyſiologica Aſcaridum, cum
aeneis Auctore M. VAN PHELSUM M
cinae Doctore. Leouardiae apud Wige
Wigeri, Typographum, 1762. 8. p
tab. aen. 3.

Poſtquam in praefatione varia contra Cl.
NII ſyſtema de generatione animalium
menta Cl. Auctor protulit, quin totius eiusd
ſolutam impoſſibilitatem ex ipſis BUFONII
demonſtrare fuit anniſus, ea, quae in ſingulo
propoſiturus ſit, breuiter exponit. Loquitur
p. 1. pe in introductione, libello praemiſſa, de variis
randis in microcoſmo repertis; de ſpecieb
mium inteſtinalium; de cauſa erroris, a variis
ribus circa aſcarides commiſſi; de imminut
ſeculo in eosdem accuratius inquirendi diffi
tandemque de cauſa, ipſum ad horum curioſ
p. 9. men impellente. Caput primum variorum
p. 23. rum definitiones aſcaridum ſiſtit, quorum
p. 38. caput ſecundum, ſtructuram internam capu
tium, motus autem varios, vitae durationem,
trimentum atque dolores ab iisdem producto
p. 50. tum caput deſcribit. Caput quintum circa ing
tem

...orum copiam verſatur, variaque ſyſtemata de ... p. 64.
...rum generatione in genere complectitur, cum ... p. 106.
...tandem varias de ſede et patria horum ani-
...culorum opiniones, aliaque lectoribus absque du-
...placitura contineat.

Neque paruitas aſcaridum atque teneritudo, ne- p. 4.
...ipſius nidi ſoeditas, vti Cl. VAN DOEVEREN
...didit, quin potius periculum ab ipſis oriundum p. 5.
...ius graue viſum, cauſa Noſtro eſſe videtur, quod
...nori cum ſtudio minusque accurate ſtructuram
...ſorum huc vsque rerum naturalium curioſi exa-
...minuerint, omnemque ſuam attentionem in maiores
...tum inteſtinorum incolas, taenias quippe et lum-
...bricos conuerterint, vel ad minimum eos adeo ob-
...uere deſcripſerint, vt vel et hodie plures, exceptis
...ſs Ill. LINNAEO et Cl. VAN DOEVEREN, non
...ſi confuſam ipſorum ideam habere videantur. In-
...ter eos autem auctores, qui eosdem, quorum de-
...ſcriptionem ſequens caput continet, aſcarides de-
...ſcripſiſſe videntur, e priſcis nominantur HIPPO- p. 10.
...CRATES atque GALENUS, quorum ille vocibus
...σκαρίδες et σικύου σπέρματα (vti Cl. BOER-
...HAVIUS et COULETUS fecerunt) nullibi pro-
...miscue vſus eſt, hic autem vocem ἀσπαρίδες ita ex-
...plicat, vt ſint graciles et parui lumbrici in inteſtino
...recto enati. E recentioribus FERNELIUS eos- p. 13.
...dem per tenues ſimulque teretes in inteſtino recto p. 14.
...habere ſolitos; PARAEUS autem et VAN ALLEN p. 17.
...per tenues lumbricos, filorum particulas referentes,
...circa ani ſphincterem habitantes definiunt. Ill.
...LINNAEUS aſcaridem corpus teres vtraque extre- p. 18.
...mitate attenuatum habere dicit. Cl. ANDRY ro- p. 19.
...tundos et paruos, Cl. VAN DOEVEREN teretes,
...paruos vtrinque mucronatos vermiculos appellat.
Quas omnes deſcriptiones ſi cum ea, in capite ſe-
quenti a Cl. Auctore data contuleris, inter vtrosque

aeque

aeque leuem intercedere differentiam facil
ac magnam deprehendes, ſi cum Coule
paraueris, vtpote tenuibus quidem, a
et latis.

p. 23. Sunt autem aſcarides, vti Cl. Auctor
pite ſecundo deſcribit, vermiculi teretes,
quinque lineas rhenolandicas longi, vix
talis lineae partem craſſi, verſus vtrumque
mum attenuati, quorum quidem alterum
caput dicendum, alterum vero ſumme acu
p. 24. eſt, et cauda apte appellari poteſt. Totum
vti lumbricorum, circulares rugae cingu
interdum ſubtiles, vt vix armato oculo
patiantur, vnica ſaltem excepta, quae
quartam fere lineae partem ab extremo
ſtat, et caput a corpore diſtinguere vide
los detegere Noſter non potuit, in
vltimae ſuperficiei extremitatis obtuſioris,
vidit oblongam, transuerſim poſitam,
paruam, vt nullum vtique inſtrumentum
inuentum fuerit, quo directionem ipſius
p. 26. ditatem exploraſſet. Huic cauitati, oris
Cl. Auctore donatae, corpus adnectitur,
ſenſim ad medium vsque auctum, dein
dam verſus attenuatum, quae pellucida
p. 30. ſemper eadem longitudine et rugarum
p. 31. corpore diſtinguitur. Color horum anima
flaueſcens eſt, et albedo in ipſis conſpicua
ſaltem quodam viſcere, cauo et candidi
p. 39. cutim pellucidam tranſparente dependet.
iſte canalis in capite in principio tenuis,
amplior, poſt iterum tenuior et denuo
vsque dum ſubito quaſi diſſectus deſinat.
p. 40. haec prima quidem totius pars canalis eſt,
ctore pro oeſophago habita, quam mox
continuata alia oualis, priori plus quam

et crassior, ventriculi nomine donata; huic
dur tertia longe amplior, quae tamen subito
atur, ad caudae finem vsque proserpit, et inte-
nomen prae se fert. Totus hic canalis cingi- p. 42.
substantia quadam alba, membranacea rugosa,
, canalem tam alimentarium transparere per-
nte, et motu suo continuo mox hanc mox il-
partem stringente ac iterum relaxante, in qua, p. 44.
regionem ventriculi, varia corpuscula alba ro-
ipsi contigua, quin etiam ad initium intestini
bina eiusmodi corpuscula, prioribus haud raro
maiora, conspiciuntur; quid, quod tota ista mem-
nea substantia versus exitum corpusculis globo-
minutissimis, albicantibus et quodammodo pel-
repleta appareat, quae num vera ouula, num p. 45.
glandulae, masculinum semen praeparantes, di-
sint, aut num pulmonum vices gerant, non
definire Noster conatur, canalem tamen se-
alem dicendum putat, cum fere soli generationi
tus videatur.

Ascarides e corpore egressi frigidioris aeris affla- p. 50.
tantum fugiunt, quantum caloris blandimenta
Flammae enim calore propius admoto, lan- p. 51.
guentes iamiam iterum atque quidem ita resuscitan-
vi satis valida ad quatuor pollices prosiliant. In
aqua tepida anguillarum in modum natant, et
integrum nychthemeron viui conseruari possunt. p. 52.
tabellae impositi caudam saepius erigunt, paulo
corpus iterum flectunt, ipsique tabellae os
firmiter adigunt, quo firmius adplicato sae-
se etiam iterum erigunt et caudam per aera
rant, quin corpus quoque interdum supra ipsam p. 53.
caudam eleuant, ac in hoc situ, vsque dum mo- p. 56.
antur, permanent. Quod eorum plures au-
mno generentur, se vidisse Cl. Auctor negat, cau-
am vero, quae efficit, vt vespere aegris plures mo-
lestias

leſtias pariant, cum FOESIO in eo
putat, quod hoc potiſſimum tempore
p. 59. dam auiditate ad cibatum ferantur, atque
ſuo continuo pruritum adeo ingratum
cum dolor lancinans potius a ſuctione,
p. 61. cadentis quaſi guttae, de quo ſaepius
runtur, a vibratione caudae naturaliter
villos inteſtinales proficiſci videatur.
ipſos neutiquam chylo, in fecibus adhuc
quin potius muco inteſtinali vti, ex eo
p. 62. Noſter, quod etiam in vteri vagina
p. 64. riantur, muco obducta, illi, inteſtina
ſimillimo. Sequitur nunc caput quintum,
variae diuerſiſſimaeque de generatione
genere opiniones examinantur, quarum
p. 101. refutatis tandem HARTSOEKERI et
tentiae ſubſcribere Cl, Auctor non dubitat,
mirum cum hominibus natos, ouula ſua
depoſuiſſe, quae ex his reſorpta ad ſanguinem
ad ipſa ſpermatica vaſa penetrauerint, et
ram ſobolem delata fuerint. Praeterea
deri patitur, eos iam protoplaſtarum
lapſum, aeque tamen innoxie, ac ipſi, terram
p. 116. Pro ſede maxime naturali et quaſi
animalculorum inteſtinum rectum Cl.
p. 117. mit, licet non neget, eorum ouula
et poſtea cum ſanguine ad alias partes,
vteri et vterum ipſum, deferri poſſe.
ac iuuenes et ſenes incommoda ab horum
tia orta experiuntur, vnde morbus huic
tati proprius et magis familiaris cenſendus

XI. M

XI.

Méthode a ſuivre dans le traitement des différentes maladies epidemiques, qui règnent le plus ordinairement dans la Généralité de Paris. Par M. BOYER, Chevalier de l'Ordre du Roi, l'un de ſes Medecins ordinaires, Inſpecteur des Hôpitaux militaires du Royaume, ancien Doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Cenſeur Royal, de la Société Royale de Londres, Aſſocié-Honoraire du College Royal de Médecine de Nanci, Médecin du Parlement, de la generalité et de la ville de Paris, a Paris de l'Imprimerie Royale. 1762. 8. pag. 48.

h. e.

Methodus in curatione variorum morborum, in hoc ſeculo Pariſino frequentius epidemice regnare ſolitorum, obſeruanda. Auctore Cl. BOYER.

Anno huius ſeculi decimo octauo morbus in Picardia graſſari coepit, qui a diffuſis nimium ſudoribus ſudor Picardinus dictus, et ſub hoc nomine alioquin iam a Cl. Auctore deſcriptus eſt. Etenim ille cum febre helode veterum communia habet, a ſudore vero anglico vix non in omnibus diſcrepat, ſiquidem hic ſumme peſtilentialis ac contagioſus, plerosque, quos inuadit, intra viginti quatuor horas trucidat, ille autem, epidemicus quidem, neque tamen contagioſus eſt, atque non adeo lethalis, vt omnes, quos tenet, iugulet, niſi peruerſa medendi ratio ipſius nocendi facultatem augeat, multoque

toque peiorem reddat. Praeter hunc vero
bum, ſaepius et alia deprehenduntur vale
genera, cum quibus Pariſienſis pagi inco
cius conflictandum eſt, et quae cum ab eade
cauſa, qua noſter, a putrida nimirum,
niant, eandem quoque medendi methodu
p. 6. rare videntur. Sunt autem iſti morbi ſebr
nuae, putridae, miliares, verminoſae, va
thematibus, quin ſaepius etiam pulmonum v
p. 19. inflammationibus conſpicuae. Inter ea aut
huic ſudori Picardino ſuperuenire ſolent
mata, prae aliis notantur: ſudores copio
lor vrens, facies flammea, totum corpus
ſuffuſum, oculi ſcintillantes, lingua alba
pulſus durus, plenus ac tenſus, delirium ſe
quartum diem cum ipſa febre ingraueſcens
febris auctae eruptio miliaris vtplurimum
p. 20. inſeparabilis comes eſt. Quibus praeterea
duo alia adhuc ſe aſſociare ſolent, reliqu
peiora, maculae quippe purpureae et purp
In curatione, prima ſtatim die ſanguinis
notabilem quantitatem, pro ratione
rum, per venaeſectionem, detrahendam
ſuadet, quo, hac imminuta, putridi humor
lius morbi cauſae, euacuatio peragi poſſit.

Licet vero vtplurimum haec ſanguinis
optimum auxilium afferat, tamen etiam caſu
quibus eam, quandoquidem ipſum ſanguin
expoſtulaſſe viſum fuerit, plus nocuiſſe,
dem profuiſſe compertum eſt. Tales nim
pulſus debilitas, ſumma virium proſtratio,
in ſomnum procliuitas, oculorum ſplendo
dus, ſqualidaque linguae albedo, neruos pr
gines a lymphae abundantia, vt Cl. Auct
ſumme relaxatos oſtendunt. Inter viro
eandem intercedere Noſter ſibi fingit, diff

inter phlegmonem erysipelatosam et oedema-
est, abindeque vltimam hanc morbi speciem
ralem appellat, in cuius principio statim vo- p. 26.
exhibet, et venaesectionem, in priori casu
necessariam, omittit, nisi metuenda, ob ple-
vasorum ruptio eam absolute postulet.
orium ipsi solenne ex quatuor granis tartari p. 29.
in aquae calidae mensura vna solutis, additis
tribusue drachmis salis vegetabilis componi-
cuius potiunculae quintam vel sextam partem
horae quadrante aegri adsumunt, haustus ali-
aquae tepidae superbibentes. Sequenti die
emollientia crebrius iniicienda, et ptisanae
herba fragariae et radice glycyrrhizae cum sero
alternatim propinandae sunt, quin etiam
apozemata ex foliis cichorei silvestris, scolo-
et borraginis, horumque cuiuis mensurae,
a purgatione liberis, tartari stibiati granum
vel duo ad summum, adiicienda, quo libero bi-
eo melius insimul prospiciatur. Quauis
aeger purgandus est medicamento, quod
vnam lenitiui vnciam, duas adhuc drachmas
um sennae et vnam salis vegetabilis excepit.
medicinae, si quando vermes aeger proiicit, pu-
herbae cuiusdam amarae addi potest. Quam- p. 33.
nauseae, acores et vermes per os reiecti, rei-
emeseos necessitatem indicant, sopito
metu, ad alterum confugiendum est. In
vbi vrina ardens prosluit, aut mediocri quan-
meitur, in quauis ptisanae mensura nitri de-
triginta grana soluantur, additis praeter ea
vel quinque oxymellis simplicis cochlearia-
si calor externus linguaque sicca et arida, in-
febris aestu aegrum vri, significent. In sum- p. 38.
vasium prostratione vesicantia applicanda sunt,
tam diu digerente medicina aperta seruanda,

donec aegrum iam periculo subtra[hatur]
gatur. Accidit non raro, vt parotidas
vigesimum morbi diem insurgant, quae
piendae et emollientibus superhabitis
bus ad suppurationem perducendae
cluibus aegrotantium saepius acr[imonia]
que peruersa qualitas aceti supra
ignitam profusi fumo corrigatur.
tius linteamina porrigantur aegro,
stragulis nequaquam obruendus est, ne
interni veneni ac ignis vis non iugulat[ur]
squalore ac aestu, propter nimis crudel[em]
misericordiam, suffocatus videatur.

XII.

IOHANN VLRICH BILGUER[I]

weisheit, Arzneygelahrheit und
arzneykunst Doctoris, Sr. Königl.
Preussen bestalten Generalchir[urgi]
der Römischkayserl. Akademie der
forscher, der Königl. Grafsbrit[annischen]
Göttingischen und der Chur Mayn[zischen]
Societät der Wissenschaften Mit[glied]
und Correspondentens. Anweis[ung]
ausübenden Wundarzneykunst.
zarethen. Glogau und Leipz[ig]
Christ. Friedr. Günthern.
2 Alph. 11 Bog.

h. e.

D. IOHANN. VLRICI BILGUERI
nes chirurgiae practicae in nosoc[omio]
litum.

illorum, qui artem chirurgicam in nosocomiis miserorum sauciatorum militum exercent, saepius sit ignorantia, ii in primis cognoscendi, quibus ista perlustrandi data fuit occasio, vel qui magis perspexerunt, qui istis praefuerunt. Ipse cognoscens huic malo medendi consilium cepit Auctor, ideoque eo tempore, quo ipsi maximum otii erat, praelectionibus chirurgiae studiosis proposuit, ex quibus tandem hoc enatum opus. Itaque sectione prima de chirurgi officiis erga sauciatos in vniuersum obseruandis agitur, vbi, priusquam ex sauciatis laesionis rationem explorare, eam inquirere, et, si haemorrhagia adfuit vel adest, ligaturam caute relinquere vel renouare, denique quo modo vitam instituere et inter se agere debeant chirurgi, demonstratur. Sectione secunda vulnera in genere considerantur. Vulnera p. 33. ex ratione laesionis vel simplicia, vel complicata, vel contusa, indeque diuersimode sunt considerandi. In sanandis autem vulneribus variae, vel bonae atque iuuandae, vel malae ac auertendae occurrunt mutationes, variisque indigent remediis. Quam ob rem de medicamentis externis p. 63. tertia sectio agit tertia, vbi quoad externa balsama, vnguentorum, caeterorumque insignis numerus adhibendi, atque, quoad interna, plures illisque vtendi modus recensetur. Quibus p. 118. sectione quarta de vulnerum dilatatione, quae a peregrinis corporibus purgatione mali curatur. Ex vulneribus vero rotundis vt lata extrahantur, requiritur, vt eo melius peregrina corpora, talia sunt frusta vestimentorum, globus plumbeus caeteraque commode eximi, fracta ossa reponi, haemorrhagiae cohiberi, suppuratione purgari et tandem sanari possint vulnera. Cum vero in omni vulnere sanguis effluat, inde sectione quinta de hac p. 234.

morrhagia vulnerum et aneurysmate agi
bet in vulnere et vasa arteriosa et venosa
dantur vel laedantur necesse est; ideoque
nis copia modoque effluendi iudicare
gus, num vasa arteriosa vel venosa,
teriora vel interiora, maiora vel minora
fundant; quibus cognitis de auxiliis,
xum cohibentibus, sollicitus esse debet;
mis sunt linamenta, fasciae, alcohol vini,
p.242. caeteraque. Artuum autem arteriae maiores
quales sunt brachialis et cruralis, vt
membrumque relinquatur, suadet Cl. An
membra sic seruata fuisse, experientia
habeat; his subnectit aneurysmatis et
p.257. dignoscendi curandique rationem. Haec
namentorum, puluillorum, emplastrorum
rum caeterique apparatus chirurgici
gnitionem, quae sectione sexta et quidem
p.315. HENCKELII in *libro de fasciis* exp
facto vulnerum, gladio inflictorum, sectio
traditur sanatio. Vulnera vero caesim
que, nisi peregrina corpora id impediant,
sui et glutinari possunt; quomodo haec
vulnerum labia tendinumque discissorum
connectenda atque sananda, variis simul
p.412. cheiresibus demonstratur. Haec excipiun
torum vulnera in sectione octaua, in qui
pue, vt partes laesae bene considerentur
rentur, necesse est, quoniam ab earum
plurimum dependet in curatione. Qu
ossa simul diffracta fuerunt, tunc multa
laboribus opus est, indeque artuum, vb
runt laesa, deligationem, et qua ratione
giis quoque sit obueniendum, fusius descri
p.485. Pari ratione alias globis plumbeis laesa
tractandi rationes, et quo modo praecipue

diſtracta et lingua diſrupta ſanari debeat, et
oculis, auribus caeterisque capitis partibus
plumbeo laeſis ſit efficiendum, oſtendit,
vero vulneribus varia ſuperuenire ſoleant ſym-
quae vel noxia et praecauenda, vel vtilia
da ſunt, inde qua ratione ea omnia chirur-
pondere et in ſalutem aegrotorum conuertere p. 494.
ſectione demonſtratur nona, quae inſcribi-
vulnerum eorumque ſymptomatum curatio-
variis mutationibas et ſymptomatibus vul-
neſim, punctim vel globo plumbeo inflicto-
ſideratis commune vulnerum ſymptoma, in-
o et febris, cum ea coniuncta, in cenſum ve-
iuſta neceſſario requiritur inflammatio, quae p. 533.
ſi nimia ſit, gangraenae et ſphaceli metum
quibus ingruentibus vel iam praeſentibus
que valentioribus hic propoſitis auxiliis
obueniendum. Haud raro vero alia quo-
vulneribus ſanandis occurrunt notatu digna
, qualia ſunt motus conuulſiui, vt ſpaſmus p. 585.
, febres et intermittentes et continuae et
quorum cum variae ſint cauſae, iſtis quoque
eternis et internis eſt occurrendum reme-
Quae vero corpore retuſo inferuntur vulnera,
quidem interdum diſrumpitur, interdum
integra, partes ſubiacentes, vt caro, oſſa,
vas caeteraque grauiter afficiuntur, ſectione p. 612.
explicantur, quibuscum ſimul membrorum
ſlatorum atque ablatorum coniungitur conſi-
Vulnera haec multis ſtipantur ſymptoma-
de qua ratione eis, hac vel illa parte laeſa,
partim encheireſibus, partim variis remediis
iendum, Cl. Auctor demonſtrat; in primis
membro ita colliſo atque conquaſſato, vt
cutis, caro, arteriae, venae et oſſa ipſa con-
ſe videantur, ex Auctoris opinione fere nun- p. 645.

quam ad eius abſciſſionem eſt accedendum
dicamentorum et manuum auxiliis, ab
tis, membri conſeruatio eſt tentanda.
vero annotari meretur methodus, qua
p.676. bus tota maxilla inferior globo, ex tor
proiecto, ita fuit abrupta, vt lingua pro
rum ſane in modum ad Auctoris mente
poſſunt. Non minorem capitis laeſio
ſiones, vulnera eorumque deligatio et
reri videntur attentionem, quae ſectio
proponuntur. Capitis laeſiones interdum
et leues periculum profecto inferunt ma
deque iure quodam eorum vrgenda eſt
quae praecipue in eo conſiſtit, vt mox
p.682. torum vsque ad os fiat conciſio, qua
laeſae ſunt, non detegitur ſolum, ſed qu
mala ſymptomata, qualia ſunt oedema,
ma, eryſipelas caeteraque auerturitur
maiori quoque certitudine cognoſcetur
num modiolo vel trepano ſic dicto
p.697. applicatio nulla ratione eſt differenda,
diu expectandum, donec ſymptomata
gniora eum poſtulent; ſiquidem mala
ris iam altiores egerunt radices, quam qu
deri poſſimus. Pari omnino induſtria
ſunt vulnera, quae vsque in colli, pectoris
minis penetrant caua, ſectione duodecima
p.754. quorum curatio praecipue pro partium
currentium diuerſitate diuerſa eſſe ſolet.
vero vulnera vsque in pectoris cauitatem
tia et vulnera abdomini illata, cum plera
ſcera ſimul laeſa habeant coniuncta,
p.776. ſunt tractanda, quoniam ſingulares prof
reſes, hic fuſius explanatae, ad vulnera
p.809. da requiruntur. Sectione porro decima
uſtorum traditur ſanatio, quae ratione rei

laesarum et varium sanandi modum et varia remedia exigunt. De variis tandem rebus p. 824.
omnis occurrentibus sectione decima quarta
quarum praecipua haec sunt, glandulae colli
abscessus, furunculi, bubones, testiculi
herniarum varia genera, tumores cystici seu
ganglia, vlcera phagedaenica, herpes,
, clauus, panaritium; quorum omnium
gnostica et causae recensentur, et, qua ratione
ri possit, breuiter indicatur.

XIII.

N. BAPT. BOHADSCH Philos. et Med.
S. S. C. R. A. Mai. in Commercialibus
ssiarii in Vniuers. Pragensi Hist. Nat. Pro-
ris, Facult. Med. Decani, nec non Acad.
nic. Florentinae Sodalis de quibusdam
malibus marinis eorumque proprietatibus,
litterario vel nondum vel minus notis,
er, cum non nullis tabulis aeri incisis ab
ore super viuis animalibus delineatis.
dae ap. G. C. Walther. 1761. in 4to.
ph. cum 12 tabb. aeneis.

mus iam agitur annus, ex quo Auctor cele-
rimus, facto per totam Bohemiam itinere,
to paulo post per totam Germaniam cruen-
bello, Italiam tandem fato profugus, ad
icula venit, et elegantissimam omnis generis
animalibus marinis obseruationum suppellecti-
de reportauit. Quam vt publici vsus faceret
nti itineris redderet rationem, hunc, in quo
a viua animalia et illustrata offert, foras dedit li-

brum, cuius argumentum breuiter [illegible]
Et quidem in praefatione Cl. Auctor [illegible]
uocat, quem errauit, dum loliginis ou[illegible]
piae ouis habuerit, orbique litterario [illegible]
Cuius rei culpam non negligentiae, neque [illegible]
ARISTOTELEM, falsitatis crimine abs se a[illegible]
mo, sed temporis angustiae et occasio[illegible]
rinam obseruandi minus opportunae ad[illegible]
esse praetendit. Anno enim 1748 in [illegible]
quas Neapoli mense martio curatius in[illegible]
piolas nullas deprehendit, cum foetus eo [illegible]
immaturi sint; anno autem sequenti, mense [illegible]
quo iam exiuere ex matre, in Hollandia ob[illegible]
nes instituens rursus nullas reperiit, persua[illegible]
ARISTOTELEM de sepiarum ouis falsa omnino [illegible]
disse. Itaque iniuriam optimo seni factam [illegible]
ter deprecatus, historiae naturalis, qua[illegible]
bentur cultores, precatur, ne in vitupe[illegible]
torum super naturae quodam opere aut fa[illegible]
tionibus praecipites sint, sed, antequam [illegible]
rint, rem saepius, mutatis loci atque tem[illegible]
tionibus, sub examen reuocent.

p. 1. De *Lernaea* agmen ducit prolixa capi[illegible]
tractatio, quo nomine LINNAEUS anima[illegible]
uit, quod veteres pro *lepore marino* habu[illegible]
Italis hodie *Cesto del mare* appellatum. L[illegible]
Lernaeae sex vel octo pollices, latitudo tr[illegible]
aliquot lineis, adaequat. Color vt pl[illegible]
fuscus, maculis subinde liuescentibus int[illegible]
raro purpureus est: caput oblongum, duo[illegible]
nitum tentaculis veris, reliquis duobus s[illegible]
labio animalis carnoso antrorsum exporrecto [illegible]
p. 4. bitu formatis; collum conuexo planum, p[illegible]
cum quatuor lineis longum, et vnum latum[illegible]
feriori dextraque parte membrana crassa, [illegible]
yersus extremitatem corporis, quod pal[illegible]

obtegit, protenſa inſtructum, quam pro lu- ſtendit, reflectit, contrahit, et circum cor- ore vndiquaque animal circumuoluit. Geni- dextro animalis latere prope labium oris con- tur, virile per foramen aeſtu venereo et pau- mortem ſeſe exſerens, muliebre mediante craſſo, vaginae inſtar ad aliud foramen vteri ens orificium, viam ducens. Venter lemnaeae p. 6. eſt ex albo fuſco colore tinctus, ſtriis variis et transuerſis, vt in limace, notatus. In principio rima eſt directa, quae os recondit; labio capitis carnoſo efformatur. Subſtantia dorſi, labii oris, capitis atque colli fibroſa, item mirabilem in modum rete refert, preſſa liquorem limpidum ſalſum, et, ani- contrectato, mucoſum vndiquaque ſtillans: in- documento, interſtitia fibrarum vbitis cohaerere, cum panniculo quadrupedum adipoſo maxime ire. Ventre diſſecto ſtatim in conſpectum nt pharynx, ventriculus primus et ſecundus, duodenum, cum reliquis inteſtinis. Ven- p. 9. primo ſuperiacent ganglia duo, quibus ele- tria ganglia ſub oeſophago et proxime ad dorſi parietem ſeſe produnt, quarto de- ganglio ſupra vaginam ſito. Mire ganglia ter ſe concatenantur et ductum aliquem con- ſtituunt, quem Auctor, inſectorum anatome tus, pro medulla ſpinali habet. Ventriculum p. 17. aperiret Auctor, liquorem ſalſum virideſcen- eo deprehendit, forte a variis fucis marinis, animal deglutit, ortum. In ventriculo ſecun- quem citiſſima nutrimentorum ſolidorum e transmigratio fieri videtur, cochleolas et con- diuerſi generis reperiit, praeterea portiones cartilagineas, luteſcentes, faciem oſſium cu- piſcis prae ſe ferentes. Sed quum haec

portiones ſumma attentione luſtraſſet, [illegible]
nonnullis lernaearum ventriculis ne [illegible]
cochleolam ſupereſſe, ore dentibus pla[illegible]
tandem haud exigua cum voluptate reper[illegible]
moratae portiones cartilagineae totid[illegible]
dentes eſſent, interno ventriculi p[illegible]

p. 20. Namque diſſecta huius ventriculi ſubſtan[illegible]
tium cartilagineorum ordines conſpicium[illegible]
rum primus dentes minores, medius m[illegible]
tertius denique minimos continet. Prior[illegible]
ordines in omnium lernaearum ventricul[illegible]
adſunt, ita diſpoſiti, vt contracto in ampu[illegible]
triculo, eorum apices ſe inuicem tangan[illegible]
deglutitae conchulae colliduntur, frang[illegible]
teruntur. Sed tertius dentium ordo in m[illegible]
deficit, incertum an natura ſic diſpo[illegible]

p. 22. turno vſu auulſi et excreti? Hinc patet m[illegible]
ingeſta per os nutrimenta ex primo ventric[illegible]
ne in alterum tranſeant? Cum enim animal[illegible]
lis, ſtrombis, turbinibusque duris et [illegible]
tur, neceſſe eſt, vt res iſtae ſtatim in alt[illegible]
triculum deſcendant, ne primi, quod den[illegible]
rtt, parietes lacerent atque perforent, [illegible]
ſubſiſtant. Ventriculo ſecundo ad[illegible]
mum, duodeno in reliquis animalibus [illegible]
quod in varios gyros inter hepatis ſubſta[illegible]
uoluitur, et in anum demum abit. Omn[illegible]
ab hepate ſeparata, octo pollices long[illegible]
quuntur; et membranacea atque pellucid[illegible]

p. 26. fibris admodum tenaciter contexta. Vter[illegible]
ab aliorum animalium vtero, quippe qui p[illegible]
cauus eſt, ex fibris robuſtis muſcularibus fo[illegible]
membranis conſtructus, valde differt. N[illegible]
lernaea medullaris ſubſtantia, tenui membra[illegible]
ſecus cincta, totam vteri molem replet, nu[illegible]
liarem relinquens cauitatem, praeter [illegible]
qu[illegible]

foras conſpicuos. Diameter vteri maior linearum eſt. Ouarium quatuor linearum metro, innumera corpuſcula fuſca, oblonga, virideſcenti innatantia, diuerſae magnitudinis bet. Ab ouario canaliculus tenuis, quinque li- ngus, vaginam et vterum ingreditur quidem, in ouarium impediri regreſſum Auctor cre- in partibus genitalibus maris, quas poſtea de- p. 32. hoc ſingulare eſt, vt penis nullis teſticulis, ſiculis ſeminalibus ſemen recipientibus, nullo canali aut vrethra, qua ſemen eiici poſſet, prae- ſt. Quomodo, pene ſic comparato, foecun- feri poſſit, pluribus Auctor ſuſpicando refert. caitum animalis obſeruare opportune non Arbitratur nempe, lernaeam teſticulum cum ymide ad vterum, non vero ad penem, colloca- bere, vt, dum ex imperuio pene ſemen eia- non poſſit, hoc immediate, per penis ſuccuſ- ex epididymide effuſum ouulis in vtero aſper- Penis autem non ſolidus factus, ſed ſemi- infructus eſt, vt in actuali venere minima vaginae ſpatium repleat, ſed ouulis per illam p. 36. m praebeat. Viſcus, quod Auctor pro corde muſculoſa cordis aliorum animalium ſubſtan- am differt; non enim ex fibris adeo compactis bus, ſed ex membrana forti rugoſa contex- ms variis quidem fibris columnisque carneis, nico tantum ventriculo praeditum eſt. Va- arteriarum venarumque, rationem excutere in praeſens non potuit. Cor cum reliquis ab iniuriis externis oſſe quodam conchi- defenditur, quod vnicum eſt in toto lernaeae re, et vnam conchae biualuae teſtam repra- vndique membrana forti, celluloſa, integu- loco, obductum. Intus os hocce, in concaua , colore margaritarum nitet, vt valuam cuius-

dam

dam conchae illud esse crederes, si a co
P. 39. chae auulsam in littore maris reperires. C
naeae, si valuae eius tres insidem marg
Auctor fusius describens, de margaritarum
pauca disputat, easque pro veris concharum
lis habet. Pulmones in dorso sub osse co
liberi fluctuant, et eleuato osse non secus ac
bus branchiae, a quibus haud multum
conspici possint, falciformes, bilobi, lac
fis albicantibus praediti ligamentis. P
characterem genericum ab Ill. LINNAEO
assignatum, eidem non omnimode compe
que enim corpus teres est, neque frons p
nisi os pro foramine frontis sumas. M
eius descriptionem dates: *Corpus subou*
sum labiosum, tentacula in fronte duo auri
bitat in littoribus scopulosis, quibus inhae
pite eleuato de loco in locum cochleae
mouetur, atque ab vndis saeuientibus in
proiicitur, ob grauissimum foetorem
P. 44. duram esui non est. In fine Auctor expo
lernaea, cum lepore marino veterum habe
ne, cuius rei causa APULEII, ROND
ALDROVANDI, AELIANI, PLINII et
RIDIS super lepore marino descriptiones
men reuocat, quidque in iis erratum sit, co
tur. Cetera animal, quod a veteribus
perhibetur venenosum, habet quidem noxi
lem, sed a sola contrectatione minime
Omnia enim mala, quae Cl. BONADUCE
pertus est, in eo consistebant, vt contrec
male odorem foetidissimum, nauseam, vo
nem, denique tumorem manuum et faciei
quae quidem mala, postquam per aliquot
spatium ab attactu animalis abstinuit, vir
runt; praeterea pili ipsi e mento decider

quem digito, per ſuccum animalis humectato,
Multo tamen maiora mala ab animali pro- p. 51.
poſſe, ſi in ventrem aut ſtomachum ingeratur,
ſibi perſuaſum habet, teſtimonio adductus
qui Domitianum atque Neronem veneno
animalia perplures interfeciſſe homines memo-
prodiderunt.
Caput ſecundum de *Fimbria* exponit, animali p. 54.
candidiſſimo, ſex pollices longo, et in an-
capitis parte labium membranae inſtar fim-
largiter expanſum geſtante, unde forte fim-
appellatur. Margo huius fimbriae vtrinque
eſt, et elegante colorum varietate conſpi-
antrorſum in capite duo tentacula auriformia
dorſum habet pyramidale, ſeu conicum, tres
ces atque ſex lineas longum, vtrinque cum
lineis craſſum. In ſupina parte poſitum
animal, paulo infra labii marginem os videtis
lofum, membrana craſſa cordiformi vndique cin-
in ſiniſtro colli latere partes genitales externae
ſunt, foramen nempe, per quod penis exit,
femina apertura vaginae. Penis ſolidus, tenuis
conicus, prope baſin prominentia teſticuliformi
ſtus, nulla vrethra, nec canali vllo praeditus
In dorſo, collo, et labio fimbriato leue ni- p. 57.
que conſpicitur integumentum, margo autem
fimbriae puluere tenuiſſimo colorato veluti
perſus adpetet. Aperto abdomine ſuperius
infra collum vterus amplus, poſt ouarium
globoſum cum epididymide adiacente, deinceps
ſophagus ab ore in ventriculum lyripipiformem
mus, cum inteſtinis per varios gyros contortis,
mo teſticulus, infimam caui abdominis partem
in conſpectum veniunt. Habitat fimbria
mari circa Neapolim, et non niſi feruidiſſi-
ſola dum conſpicitur, retibus vna cum piſcibus
tur. Ex Auctoris ſententia animal ſaxis vel
fundo

fundo maris arenoſo affixum, et qua
tuoſis vndis inde auulſum creditur. V
rinis veſcitur, vt patuit ventriculo ap
minum victui non inſeruit, quod
videtur digeſtionis. Auctor nouo vſu
p. 59. animal deſcribit, quod ab LONNEL
COLUMNA et ALDROVANDO in ter
rini ſpecie adumbratum eſt; ſed labor
quam fruſtraneo docuit, fimbrium aliud
genus eſſe, quam quod allati Auctores
Namque fimbria cum lepore marino
cum lernaea LINNAEI nullatenus
quod vel corporis figura vtriusque anim
ſolicet, ſiue leporis marini, atque fim
modo efformata, ſimulac characteres
modum differentes abunde commonſtr
Cl. GMELIN vtramque animal
ſium zoophytorum genus poſuit, vt
p. 63. definitione ſequentem in modum
lernaea eſt zoophytorum genus corpore
labiato pulmoniſero, tentaculis in fronte
culis muris aemulis et ore longitudinaliter
tum. — At vero *Phallusia* eſt *zoophy*
corpore oblongo, dorſo pyramidali, appen
natis inſtructo, tentaculis in fronte duobus
inueſtigatorii aemulis, labio ample fim
naliculato praeditum. Cetera Auctori
inter zoophyta propter labium fimbri
vt lernaeam, referenti aſſentiri ideo q
tabunt, quoniam zoophytorum praeſtan
is eſt, vt, quamuis ſtructura corporis
animalem accedant, tamen, vegetabilium
non ſint motiua, ſed fixum quendam, p
in fundo maris teneant, vitae et nutritioni
xime adcommodatum. Ea quoque ſubſ
videtur, cur Ill. LINNAEUS in

non amplius lernaeam in zoophytis nume-
, sed inter vermes, eorumque classem, quae
molluſca constituit, retulerit; leporemque
rectius thetyi speciem leporinam, quam ler-
voluerit.

zoophytorum genus *Argi* nomine de- p. 65.
tapite tertio. Istud nomen, etsi aliis animali-
attributum sit, in LINNAEI tamen syste-
turae non obuium a Cl. Auctore feliciter ad-
. Videlicet respexit Noster editionem Lin-
systematis sextam; recentissima enim nomen
I. p. 483 papilioni cuidam plebeio rurali
, sed huius speciei papilionem quendam mi-
ercitat, eumque *argiolum* vocitat. Veranta-
hocimpedire non potest, quo minus idem no-
zoophytis simul vsurpetur. Huius itaque
pus totum plagioplateum est, in medio fex
trusum, longitudine tres pollices et quinque
, latitudine duos aequantes pollices. Dor-
ore coccineo, venter egregie lutescens ni-
nique maculis albis et nigrescentibus inter-
Substantia totius corporis coriacea est, et
flexibilis tamen, quae croceum colo-
ditia vndique prodit. Caput animalis a p. 67.
corporis mole difficile discernitur; atque de-
ta parte deprehenditur, vbi tentacula teretia
pore prominent, quippe quibus in ventre op-
est os animalis, cum aliis duobus tentacu-
in dorso duo tentacula, vt diximus, terētia
, quatuor lineas longa, quorum apices vn-
nctis nigris centenis atque pluribus, vt so-
culis, notati; vnde Auctor *Argi* nomen ani-
didit. Ista tentacula oculifera, quamprimum di-
stylo continguntur, statim in fossulas, quae
circum

Systematurae editio decima. Tom. I. 1760. p. 655.

circum ea ſunt, ſeſe recipiunt, vt
externis, vbicunque opus fuerit,
Nempe tentaculorum ſtructura ſic
nunc contrahi nunc extendi queant.
duo alia obſeruantur tentacula teretia,
capere atque ori inferre animal ſolet.
macum more conſtructum eſt, oblong
cumquaque muſculo, vt fimbria, cinctum
ſaxis aliisque corporibus adhaereat.
capiti oppoſita prope a margine
tur ouale, octo lineas longum; et
quo truncus exſurgit carneus,
duos ramulos diuiſus, quorum
p. 70. nuiſſimos ſurculos exit. In ramis et
plurima puncta nigricantia obſeruantur
chritudinem huius partis arboreſcentis
ciunt. Auctor erucarum, piſcium et
tome edoctus, hunc ramorum appa
mopum viſcere habet, quod,
argus, expanſum tenet; ſed extractus
gito contrectatus, illud in formam
hit, et intra praedictum foramen
Cetera animal maris ſcopulos habitat,
in conſpectum prodit, quin immo
cum eius individuum obſeruatum eſt
mon hiſtoria patet, illud cum nullo
genere ab Ill. LINNAEO deſcripto
p. 71. Hunc Auctor ſequentem eius deſcriptionem
dit, *Argus eſt zoophytorum genus, corpore*
teo, tentaculis quatuor teretibus, duobus
prona, duobus ſimplicibus in ſupina capitis
ori poſitis, nec non pulmonibus ramoſis ad
praeditum. Ergo animali cum limace
tudo eſt, licet minime ad limacum
ſed nouum plane inter zoophyta conſtitut
VANDUS et IONSTONUS argum

nomine leporis marini falso designare vi- quos Cl. DONADSCH corrigit.

capite quarto Cl. Auctor adgreditur de- p. 75. , a scriptoribus historiae naturalis ante mentulae nomine insignitum. Hinc Au- PLANCUS reprehendit, quippe qui men- marinam, quam forte describeret, cum tethyo . Hydra vt plurimum vnius pedis longitu- habet et figuram cylindricam, quae pollicem diametro assequitur. Dorsum fuscum variis pyramidalibus obsitum est, ex quibus mucus prolicitur, obliniendo corpori inseruiens. illulae admodum exiguae musculis instructae p. 80. oniam eas ad lubitum erigere hydra potest. ius pars hydrae dorso oppositae, ex fusco tentaculis cylindricis prorsus tecta est. Ho- quae instar acetabuli formata sunt, hydra littora, vbi aquae sex pedum circiter alti- habent, adhaeret. Tentacula ventris aequo nosculis praedita sunt, siquidem nunc exse- animale, nunc retrahuntur. Caput fim- branacea, tenui, subfusca cingitur, et tentacula viginti ramosa, medusae caput disposita habet. Inter haecce ten- osa os animalis conspicitur, foramine di- in quod tentaculorum auxilio, esca ingeri oppositum est, in postrema corporis extre- aliud foramen, ex quo faeces et aquae marinae Nempe si in vase animal detinetur, ita aquae marinae infusa vltra duos pollices su- corpus non eleuetur, tunc aquam singulis ad duos pollices eiaculat ex ano. Ad rursus ex mari extrahitur, et manu fostitet tur, aquam hausiam ad duos etiam pedes corpusque ligni instar indurescit, vnde factum mentulae *mentula*. Italis *cazzo di mare* ap-

pellaretur. Hoc loco Auctor pl
memorat, quod in hydris admodum f
p. 84. seruauit. Nempe hydra, paulo posq
extracta erat, canalem intestiniformem
num, mox alium ad intestinorum mod
tum, sed vacuum, cum alio corpore
sito, ac mesenterio simili, denique pluri
testinula coeca, eidem canali vnita, cr
eiecit. Id, quum in plurimis aliis h
uaretur, Auctori suspicionem mouit,
crementa vel nutrimenta animalis, aut a
lis deglutiti intestina esse. Sed postea
haec ipsissima animalis intestina esse,
tegra et ab oesophago ad anum vsque
que a reliquis partibus diuulsa, secernit
hisce propriis intestinis, septem et vltra
uiuit. Dissecta hydra, vidit Auctor
branaceum, arena et fucorum fragmen
quem eiicit animal extra mare positum,
cum ventriculo et oesophago constit
nula vero coecaouarium esse; adeoque
singularem plane inter omnia reliqua
p. 89. parturiendi vel moriendi modum con
duas propemodum lineas crassa, ex
candidis tendineam consistentiam hab
pacta est, quae varium in modum s
secant, et irregulares cellulas efform
autem quinque musculi, ex aliis rursus c
rent, quibus hydra corpus nunc vltra
nunc in globum fere reuoluit. Int
annulus osseus ex quinque concaten
occurrit, quorum substantia friabilis
farinaceae compacta est. Inferiori d
oesophagus vndique adnectitur, qui al
tate reliquis supradictis intestinis cont
Cordis, cerebri, medullae spinalis aut

vestigium reperitur. APULEIUS, de lo-
cinto verba faciens, hydram hanc ob oculos
videtur. Nam haec, vt ille de lepore asse-
ssis est, et in ventre solum ossa catenata ha-
Hydram. Noster sic describit: *est zoophytorum*
corpore cylindrico, ventre innumeris tentaculis te-
dorso papillis pyramidalibus obsito, ore orbi-
tentaculis ramosis numero viginti in circumfe-
ritis praeditum. Iuuenem hydram Cl. Auctor
conspexit, licet in littoribus senes bene
commorentur.

gis descriptio, quae capite quinto sequitur p. 93.
quum hocce zoophyton Auctori, reditum
forte fortuna occurreret. Syrinx longitu-
to pollices excedit, et totus conicus est,
corporis pars, vbi caput extat, ore instructa
ne proboscis seu syphunculus ex forte mem-
rosus se prodit, papillis carneis tricuspi-
dique munitus. Is syphunculus altera extremi-
bo oris vnitus, et altera liber est, vt animal eum
exserere atque retrahere, escae capiendae
sit. Corpus totum ex albo lutescens striis lon-
gibus, aliisque circularibus ornatum est. In
degit, nec in littora eiicitur, sed quan-
aliis piscibus retia intrat. De partibus
Auctor, tempore excluſus angustia, ni-
descriptionem eius in fine capitis talem
Syrinx, zoophytorum genus, corpore reti-
pyramidali, apice globoso imperuio ornato, et
basco sito, atque in eo syphunculo mobili
est.

Iactum de *penna marina* agit, in qua de- p. 98.
Cl. Auctor prolixiorem operam posuit.
hocce animal ad plantas retulerunt, alii
zoophytis adnumerant, sed manca deseri-
persecuti sunt. Cl. ROHADSCH pen-

tam sic describit: *est zoophytorum genus [illegible] instar pinnae formato, et tentaculis plurimis exiguis munitis, praeditum.* Plures eius tant; scilicet, penna rubra pinnis falcifo taculis in pinnarum facie concaua po grisea, pinnis conuexo-planis, tentacul rum facie conuexa positis; penna rubesc carens, tentaculis in corporis trunco po ramosa, pinnis carens, tentaculis in Omnes hasce species Auctor obseruauit, tis est, exponit. De rubra initium! co et artubus seu pinnis constat; trunc sex pollices cum tribus lineis efficit. pinnis instructa est, quadruplicem faci dorsalem, vbi crassior est et exiguis pap bosis purpureis ornata; ventralem, vb quibusdam duntaxat papillis purpureis laterales duas, vbi artus siue pinnae i veniunt. In illa autem parte, vbi t est, vndequaque papillae purpureae, int lineis albis, habentur, atque in apice catus imperuius quidem. Substantia t
p.103. et extrinsecus, ob allatas papillas, asp nae, quas Auctor artus adpellat, num prehenduntur 24, 27, 30 et plures; trunci latere; diuersae magnitudinis, coriaceae, striis innumeris exiguis co tinctis. Facies pinnarum alia concau alia conuexa eaque acuta est et semde concaua octo tentacula cylindrica numer nis ita insidentia, vt vnum cum iisdem fituant; quibus mediantibus penna w poribus adhaeret. Tentacula autem ip quam pinnae, consistentiam habent, e tate sua octo filamentis candidis, tenu sunt. Cetera non semper oculis obe

rigere ea et intra pinnas recipere poteſt;
ſum videtur, vt ALDROVANDUS et IGN-
tentaculorum in deſcriptione pennae non
ſerint. Truncus cauus, vbicunque diſſectus p.104.
liquorem ſalſum effluere ſinit, intus mem
coriacea, vltra lineam craſſa, obductus eſt.
quoque reperitur oſſiculum longitudinem pol
linearum. Pinnae ex duplice membrana com-
ſunt, externa forte et coriacea, interna te-
pellucida. Cl. Auctor pennam viuam vitro,
marina impleto, impoſuit, quo facto varium in
eius partibus motum miratus eſt. Nempe
pinnatus aeque ac nudus contrahebatur, con-
intumeſcebat aliquibus in locis, motum ede-
micularem, et colorem intenſe rubrum ſun-
per truncum nudi hami inſtar modo incurua-
modo in rectam extendebatur; pinnae quo
modo mouebantur, modo verſus truncum
modo verſus pinnatum, modo verſus ven-
aput denique verſus dorſum; tentacula-
lamenta carnea quaquauerſum agitabantur,
gebantur occultabantur intra pinnas. Cl. Au- p.107.
totum animal loco moueri non vidit, pin-
tamen opo loco moueri putat. Degit in al-
ri, vbi interdum cum aliis piſcibus capitur,
erſus maris ſuperficiem fertur, bullulae in-
corpus eius circumſtant, quae ſtellarum
de die ſplendent. Pennae rubrae quaedam
arietates occurrunt, nonnullae pallidiores et
colore tinctae ſunt, aliae intenſe rubentes.*).

*) Poſt
ſpeciem in litoribus Norwegiae reperiri,
ſcidor mox docuit pennae rubrae deſcriptio plano-
quam cl. TITIUS, Phyſ. Prof. Witeb. in nouis
ſertationibus pulcrorum (*neue veſſchuſſliche Diſputa-*
Lipſ. 1753. inſeruit, vbi anomalia leguntur
ſervata, quae hisce dictis aliquatenus affundunt
lucem.

p.109. Poſt illa Auctor alteram pennae marinae griſeam nempe, perſequitur, quae paro antecedente, adeoque in ea recenſenda p eſſe nolumus. Hoc tantum addimus, Cl nullum anum nec in animali obſervare ideoque miratum eſſe, quod LINNAEU tulae ſuae os commune rotundum in

p.112. uerit; eamque oceani incolam ſolus dixe tia pennae ſpecies, a nemine hucdum apud ARTEDUM ſub nomine: labrum rius, pinnis pectoralibus in extremo eurrit. Nempe pinnis nullis praedita haec, ſimplici trunco oſſeo conſtat, quem tentacula ambiunt. Longitudo eius tr ſuperat, atque per totum pennae corpus tum extenditur friabilis conſiſtentiae, lati farinacea compactum. Tentacula bientia, quorum forma et ſubſtantia ac in prima penuae ſpecie, numerata

p.114. varios ordines digeſta. Ad pennis Cl. Auctor TORRUBIO ſecum lem, et SAUNIER palmam ſine manu atque corpori huic marino penitus imponit, quae, quum oſſe penitus exos dici poſſet. Hac occaſione Cl. Cl. SCHAEFFERO reprehenſi, qui MARSIGLII ad deſcriptionem eius ſcribus pingicuaque, ſed SCHAEFFER

Quod ad primum attinet, ad locum, vo tat, ex antea allatis patefcit, pennam non dicerimus, ſed ostium, manifeſto tribuendam eſſe, et circa Chalcidicam halam in littoribus Daniae et Norwegiae Quod vero ad ſecundum ſpectat, ex deſcriptio morata, p. 205. colligere licet, equidem compenetrandi pilis ſibi ſimul

lineationi ſuae *colorem naturalem*, ſed colo- p. 116.
ſcriptioni Marſiglianae adcommodatum, dare
voluiſſe. Sub finem huius capitis Cl. Au-
modum nutriendi in pennis diſquirit, quem me-
tentaculis fieri arbitratur. Hinc tenta-
pennarum oris munere fungi, eaque ſingula to-
vnius animalis ora eſſe ait. Cuius ſententiae
dae cauſa eorum opinionem refutat, qui iſta
pro polypis diſtinctis habent, hoc potiſſi-
mus argumento, contra naturam eſſe, vt di-
numero animalia ſimul vnum animal conſti-
Itaque pennam, cum ex pluribus animali-
ſit compoſita, concludit ſimplex eſſe ani-
et tentacula eius ora, quibus eſcam appre-
Quod vero animal ore toties multiplicato p. 121.
beat, id Auctor ex victu, ſtructura et ſitu
animalium fixo, nec loco motiuo, deducit;
forte modo, vt in lithophytis et coralliis res
et, quippe quae ab Auctore ad animalia hu-
ſimplicia referuntur. Quod Cl. Ro- p. 126.
demonſtratum it, atque lithophyta et co-
quod omnem ſubſtantiam non plantas, ſed ani-
eſſe oſtendit.

Caput ſeptimum *de Tethyo* agit, zoophyto ARI- p. 129.
ri iam cognito, ſed a nemine accurate de-
Hinc Cl. Auctor diu dubius haeſit, an huic
tethyi an holothurii nomen imponeret.
tethyi adpellationem retinuit, illudque ſe-
in modum deſcripſit: *eſt zoophytorum genus*
plus minus oblongo, organis duobus protenſis,
viuiore praeditum, et tentaculis carens. Pras-
nyum vulgare, quod oſtreis potiſſimum ad-
, et apud incolas maritimos eſculentum eſt,
tres alias eius ſpecies obſeruauit: vnum coria-
alterum gelatinoſum, tertium membrana-
, quae paulo curatius recenſet. Primum tres

plerumque pollices longum est, vnum [illegible] septem latum, ouali figurae. Cutis [illegible] corii instar dura est. Secundum duorum [illegible] cum latitudinem, et sedecim linearum lo[illegible] habet; formam compressam, cutem leu[illegible]
p. 132. neam, gelatinosam. Tertium tethyum [illegible] ctori videtur id ipsum esse animal, quod [illegible] sub nomine mentulae marinae, penem [illegible] ferentis, venditauit. Id ipsum tethyum [illegible] suae speciei, indiuiduis compactum depre[illegible] vnde tethyum fasciculatum non inepte [illegible] Namque in hoc vno tethyo, quod Auc[illegible] los habuit, septem alia tethya vnita erant [illegible] corpus eius acicula vel stylo quocunque ir[illegible] tum animal contrahebatur et corrugabatur. haec tethyi species talis sit, quae ex plu[illegible] indiuiduis semper constet, an vero simple[illegible] indiuiduum saxis interdum adhaereat, id [illegible] terminare Auctor non ausus est; separat[illegible] doque in littore deprehendit, sed in fasci[illegible] tum plerumque vidit. Aliquando teth[illegible] tum satis magnum inuenit, in cuius trunc[illegible] niora tethya inerant, cum aliis pluribus [illegible]
p. 135. Aliud zoophytum caput octanum p[illegible] quod a Cl. Auctore *medusa palliata*, ab aliis [illegible] pellatur. Figura eius, vt in omnibus me[illegible] ciebus, orbiculata est, innumeris tentaculi[illegible] stipata, et cute extrinsecus candida, is[illegible] punctis coccineis, vestita. Haec medus[illegible] hoc singulare habet, quod extrinsecus al[illegible] corpore orbiculato separata veluti pallio[illegible] vnde nomen medusae palliatae accepit. cuius cochleae vmbilicatae, subalbidae pun[illegible] neis notatae insidet, et pallio lum veli in[illegible] dit, quamdiu in aqua moratur; quare anim[illegible] in mediis aquis natat, et per mare vagatur,

tetia incidit. Meretur haec meduſae
propter hanc nauigationem *veſtera* appellari;
Auctor nomen palliatae adoptare, ne cum
ſtera RARII COLUMNAE confunderet.
ne nono *de cuiuſdam Raiae ouis* differit, et p. 138.
LUYSCHIUM, IONSTONUM, et NEEDHA-
ouarium rarae deſcribit; quod hoc, in quo
do occupatus Auctor fuit, diuerſum eſt ab
od citati Auctores delineauerunt Primo.
Auctor externam ouarii atque ouorum ip-
partes oui corpus ſollertiſſime deſcribit, hinc
deinde euidentiſſimum ducens diſtincta dari
ſua.
is decimi argumentum eſt. *de ouo ſquali* p. 145.
bari, pinna ani media inter anum et caudam
, ARTEDI. Anno 1754 Cl. MAERTI.
AERSBICH, Medicus Pragenſis, in Ita-
profectus, miſit ad Auctorem varia cor-
rina, eorumque aliquod ſub nomine *Borſa*
, veſicae aereae inſtar, ſibi plane incogni-
asque admiratione digniſſima. Dum ita-
ecundo itinere Italicoque 1757 Auctor per ci-
hales Neapoli commoraretur, de corpore
uo magnopere ſollicitus, earu quodam inſuſ
ore quali deterſit, quem, vt liceret Pragam
t, exenterari iuſſerat. Corpus oui quali
o quadratum eſt, altera extremitate late pa-
altera in ſinum anguſtum fere oualem con-
Vtraque extremitas compreſſa eſt, ita vt
lamina, qua totum conflatur oui corpus, ſe
attingat et ſimul concreta videatur. Inter-
corpus vtrinque conuexum eſt, atque ca-
um marginibus tumentibus vtrinque in chor-
ſimodo abeuntibus. Corpus oui cuium
lamina tenui conſtat, forti tamen, et vi
reſiſtente. Repletur humore ſalſo, craſſi- p. 150.
Kkkkk calculo

siculo ex albo et luteſcente colore v
ouum coquitur, teſta et chordae mollio
inſipidae ſunt, humor autem intus con
rem conſiſtentiam acquirit, et vitellum
ſapit.

p. 153. *De admirando pholadis ſaxorum, l*
del mare *dicti, monumento ad littus P*
ſente, breuem animaduerſionem caput v
ſiſtit. Cl. Auctor dum Puteolos pete
quiſſimum ſerapidis ductus templum, p
annis detectum, ibique quatuor amplis
nas marmoreas, ad trium circiter pedu
nem vndique perforatas, et dactylis ſua
plenas conſpexit. Quemadmodum mirum
bile eſt, quod veteres has columnas
pholadibus repletas erexerint; ſic e contra
nari licet: mare ibidem loci, vbi templum
exſtat, quondam non fuiſſe; poſtea eu
miſiſſe et pholades adportaſſe, tandem
pore interiecto rurſus receſſiſſe; pholad
dura iſta et polita marmora, vt in iis
rent, foraminulis cauaſſe. Modum, qu
quem ipſe non obſeruauerit Auctor, determ
audet; arbitratus, id partim proboſcide
tim ipſa teſta fieri *).

*) Id vero, negari non poteſt, fore, vt non
babile videatur, qui cum Cl.
ſund Albanis de Natura Geſt
ſentient, pholades nunquam perforar
Itaque aut marmor hocce columnarum
indureſceret, pholadibus refertum fuit,
in argillacea et lutoſa terra, marmor
litora maris copiose reperiuntur; aut,
veque columnas aliquando acceſſerit,
oladibus plenum depoſuit, et columnas tali
forata circumdedit.

p. 153.

XIV.

…ische Sammlungen von Anmerkungen … der Naturlehre, Arzneygelahrheit, …onomie und den damit verwandten …enschaften. Fünfter Band. Nürn…, bey George Peter Monath, 1760. 8. … plan. 3. tab. aen. 3. Sechster Band. …760. 8. Alph. 1. plan. 2. tab. aen. 3.

… collectio observationum ex physica, … oeconomica, … quibus … quadam tenus his contenta, scientia … comparentur. Volumen VI. Vol. VI.

… nunc utemur methodo in recensendis his … libris, nec nisi earum praecipuas et … nis observationes indicemus, quae ad me… spectant.

… Sect. Obser… T. V, p. 23.

p. 173. bat: summa cum anxietate et idea fixa, [illegible] ad supplicium ducendi essent. [illegible] medicamenta statim, sed frustra [illegible] Vterque deinde in peculiari conclavi [illegible] Mulier tandem octavo die, postquam [illegible] ranam sumserat, in tam profundum [illegible] dit, vt, velut ab opio, ad 24 horas dorm[illegible] inde expergefacta nihil praeteriti recor[illegible] tranquillo animo erat, nec, post vsum [illegible] aquae per duodecim dies continuatum, v[illegible] melancholiae signa aderant. Maritus, [illegible] lancholia, quodammodo maligna, laborans, [illegible] ad vsum aquae Selteranae impelli poterat, [illegible] clio tamen repetita, remedia quaedam [illegible] ta fugiter adhibebantur; tandem, remis[illegible] riis corporis exercitationibus, ut ita [illegible] plane convaluit.

p. 90. N. 9. I. C. HENNICKE *de glande plumbea diu post acceptum vulnus vomitu rejecta &c.* [illegible] atus fuit laedebatur glande plumbea, vt, [illegible] aeger haemoptoe decumberet, tandem [illegible] ratus medicinae ope glandem [illegible] Post aegrotus [illegible] so cistam impellere coepisse, [illegible] sentiebat, et frigore, calore, anxietate, [illegible] haemoptoe, nausea bodie, [illegible] vomitu, maximo cum nisu suscepto, [illegible] reiiciebat. [illegible] pectant.

p. 178. Part. XXVI. N. 6. *Peculiares rerum* [illegible] *sionis. Auctore Dr.* [illegible] [illegible] haec habes, de cochleae motione, [illegible] vacuis deprehendebatur, vehebat [illegible] milis, de ortu animi amplus, negat [illegible] negat. Rationibus spiritum [illegible] pugni crassitiem superans et vitulini [illegible] stans, pellucidus erat, et dipsadum [illegible]

et albis densisque flocculis refertae con-
corticalis substantia tenuis, et interna su-
valde mucosa et carnosa apparebat. Ren
praeter insignem magnitudinem et crassitiem,
natus, maximopere inflammatus erat et sa-
sanguine refertus repletus. Iuxta ouarium si-
um, ad vltimam vertebram lumborum, aderat
ossea oboli magnitudine, in vno latere
a, in altero cauea. In ipso hoc ouario
tam pisi magnitudine conspiciebatur, quod
m, lapidibus cancrorum cum aqua tritis si-
continebat. Dextro latere orificii vteri adhae-
mollis excrescentia carnosa, aequans nucis
magnitudinem, quae exiguo principio
cauo oriebatur. Cum eiusmodi vteri orifi-
ro claudaretur, causa sterilitatis foeminae fa-
bat.

Tab. XXVII. N. 2. M. 1. LEEUWENHOEKII p. 201.
microscopia nervorum. Cum Cl. Auctor
eret, an nervus cauus esset, variis rebus in
ximone contendebatur. Oculus enim vitulinus,
nervum opticum spiritus nitri, aqua diu-
fectus erat, non solum exinde intumescebat,
rnea etiam coerulea reddebatur. Vnde con-
, nervum opticum esse cauum, quippe qui
habeat, quibus spiritus nitri ad oculi bulbum
atur. Deinde in nervo optico horizontaliter
et modo oculo, et armato, multos tubulos
bo spisso repletos detegebat. Idem longi-
liter sectus ostendebat sub microscopio multos
, arcte iuxta se positos, et quorum superiori
ficie, si nervus premebatur, succus exibat.
Eodem modo se habebat nervus ischiadicus.
vero post aliquod tempus eundem nervum opti-
exsiccatum et corrugatum iterum contempla-
retur,

retur, eosdem tubulos sed vacuos, in
nervo optico, perpendiculariter
confuse posita animaduertit. Cum
mestrasset et acu haec fila dissoluere
dem hoc modo nonnulla fila
singuli tubuli, siue fili sub
cernebatur.

p. 210. N. 3. W. F. ROSENSTEINII Sen
nes de dysenteria anno 1759. Suecorum
Quamuis saeuus fuerit hic morbus,
lescentium numerus quinquies
inde demortuorum. Qui maligna
vomitu laborabant, plerumque intra
dies moriebantur, certe vix ante
conualescebant; benigna vero
septimum vel decimumquartum
cuperabant. Vitrum antimonii ceratum
barum huic dysenteriae inprimis vtiliter
est. Maxime autem mirandum est,
omnia adstringentia et terrea anxietatem
ventriculi et flatus effeciſſe, vti etiam
merum, vel aqua dilutum, aque et
nis frigidum, nocebant. In mortuis
gangraena intestinorum conspiciebatur;
hunc morbum superuerant, variis
commodis, vt inflammatione oculorum
vlceribus in variis partibus, tumore
dum, manuum pedumque, feroti
tide, dolore ischiadico, colico
ria. Nimia vero vicissitudo
postatis, quae mense maio, iunio et
hanc dysenteriam mense iulio, augusto
inprimis produxisse videtur, praeterea
nimis humidum praeterito anno
corruptum, et panis inde
noxius; etiam vermes, quibus

inueniebantur; nec minus vſus fructuum
rinae nondum maturorum.

XXVIII. N. 3. EIUSDEM *obſeruationes* p. 282.
de morbis animi 1) *de melancholia, breui tem-*
poris lethalem mutata. Cum puella octo-
annorum tempore catameniorum pedibus iter
et imprudenter, aeſtuante corpore, frigi-
otum ſumſiſſet, haec ſtatim ſuppreſſa, nec
n rite reſtituta ſunt. Ab hoc tempore capi-
mentibus doloribus, anxietate, melancholia
ur, et tumorem durum dolorificum ſub axilla
percipiebat, qui vero emplaſtro cedere vi-
. Sed deinde melancholia in veram maniam
creſcentem mutabatur, et aegra paulo poſt
ta moriebatur. Eius ſectione facta, ani-
ſa eſt corporis macies ſumma, inteſtinum
variis ſcirrhis refertum, pulmones multis
is repleti, et ſub axilla ſiniſtra, vbi tumor fue-
nitas, quae magnam ſaniei copiam con-
Sinus cranii ſanguine vacui erant, et
ſagittali, ad occiput deſcendente, polypus
ſus digiti longitudine. in ventriculis vero
uncino duae ſeri deprehendebantur; ex qui-
ſa proxima manise profecto ſatis intelligitur.
2) *De vehementi mania, a phantaſia et nauſea* p. 294.
quae breui tempore, inprimis camphora, cu-
. Superioris mulieris ſoror poſt eius mor-
morbum eundem incidebat. Pulſus erat plenus,
et celer; atque quamquam copioſus ſaliuae
et appetitus auctus vermes indicabat: ſaccha-
tamen anthelminticum cum mercurio viuo, ve-
ria ipſaque venaeſectio nihil efficiebant. Cum
aegra ſectioni ſororis interfuiſſet, indeque
affecta eſſet, tartaro emetico, ſed exiguo
effectu, vſa eſt. Attamen puluis camphorae
ſcru-

ſcrupulus vnus, cum nitri depurati albi ſemiſſe ſcrupulo, et ſomnum et rem excitabat, atque maniam mitigabat. tis toto illo tempore camphorae ſcrupulo ceſſabat.

p.298. N. 4. *Peculiare viſus vitium*, Auctor quadraginta octo annorum, in angulo dextri, exterius minime mutati, circulum oriri vidit, qui obliqve verſus dextrum pergens, tertiam oculi partem, vti luna in ſolis, tegebat, viſumque impediebat. dem hic circulus pellucidus erat, et obiecta modo magis exigua ſiſtebat, quae deinde fracta videbantur, ipſeque circulus ſenſim ſubat, tandem poſt ſeptem dies plane ope pedilnula adhibuit et hirudinem prope ocu trum applicuit. Poſt ſex vel ſeptem me quidem paululum correctus erat, ipſe ſuper dia parte dextra oculi dextri omnia qua lum, ſiniſtra vero parte vir aliquid di Cauſa huius morbi fuit lapſus, quo dextr latus, imprimis oculus ita vulnerabatur, v conſunctiua plane ſecederet. Cum vero h lum ad viginti quatuor horas vino mul uerit, fortaſſe exſiccationem et corrugat tis excitauit.

p.324. N. 7 *De figura globulorum ſanguinis* Cl. Auctor in diſſectis animalibus microſcopi uiuit, globulos ſanguinis, cum largo fero vaſis maioribus rotundam habere figuram, lem, vbi parum vel nullum ſerum admixtu vaſis vero capillaribus oualem, quamquam per. Vbi duae minores venae in viam mutantur, globuli, in minoribus ante tum ouales, in progreſſu vero maioris vas rotundi ſunt. Ex his concludit Cl Au

ſanguinis formam naturalem eſſe rotundam, ſaepe globulos elaſticos.

Part. XXIX. N. 3. BOENNEKENII Sen. *Obſ-* p.408.
ationes practicae de vlceribus pulmonum, quo-
rum machina MUZELII Berol. *alterum ſucco*
cumerum ſanatum eſt. 1) Vir nobilis, triginta an-
natus, in febrem acutam pulmonalem incidit,
pleuritide, aſthmate, tuſſi ſicca, cet. Mate-
ſpiſſa, tenax, ſubuiridis, foetida, quam copioſe
ebat; debilitas, pulſus paruus et celer, appe-
et ſomni defectus, calor increſcens, ſudor col-
mus, febrem hecticam cum vlcere pulmonum
, declarabant. Cum omnia remedia nihil ef-
, Cl. Auctor ſecundum MUZELII metho-
adhibuit machinam conoideam, cuius baſis in
tro ſex pollices habebat, longitudo vlnae di-
, apertura duorum pollicum erat, cum pe-
orificio ſemilunari. Hanc repleuit ad ter-
partem decocto demulcente tepido, et aeger
orificio machinae applicuit, vt labia ab hoc
rentur, deinde ad ſemihoram vsque, obturatis
bus, halitum balſamicis particulis refertum ex
ina excepit, idque ſingulis tribus vel quatuor
repetiit; ſic breui tempore tuſſi, eiectione
et febre hectica liberatus eſt.
1) Miles, triginta annorum, eodem morbo la- p.416.
, cum maiore ſaniei excretione. Omnibus re-
frustra tentatis, huic tandem Cl. Auctor ſuccum
erum ad MUZELII exemplum ſuadet. Poſt-
itaque aeger per aliquot dies cucumeres cru-
decorticatos comederat, calor depaſcens miti-
eſt, vt et tuſſis et ſaniei excretio, ipſeque tan-
vſu electuarii ex melle cum puluere herbae he-
terreſtris et vrticae minoris breui poſt plane ſa-
eſt.

p.424. N. 5. *Peculiaris prolongatio tibiae* [illegible] ASELMAYERO. Vir quadragenarius, [illegible] trum ita fregerat, vt malleorum articulus e loc[illegible] tus, ligamenta, tendines, musculi dilace[illegible] vsque ad suras denudata, periostiumque [illegible] esset. Fibula in septem partes diffracta, [illegible] guifera discissa, extensores et flexores digito[illegible] tusi, et pes per tendinum incurvationem [illegible] sursum tractus erat. Remotis igitur muscul[illegible] eius partem, ad quinque pollices longam, [illegible] ctor amputauit, pedemque reposuit et [illegible] Tibiae pars denudata ad 9 vel 10 pollices [illegible] nigrescebat, qua tamen sensim exfoliatione [illegible] tibia ipsa sese cum partibus musculosis [illegible] tandem pedem externum per tonum musc[illegible] ipsi adhaerentium, ad se et prope amputa[illegible] traxit, seque syssarcosi quamquam os oppo[illegible] aderat, pedi extremo adiunxit, post aliquot [illegible] nas substantiam cartilaginosam et sensim o[illegible] cepit, vt aeger post sex menses hoc pede, [illegible] modo breuiori facto, vti posset.

p.467. Part. XXX. N. I. DELII *historia partus* [illegible] *stroſi.* Mater huius puellae monstrosae [illegible] tus in grauiditate semper languidos sensit, [illegible] tuis vexata est doloribus coxarum. Ali[illegible] ante puerperium ex foetus immobilitate [illegible] tem praedixit. Partus facilis quidem, sed [illegible] rum fuit, et funiculus vmbilicalis cum [illegible] quasi exustus et putrefactus apparuit. Ca[illegible] stri superius planum erat, et ita retrorsum [illegible] vt posterior pars vertebrarum colli plana [illegible] et vertebrarum thoracis maxima ex parte [illegible] esset. Oculi ex orbitis valde prominebant [illegible] pars posterior ossis frontis fere dimidia de[illegible] ossa bregmatis in vtroque latere vix vnguis [illegible]

aequabant. Pars lambdoidea ſeu media oſſis
itis plane non aderat, et partes laterales ita re-
conſpiciebantur, vt ſiniſtra pars ad os ileum
appropinquaret, dextra vero ad pollicem
ab oſſe ilei dextro diſtaret; hic etiam quinque
rum ſpinae prominebant, quae ſpinam bifi-
fiſtebant. Per aperturam ſuperiorem oſſium
cerebrum omne egreſſum erat et membrana
tegebatur; per ſpinam vero bifidam inferior
medullae ſpinalis, tenui membrana tecta, ap-
bat.

Volumen ſextum.

XXXI. N. 3. BOENNEKENII Sen. *Ob-* T. VI.
uniuerſali pleurothotono. Femina nouem- p. 21.
annorum, ſaepe laſſitudinem brachii et cru-
tri ſenſit, quae crebra venaeſectione ſublata
Tandem vero haec in ſpaſmum eſt mutata, qui,
ſenſum formicationis in toto latere ſiniſtro cor-
, brachium ſiniſtrum attollebat, manumque
matis digitis verſus thoracem flectebat, crus ſi-
extendebat, et pedem introrſum ducebat,
faciei muſculos ſiniſtrorſum contrahebat.
quam vix vltra minuti durauit, tamen dolores
uit et tremorem ac debilitatem brachii et cru-
liquit. Aliis igitur remediis fruſtra tentatis, Cl.
in forma boli phoſphori grana tria praeſcri-
, poſtquam aegra grana octodecim phoſphori
erat, ſpaſmus plane ceſſauit. Cauſa, cur in
latere tantum fuerit, haec eſſe videtur, quod
huic lateri ſemper incubuit iuxta parietem hu-
ac frigidum, cum latus eorum, qui eiusmodi
habere ſolent, ſaepe rheumatiſmo vexetur.

p. 99. Part. XXXII. N. 1. ARNOLD *de* [illegible] *crystallina.* Si oculus sine lente distincte [illegible] discit, quaedam mutationes, nondum [illegible] ratae, ib. oriri videntur, quae lentis defectum [illegible] tuunt. Existimat autem Cl. Auctor 1) [illegible] quae in eiusmodi oculo semper angustior [illegible] curitatem imagini valde diminuere, cum radii [illegible] nis diuaricantes excludat, imaginem vero [illegible] distinctam apparere, vt in oculo, lente [illegible] 2) putat, capsulam lentis vacuam ab ipsius [illegible] phaticis, quae alias liquorem, et nutrientem [illegible] mectantem secernunt, humore impleri, [illegible] tati lentis maxime similis sit; vel humorem [illegible] si forsan capsulam ingrediatur, admixto [illegible] capsulae vasis secreto, densiorem fieri, [illegible] defectum compensare. Vt igitur melius [illegible] tur, an oculus sine lente videre possit, [illegible] medicos adhortatur, vt disquirant 1) an ii, [illegible] curati sunt, se minus distincte videre, [illegible] an eiusmodi oculi pupilla angustior facta [illegible]

p. 114. N. 2. *Historia morbi de peculiari exc[illegible] anum.* Vir, septuaginta et sex annorum, [illegible] morrhoides iam diu rite fluxerant, ante [illegible] annos loco sanguinis aquam purpuream [illegible] albo excreuerat, et dolore lumbari ac ve[illegible] fectus erat. Crebra venaesectio, clysmata, [illegible] sus vsus salium mediorum, cet. debilitatem [illegible] intermittentem, roborantibus tamen facile [illegible] excitarant. Cum deinde aquam Seidli[illegible] biberet, non solum inde factis crebris de[illegible] debilitatus est, sed duae etiam vel tres ver[illegible] uae, ad ani orificium iam ad triginta anno[illegible] tes, hinc sensim in excrescentiam carnosam [illegible] tae sunt, ad nucis iuglandis magnitudinem, [illegible] simulac tacta est, sanguinem emisit. A cor[illegible] rusiano, quotidie ad drachmas tres sumto, [illegible]

obſtructio alui, colica et motus febriles cum in-
debilitate, tandem continuato eius vſu emphy-
ma vniuerſale accedebat. Variis deinde accerſitis
dicis et excreſcentia ſenſim peiore facta, cicutae
ractum, ſcilla, vitrum antimonii ceratum, cet.
ra adhibita ſunt et aeger paulo poſt mortuus eſt.

N. 3. 1. C. HENNIKE *de magna excreſcentia* p. 130.
occiput. Femina quadragenaria hydrocephalo
raro videbatur. Tumor valde mollis fuit et ſu-
perior cranii lamina quaſi in duas partes diuiſa appa-
. In eius cadauere haec inueniebantur: caput
lle, cuticula ad finem futurae coronalis eroſa,
ſerum acre deſtillabat. Ad futuram ſagittalem
rorſum excreſcentia fungoſa, manus latitudini
fuit, quam cutis valde craſſa eique firmiter ad-
ens tegebat. Haec erat ſubſtantia ſebacea ex
flaua, tres digitos altitudine et tres libras pon-
ſuperabat, et cum cranio proceſſibus cartilagi-
cohaerebat, qui ad coniunctionem futurae co-
alis et ſagittalis ex dura matre oriebantur. Poſt
ram lambdoideam cranium deficiebat; cerebrum
pia matre ſanum erat; collum maximum tumi-
; pericardium ſuo liquore plane repletum;
culus cordis anterior vacuus et flauus, poſte-
nigro, ſanguine plenus; reliqua viſcera integra,
vero fellea valde repleta inueniebatur.

N. 4. D. *Obſeruationes practicae.* 1) Veronica p. 136.
folio, ſiue ſpicata, in febre tertiana idem ef-
quod cortex peruuianus. 2) Viro ſexagena-
peripneumonia laboranti, pulſus intermittens
ionem maxime ſalutarem praenunciabat.

Part. XXXIII. N. 3. DELII *obſeruationes micro-* p. 221.
*icae de anguillis maſſae farinaceae aceſcentis, at-
de animalculis iusculi carnis.* Cl. Auctor detexit,
dam harum anguillarum ſimplicem eſſe et tantum

ab imagine in vitro microſcopii duplicem
Sub microſcopio ſolari in iisdem anguillis
los et membrum virile, ab aliis nondum
In iuſculo carnis veruecinae, quod vaſi infu
dum et bene clauſum ſeruarat, poſt quatuor
multa deprehendit animalcula, iis non diſſ
LEDERMÜLLERUS in ſemine carpionis
Haec a putrefactione et ſuccorum euolutione,
inſectorum ouulis, orta fuiſſe, repetita exp
docuiſſe dicuntur, cum, poſtquam tria vaſ
iuſculo replerat, in primo poſt quatuordecim
iuſculum foetidum, in altero poſt tres ſep
iuſculum minus foetens, in tertio poſt quatuor
manas iuſculum non foetens et animalculis
inueniret.

p.226. In *adiecta epiſtola* LEDERMÜLLERI
os eiusdem anguillae, quod in aliis fiſſum,
rotundum eſt. Oculum, palpebras ſuperio
moueri vidit Cl. Auctor, et embryones
internum cognoſcere credidit, qui in eo loc
focus attingit, rotatorius videbatur, in aliis
riſtalticus. Tandem modum delineandi
pium ſolare et depingit et deſcribit.

p.244. N. 5. I. P. VOIGTIUS *de oſſibus foetus*
eiectis. Femina grauida tertio menſe
grauiditatis ſentire deſiit, eique perpetuo
humor e pudendis effluxit. Cum ſimul
mala cum doloribus abdominis, teneſmo
ſtructione vexaretur, infuſa et decocta
tandem effecerunt, vt per anum varia oſſ
ſimul delineata, eiiceret, ſenſimque ſanit
peraret.

p.335. Part. XXXIV. N. 2. BOENNEKENII
ſeruatio de viro, qui, quamquam penem valde
habebat, tamen cum vxore infantem progenuit.

ulcera venerea, maxima penis pars amputata erat, imprudenti vero medela vrethra sic coalescebat, vt vltra vrinam mittere posset. Noua tamen incisione vrethra ampliata est, et ipse paulo post cum vxore filium genuit.

N. 3. ASELMEYERI *curatio peculiaris vulneris cranii cum cranio depresso.* Aeger e tertio domus tabulato deciderat. Os frontis plane denudatum, sinusque bregmatis in sutura coronali depressa erant. Clauicula sinistra, radius et vlna dextri brachii diffracta erant, et aeger sine sensu iacebat. Duae venaesectiones et fomentationes aegrum excitabant, isque post nouem septimanas, non elevatis tamen ossibus bregmatis, conualescebat. p. 342.

Part. XXXV. N. 3. BORNNEKENII Sen. *obstetricis de vtero clauso et magno ventriculo feminae, post demortuae.* In dextro latere cranii ab osse bregmatis vsque ad basin fissura fuit, inter cranium et duram matrem sanguis extrauasatus, et in ventriculis cerebri serum cruentum inueniebatur. Processus odontoideus secundae vertebrae colli ex cauitate primae expulsus et post eam positus erat. Praeterea haec ventriculus maximus conspiciebatur, qui ad pylorum versus pylorum magnum saccum formabat, qui in abdomine dependebat et ad quinque vel sex libras aquae recipere poterat. Os vteri incisum quidem, non autem orificium habebat. Cum vterum a fundo vsque ad ceruicem dissecuisset, eius cauitatem bene formatam, adeoque ceruicis orificium internum apertum videbat, sed orificium externum tenera, densa et pellucida membrana plane occludebatur. p. 394.

Part. XXXVI. N. 2. GEBNERI *disquisitio aquae medicatae.* Aqua fontis *Reichardsrothensis*, leuis, pura et diu incorrupta manens, lac admixtum non p. 481.

coagulat, nec efferuescit cum spiritu vel olei
Affuso oleo tartari per deliquium albescit
pulueris albi deponit; affuso argento,
soluto, coeruleſcit et puluerem coeruleo
praecipitat, qui aurantii coloris est,
sublimatus solutus infunditur; albus,
thargyrii. Cum alumine soluto lacteſcit,
vero violarum viridem reddit. Euaporata,
albam in fundo reliquit, superius albogy
Prior cum acido vitrioli et nitri efferuescens,
violarum viridem reddit, et parum in aqua
altera, parum efferuescens, odorem vinosum
git, si oleum vitrioli admiscetur; si vero
igni imponitur, statim nigreſcit; si ferro
imponitur, mox liqueſcit, albescit et
similis redditur. Quadraginta vnciae
duas exhibent drachmas terrae et salis.
contineat 1) terram alcalinam, 2) parum
dii et 3) parum sulphuris: putandum est,
esse vim sanguinem diluendi, viscidum
euacuandi, obstructionesque viscerum
purgandi.

P. 498. N. 4. BOERNNERII Sen. *Observatio de lata melancholia, ope sanguinis asinini.* Fe
riolis laborans, simul in melancholiam in
motibus conuulsiuis, subsultu tendinum
quae, superatis etiam variolis, in dies
Tandem Cl. Auctor sanguinem asini cum
gallidis paratum, (vti in Act. Acad. Nat.
VIII. Append. p. 1, describitur) aegrae
que sic melancholia plane cessauit.

P. 536. N. 7. *Observatio de sanguine albo.* Cum
gnam copiam cremoris lactis comedisset, et
se scarifaret, sanguinem instar cremoris lac
bat, et supra sanguinem, quem statim ve
emiserat, verus cremor lactis natabat.

XV.

XV.

Het XIX Classe van de Genera plantarum van de Heer CAR. LINNAEUS, Syngenesia genaamt, opgeheldert en vermeerdert. Mitsgaders een berigt van een nieuw-botanisch stuk, aangaande het leeren kennen der Planten kort na hunne Geboorte of Uitspruiting uyt hun Zaad, als meede de Beschryving van een Zee-plant. Door DAVID MEESE, Hovenier in de kruit-tuin te Franeker. Te Leeuwarden by H. A. de Chalmot 1761. 8mai. plag. 10. tab. aen. 8.

i. e.

Classis XIX Generum plantarum LINNAEI Syngenesia dicta, elucidata et aucta; a DAVID MEESE.

Syngenesiae, ad quam LINNAEUS praecipue sic dictos compositos retulit flores, multis quidem modis, et a se inuicem, et ab aliis plantarum classibus distarunt, attamen difficulter determinantur et in genera speciesque diuiduntur. Qua re commotus Noster Auctor, omnia, quae Syngenesias plantas concernunt, simul proponere, difficiliora explicare, dubia enodare, erronea corrigere, omniaque clariora reddere allaborauit. Et quo scopum eo certius attingat, omnia in tabulis pertractauit, ac hinc inde notas adposuit. Sistit itaque 1) *characterem communem* Syngenesiae plantae, 2) *essentialem*, ab antheris in cylindrum coalitis, perforatum stylo et semine vnico infra receptaculum flosculi posito deinceps tum; 3) *calicem communem* eiusque differentias,

ſimplicem et monophyllum, duplicatum, calyculatum auctum et imbricatum, 4) *receptaculum* commune quoad formam, quatenus globoſum, planum, conuexum, conuexum et conicum eſt, et quoad ſuperficiem, quae punctata, nuda, piloſa, ſetoſa, paleacea et reticulata dicitur; 5) *corollam compoſitam*, quatenus vel ligulatis, vel tubuloſis, vel vtrisque mixtis conſtat, 6) *corollam propriam*, cuius lingula eſt truncata, obtuſiſſima, et lanceolata; tubus vero vel triſidus, vel tenuis recurvus limbo inaequaliter diviſo, vel infundibuliformis ore quinquedentato, vel infundibuliformis tenuiſſimus limbo erecto quinquefido, vel cylindricus vel clauatus, tandem floſculi ſunt corollis plane deſtituti, nudi; 7) *pappum ſimplicem*, plumoſum, ariſtatum, ſetaceum, piloſum, foliaceum, dentatum, marginatum et lanatum; 8) *ſpecies floſculorum florumque compoſitorum reſpectu ſexus*. Haec omnia bene et dilucide deſcripſit additisque iconibus illuſtrauit. Vbique autem LINNAEUM ſequutus fuit, et modo in ſubdiuiſione florum compoſitorum quaedam non tam mutauit, quam potius addidit. LINNAEUS enim, vt notum eſt, nouem tantum tuit ſpecies, Noſter vero Auctor vndecim; et
p. 28. addidit, gaudent vel *floſculis tubuloſis hermaphroditis (maſculinis) in diſco, lingulatis femineis in radio*, vel *floſculis infundibuliformibus hermaphroditis (maſculinis) in diſco, tubuloſo cylindricis femineis in radio*. 9) [illegible] *dines compoſitorum* cum monogamia quinque, ſed eadem quatuor retinuit; 11) *clauem ſpecierum compoſitorum* ab Auctore ipſo ac LINNAEO ſtabilitorum, dilucidatam dedit; 12) *Genera* addere libet ſpeciem reducenda ſeorſim annotauit; 13) *nogamiae genera* tradidit; et 14) *characteres* [illegible] *inferiorum*, prout eosdem LINNAEUS in nouo ſtematis editione dedit, nonnullis, quae LINNAEUS deſcripſit, additis repetiit. Non ſolum

Linnaeanam ſyngeneſiae diſpoſitionem facili atque perſpicua methodo expoſuit, ac latino belgicoque ſermone tradidit Cl. Auctor, ſed in adpoſitis quoque notis, aſt belgico tantum ſermone conſcriptis, plurima, quae partim priora illuſtrant, partim contra LINNAEUM dicta ſunt, addidit.

Monet ita, LINNAEUM nouem, ſe ipſum autem vndicem ſpecies florum compoſitorum quidem conſtituiſſe, duas tamen alias addi poſſe, vnam ſcilicet, cuius corolla communis ex vno floſculo conſtat, vt *Stoebe*; alteram, quae nec lingulatos, nec tubuloſos, nec nudos, neque vllos alios floſculos in diſco gerit, hunc potius nudum et in radio lingulatos hermaphroditos oſtendit; exempli loco adduxit *Prenanthem quartam*, quam in exſiccato ſtatu examinatam, ita comparatam fuiſſe vidit, idemque forſan in nonnullis *Eupatorii* ſpeciebus nec non *Elephantopo* locum habere monuit. LINNAEUS in Edit. Gener. 1754 p. 344 floſculos lingulatos maſculos commemorauit, qui vero nunquam exiſtunt, et flores ab eodem hermaphroditos, partibus femineis imperfectis, dictos, Noſter Auctor hermaphroditos maſculos commode dici poſſe, aſſeruit. LINNAEUM etiam vnam quandoque ſpeciem ad duo genera retuliſſe variis exemplis Cl. Auctor docuit; *Artemiſiae* ſpeciem ad *Seriphium* amandauit LINNAEUS in Spec. et Syſt. Nat. duas vero hasce plantas vnam eandemque eſſe mirum Auctori videtur, et in Philoſ. Bot. p. 77. vbi *Artemiſia* citata et *Seriphium* diſtinguitur, *Echinops*, *Corymbium*, et *Stoebe* quoque adducitur, cur autem in Spec. et Syſt. Nat. *Stoebe* et *Corymbium* longe a ſe inuicem remota, et *Corymbium* ad monogamias, *Stoebe* ad polygamias aequales relata fuerint, rationem inuenire non potuit. *Staehelina centauroides* et *Santolina virenata* LINN. Spec. et Syſt. Nat. eandem ſiſtunt plantam, ac *Matricaria recutita* cum *Anthemide nobili* LINN. Spec. conuenit, eademque *Anthemis* no. 7 in ſyſtem. notata

p. 30.

p. 26.

p. 34.

p. 30.

p. 31.

p. 34.

notata eſt *Matricaria ſuaueolens* ibidem nominata *Baccharis iuaefolia*, quae recte ad ſyngeneſiam relata fuit, etiam in monoeciis *Iuae fruteſcentis* nomine adducitur. Monogamiae genera, vt *Iaſione*, *Viola*, minus recte ad ſyngeneſias referri, quatuor rationibus commotus, exiſtimat Cl. Auctor; flores enim non ex floſculis ſunt compoſiti, et ſi quoque eiusmodi ſimplices corollas flores compoſitos dicere velles, tunc vel nudae vel monopetalae eſſe deberent, ſed *Violae* cet. flos pentapetalus eſt; ſemina porro in ſyngeneſiis ſunt nuda, harum autem capſulis incluſa; et antherae tandem non perfecte coalitae, ſed, vt in *Violis* quibusdam, ſibi modo proximae appoſitae. Egit etiam Cl. Auctor in fine huius tractationis de floribus compoſitis plenis, variisque deſcripſit modum, quo plenitudo eorundem perficitur, ſimulque ſomnum quaſi et vigilias, radiatorum inprimis, conſiderauit. In radiatis plurimis pluuioſa temperie et veſperi lingulati floſculi eam adſumunt directionem, vt diſcum inuoluant, tegant, ac quaſi comprehendant, alii, vt *Matricariae* ſpecies, *Anthemis*, *Othonna*, retrorſum pedunculum verſus recuuantur, nonnulli ſpirae in modum conuoluuntur, alii matutino tantum tempore et ſereno coelo aperiuntur, alii nec die nocteque, nec vnquam in directione mutantur. Quae res tanta viſa fuit Cl. Auctori, vt forte ab eiusmodi ſtatu florum mutabili diſtinctiui characteres deſumi poſſe, exiſtimauerit. Immo in dubio florum ſtatu, et dum radiati, lingulatique naturales pleni facti, propter eam, quam inter ſe oſtendunt ſimilitudinem, difficilius diſtinguuntur, ad hanc mutabilem conditionem attendendum eſſe, bene monuit; naturales enim lingulati aperiuntur clauduntur que ſaepius, lingulati autem, ex radiatis plenitudine facti, nunquam clauduntur, poſtquam primum aperti fuerunt; qui vero lingulati naturales pleni

p. 61.

p. 116.

p. 125.

p. 123.

p. 119.

ſunt, praeter auctam corollam ſtigmata etiam longiora et craſſiora ſemina oſtendunt, exempla ſunt *Scorzonera*, *Lampſana* et *Tragopogon*.

Sequitur hanc pertractationem alia, qua de noua plantas ſyſtematice diſponendi ratione ſua cogitata propoſuit Cl. Auctor; plantas, ſcilicet in primo ſuo et imperfecto ſtatu aeque facile diſtinctiuos characteres praebere, quam in perfectione, non modo hic in genere oſtendit, ſed etiam ex ſeminum, cotyledonum, partiumque, quae primo tempore propullulant, differentia, diſpoſitionem plantarum fieri poſſe, docet; aſt cum ea typis euulgata ſit, de eadem ſuo tempore plenius dicturi, nunc ſileamus, deſcriptio autem *Fuci marini*, appendicis loco, belgica lingua data, et addita icone illuſtrata nimis prolixa eſt, vt in compendio tradi commode vix poſſit. p. 127. p. 135.

XVI.

Ambroſina, nouum plantae genus. Deſcribente FERDINANDO BASSIO, horti medici exoticarum plantarum Bononiae Praefecto. Bononiae apud Laelium a Vulpe 1763. 4. pl. 1. fig. aen. 1.

Quum in Ari genere ſint ab omnium reliquarum plantarum, quoad fructificationem, multa diuerſa momenta, et in diuerſis etiam ſpeciebus ſingularia quaedam, tanti viſa botanicis quibusdam, quae ad noua conſtruenda genera adhibeantur, aliquando etiam non ſatis firma, in *Ariſaro Potamogeti folio*, quod BOCCONUS inter rariores plantas Siciliae retulerat, eiusmodi notas detexit Cl. Auctor, quas nouo conſtituendo generi pares credidit, illudque in honorem botanicorum, BARTHOLOMAEI et HYACINTHI AMBROSINORUM vocauit Ambroſinam. Eſt

Eſt autem hic generis character: CALYX ſpatha monophylla, ventricoſa, cucullata, baſi conuoluta, apice recuruato conueniens, et diſſepimenti cuiusdam ope duos continens loculos ſuperne infimul communicantes, perſiſtens. SPADIX ſimplicissimus, cylindraceus, ſpatha longior, COROLLA nulla. STAMINA filamenta nulla, *Antherae* ſeſſiles, numeroſiſſimae, poſticae diſſepimenti facie adnatae. *Nectaria* duo ſubrotunda, concaua ad baſin antherarum. PISTILLUM *germen* ſubrotundum. *Stylus* cylindraceus. *Stigma* obtuſum. PERICARPIUM capſula ſubrotunda. SEMINA plurima ouata, nidulantia. OBSERVATIO. Foemineas floris partes anterior, maſculinas poſterior ſeruat loculus. Ex radice perenni, tuberoſa et fibroſa, folia procedunt, longe petiolata ouato-oblonga. Spatha extus albida, intus purpureis maculis adſperſa, ſuperius apice mucronato incuruatur. Singulare eſt, eam pariete interno ſeu diſſepimento carnoſo, maculato diuidi, quare duo quaſi intra cauum ſpathae loculi adparent, in quorum anteriore foemineae floris partes, in poſteriore maſculinae continentur. Seſſiles antherae linea longitudinalis diſtinguit, ita vt octo vtrinque antherae in aceruum hinc illincque colligantur, adhorum baſin duo adnectuntur nectaria, ſuperius ſubinſidet apex ſaturate purpureus, ad anteriorem loculum inclinatus. Quum autem loculi ſuperius inter ſe communicant, facile fieri credit Noſter, vt polline ſuo foecundante antherae impraegnent piſtillum. Fructus autem capſula fit, plurimis inſtructa ſeminibus, quae tamen matura non accepit Cl. Auctor.

Patet itaque ex his tum ratione diſſepimenti, tum ratione diſpoſitionis antherarum et ſeminum a congeneribus multum differre hanc plantam.

XVII.

XVII.

Noua physico-medica.

Membra Academiae Scientiarum, Elegantiorum Litterarum et Artium Lugdunensis *).

Pro-

*) Cum notitia exterarum societatum atque academiarum plurimis eruditis, nisi plane nulla, saltim manca esse soleat, eaque apud nos perdifficulter sit accipienda: gratiam apud lectores nos inituros esse speramus, primaria huius Academiae si hic subiungamus momenta historica.

Studio atque amore scientiarum elegantiorumque litterarum ducti plures ciues Lugdunenses anno iam millesimo septingentesimo sponte in societatem coierant, eo quidem consilio, vt vnitis laboribus vtrasque augerent amplificarentque. Haec societas iam tum *Academiae scientiarum* atque *litterarum elegantiorum* nomen sibi sumserat, licet ea, anno demum 1724 edicto regio probata et recenti iterum edicto, 1752 accepto, confirmata fuisset.

Hoc exemplum postea et alios excitabat, qui magis artibus fauebant et simili instituto eas quoque excolere suscipiebant. Quem in finem, sub eiusdem, anno 1724 promulgati, edicti regii data libertate, societatem quandam constituebant sub nomine *Academiae artium liberalium*, quam denique edicto quodam anno 1750 publicato Rex confirmauit, nomenque ipsi dedit *Societatis regiae artium.*

Vtrumque vero institutum, quum postea socii intelligerent, insignem inter se habere affinitatem, et praeuiderent, scientias et artes, si coniungerentur, maximo sibi inuicem vsui fore, a Rege petierunt, permitteret, vtramque societatem in vnicam combinari et exinde vnicum modo constitui corpus. Nec destitit Rex illorum precibus, sed combinationi huic, per edictum anno 1758 promulgatum, assentitus et ortae inde societati nomen *Academiae scientiarum, elegantiorum litterarum et artium Lugdunensis* largitus est.

Con-

Protecteur

M. le Duc de VILLEROY, Gouverneur de la Province.

Conſtat itaque nunc haec Academia ex [illegible] ſociis ordinariis (*Academiciens ordinaires*) et ex [illegible] ſociorum exterorum (*Academiciens aſſociés*) inconſ[illegible] et arbitrario. Inter ordinarios nullus eſſe potu[illegible] ſemper commoretur Lugduni; ſi quis autem [illegible] Lugdunum relinquens alibi ſedem figit, ex ordinario [illegible] numero expungitur relatus inter exteros socios. Vt [illegible] narius ſocius veteranis (*Academiciens veterans*) poſſ[illegible] numerari, requiritur, vt per quindecim annos labori[illegible] ſuis vtilis fuerit Academiae. Qualibet hebdomade [illegible] conueniunt ſocii, die nimirum et martis et ioui[illegible] bet vero anno tres habent conuentus publicos: [illegible] mum die martis ſecundo poſt dominicam Quaſ[illegible] geniti; ſecundum die martis primo poſt feſtum S. [illegible] douici; et tertium die martis primo menſis dec[illegible] Labores ſunt diuiſi in duas claſſes, ad quarum pri[illegible] matheſis, phyſica et eae artes pertinent, quae [illegible] ctiſſimo vinculo cum his ſcientiis ſunt connexae. [illegible] itaque claſſi deſtinati ſunt viginti ſocii: bini [illegible] geometriae, aſtronomiae, mechanicae, reliqui [illegible] theſeos partibus, anatomiae, botanicae, [illegible] et reliquis partibus phyſices; quatuor reliqui [illegible] hac claſſe traditae ſunt artes: agricultura [illegible] nauigandi, architectura et artes opificum etc. [illegible] tera claſſe ſedecim ſocii incumbunt in metaph[illegible] ethicam, iurisprudentiam, politicam, hiſtoriam, [illegible] antiquariam, linguas, poeſin, eloquentiam, [illegible] criticam et alias huius litterarum generis doctr[illegible] quatuor reliqui ſocii iis praefixi ſunt artibus, [illegible] propius hoc litterarum genus attingunt, artificiosae p[illegible] ctoriae, ſculptoriae, muſices, mercaturae etc.

Quotannis Academia thema aliquod, vel ex [illegible] maticis, vel phyſicis, vel artibus depromptum, [illegible] eruditis proponere ſolet diſquirendum atque [illegible] ctandum, et ea tractatio, quae poſtea ab Academ[illegible] tur optima, praemio condecoratur, quod [illegible] ma trecentarum librarum gallicarum (300 [illegible]) praemium fundatum et Academiae teſtamento [illegible]

Academiciens Ordinaires.

Mathematiques Physique et Arts qui sont relatifs a ces Sciences.

Annus receptionis

1736. M. BOULLIOUD MERMET, de la Société Royale des Sciences et Belles Lettres de Nancy Secretaire perpetuel.

1736. M. DELORME.

1736. M. l'Abbé DUGAIBY.

1738. M. l'Abbe de VALERNOD, Chanoine d'Ainai.

1740. M. BERAUD, Corresp. de l'Acad. Royale des Sciences et Assocé à celle de Villefranche.

1741. M. COLLOMB, Maitre Chirurgien Gradué, Lieutenant du premier Chirurgien du Roi.

1745. M. NOYEL de BELLE-ROCHE, grand Bailli d'Epée du Beaujolois, de l'Academie de Villefranche, Secretaire perpetuel de la Société d'Agriculture de Lyon.

1750. M. GRASSOT, Docteur en Médecine, Chirurgien Juré, de l'Académie Royale de Chirurgie de Paris.

1751. M. PESTALOZZI, Docteur Médecin en l'Université de Montpellier, agrégé au College de Lyon, de la Société Royale des Sciences de Montpellier.

1751. M. de BLUMENSTEIN.

1754.

[illegible] fuit a b. IOANNE PETRO [illegible]RISTIN, secretis, anno huius aetatis huius, dum viueret, defuncto. Omnibus [illegible] quinquagesimo certare licitum est, praeterea de hoc praemus censura tantummodo eruditor ordinarion est, quod de acceptis thematis proprium commentariis ferre solent in publico, qui post festi Ludouici celebratur, conuentu.

1754. M. de la TOURETTE, Conseiller à la Co
des Monnoies, de la Société Royale de Nan
Secretaire de la Société de Agriculture de Lyo
pour la Correspondance étrangere.

1754. M. DUMAS.

1755. M. RAST de MAUPAS, fils, Docteur m
decin de l'Université de Montpellier, agré
au College de Lyon, Honoraire de la Soci
d'Agriculture de Lyon, et Médecin de l'H
pital General de la Charité.

1755. M. POUTEAU, fils, Docteur en Médeci
de l'Academie Royale de Chirurgie et de c
de Rouen.

1759. M. POIVRE, Correspondant de l'Acad
Royale des Sciences, de la Société de Me

1761. M. LOYER, Architecte.

1761. M. de FLEURIEU, Officier de la M

1762. M. ROUX, Secretaire du Roi.

1762. M. LALLIE, Ingenieur en chef de la G
neralité de Lyon.

1762. M. GAVINET, Chymiste.

Belles Lettres et Arts qui en dependent.

1716. M. de la TOURETTE de FLEURIEU, P
sident honoraire à la Cour des Mon
cien Prevôt des Marchands, Doyen de l'A
denie, Secretaire perpétuel, et Adjoint
l'Academie Royale d'Angres.

1738. M. l'Abbé LACROIX, Obéancier de S. L
Vicaire G[illegible] de l'Académie de Rouen.

1738. M. CLAPAS[illegible]

1739. M. de VILLE,
Lieutenant ordinaire en Ingénieur
Chev. de l'Ordre de Christ, Vénerab
d'Angers.

1745. M. BORDES, de l'Academie des A
Rome et de la Société Royale de N

1746. M. GOY, Avocat.
1748. M. l'Abbé PERNETTI, Chevalier de l'Eglise de Lyon de l'Academie de Villefranche.
1749. M. l'Abbé GREPPO, Chanoine de Saint Paul.
1751. M. de BORY, Chevalier de l'Ordre de S. Louis et de celui de S. Lazare, Commandant du Château de Pierre-Scize.
1752. M. l'Abbé de PUSIGNIEUX.
1752. M. PERRACHE, Sculpteur de l'Ecole de Rome, ancien de l'Acad. Imperiale de Florence.
1753. M. TOLOSAN, Avocat genéral a la Cour des Monnoies.
1754. M. NONNOTE, Peintre du Roi, de l'Academie Royale de Peinture et Sculpture et Peintre de la Ville.
1755. M. du GAS de QUINSONAS.
1755. M. de SOZZI, Avocat au Parlement, de l'Acad. de Villefranche et de la Société Royale de Nancy.
1756. M. TERRASSON de BAROLLIERE.
1759. M. BERTHELON de BROSSE, Conseiller à la Cour des Monnoies.
1760. M. GENEVE, l'aîné, Exconsul, premier Syndic du Commerce.
1760. M. l'Abbé MILLOT, Vicaire générale.
M. . . . . .

Academiciens Veterans.

M. CHEINET, de l'Academie de Villefranche, *à Lyon.*
M. de REGNAULD, Doyen des Conseillers de la Cour des Monnoies, *à Lyon.*
M. l'Abbé de BARCOS, *à Paris.*
M. DEBILLY, *à Paris.*

M. MICHON, *à Paris.*

M. l'Abbé de BUSSY, *à Mâcon.*

M. de MONTDORGE, Maitre de la Chambre ... Den. *à Paris.*

M. de la VALETTE, Chevalier d'honneur ... Cour des Monn. *à Lyon.*

M. BLANCHET de PRAVIEUX, *à Lyon.*

M. de REGNAUD de PARCIEU, *à Lyon.*

M. MATHON de la Cour, *à Lyon.*

M. GARNIER, Médecin du Roi, *à Paris.*

M. OLIVIER, pere, Doct. en Médecine agr. ... College de Lyon, Corr. au Colleg. des Méd. ... Nancy, Medecin ordinaire de S. M. le Roi ... Pologne, Duc de Lorraine et Bar, *à Lyon.*

M. de GLATIGNY, Conseiller au Parlement ... Paris, *à Paris.*

M. BERTIN, Ministre d'Etat, Controleur Général des Finances, *à Paris.*

M. THOMÉ, *à Lyon.*

Academiciens Associés.

M. PERRICHON, Conseiller d'Etat, ancien ... des Marchands *à Lyon.*

M. QUESNAY, de l'Academie des Sciences, ... decin Consultant du Roi, *en Cour.*

M. MENARD, Conseiller au Présidial de ... de l'Academie Royale des Inscriptions et ... Lettres, *à Paris.*

Le P. MORAND, *à Avignon.*

M. MOEGLING, Docteur et Professeur en Médecine, de l'Institut de Bologne, *à Tubinge.*

M. GROLLIER de SERVIERES, Chevalier ... Malthe, Marechal de Camp, *à Paris.*

Le P. IACQUIER, Minime, *à Rome.*

Le P. le SEUR, Minime, *à Rome.*

M. VAUCANSON, de l'Académie Royale des Sciences, *à Paris.*

M. DU-

M. BORDIN, Receveur général des Fermes du Roi, *à Tours.*

M. BOLLIOUD, Chanoine Régulier, Commandeur de la Maiſon de S. Antoine de Rouen, *à Rouen.*

M. HUGON, Me. Chirurgien, *à Arles.*

M. de VOLTAIRE, Gentilhomme ordinaire du Roi, de l'Academie Francoiſe, de celles de Londres, de la Cruſca, de Bologna et de Petersbourg.

M. BELLOT, de l'Académie Royale des Sciences, et de la Société Royale des Londres, *à Paris.*

M. CAUMONT, Médecin ordinaire du Roi, *à Paris.*

M. BEVIN, Secretaire de l'Academie Royale de Chirurgie, Profeſſeur et Demonſtrateur Royal, premier Chirurgien de Madame la Dauphine, *en Cour.*

M. l'Abbé de GUA de MALVES, de l'Acad. Royale des Sciences, Lecteur Royal en Philoſophie, *à Paris.*

M. de la CHAPELLE, *à Paris.*

M. l'Abbé STAY, *à Rome.*

M. de THESUT, *à Dyon.*

M. DEMOREY, Ingénieur du Roi, *à Châlons-ſur-Saône,*

Le P. PEZENAS, Hydrographe du Roi, *à Marſeille.*

M. MORAND, fils, Docteur Régent de la Faculté de Médecine de Paris, de l'Academie des Sciences, *à Paris.*

M. de la FOND de SAINT-YENNE, *à Paris.*

M. TITON du TILLET, *à Paris.*

M. l'Abbé de MABLY, *à Paris.*

M. de GARNERANS, premier Préſident au Parlement et Intendant de Dombes, *à Trevoux.*

M. MALLET, de l'Académie de Copenhague, Profeſſeur en Eloquence et en Langue Françoiſe, *à Copenhague.*

M. l'Abbé BULLET, Professeur de Théologie de l'Université et de l'Académie de Besançon, à Besançon.

M. le Marquis de MAUGIRON, Brigad. des Armées du Roi, à *Paris*.

M. SAVERIEN, Ingenieur de la Marine, à *Paris*.

M. IALABERT, Professeur de Mathematiques, à *Geneve*.

Le P. FERY, Minime, Professeur de Mathematiques, à *Dole*.

M. LOUIS, Secretaire de l'Academie Royale de Chirurgie, à *Paris*.

M. GOULARD, de l'Académie de Montpellier, à *Montpellier*.

M. POZZI, de l'Institut de Bologne, à *Bologne*.

M. du BESSI, Subdélégué de M. Intendant, à St. *Etienne*.

M. IOANNON de ST. LAURENT, de l'Academie Florentine, à *Florence*.

M. l'Abbé BOSSUT, Professeur Royal de Mathematique à *Mezieres*.

M. TRIBOUDET de MAINBRAY, Docteur en Droit Civil et Canon. Demonstrateur de Physique Experimentale, à *Dublin*.

M. MARTEAU, Docteur, Regent de la Faculté de Medecine, à *Paris*.

M. de la CONDAMINE, Chevalier de S. Lazare, de l'Académie Françoise, de l'Académie Royale des Sciences et de celle de Londres, à *Paris*.

M. MANSON, Commiss. d'Artill. Maior de l'Ecole à *Grenoble*.

M. de GENDRIER, Inspecteur général des Ponts et Chaussées de France, à *Paris*.

M. le FRANÇOIS de la LANDE, des Académies des Sciences de Paris et de Berlin, à *Paris*.

M. P

M. PITOT, Chevalier de l'Ordre de St. Michel, Penſionnaire veteran de l'Academie des Sciences de Paris, de celles de Montpellier et de Londres, *à Montpellier.*

M. FLACHAT, Négotiant de Conſtantinople, Directeur des Manufactures Royales de St. Chaumond, *à Lyon.*

Mad. du BOCAGE, de l'Académie des Arcades de Rome, *à Rouen.*

M. ELIE BERTRAND, des Academies de Berlin, Gottingue, Leipſic et Mayence, *à Berne.*

M. BASSET de la MARELLE, premier Avocat général au Parlement de Dombes, *à Trévoux.*

M. le Duc de NOYA CARAFA, *à Naples.*

M. DREUX du RADIER, *à Paris.*

M. le CAT, Secretaire perpétuel de l'Académie de Rouen, Aſſocié a celle de Chirurgie de Paris, Membre de celle de Londres, Madrid et Berlin, *à Rouen.*

M. l'Abbé YART CURE de St. MARTIN de VIRE, des Académies de Rouen et de Caen. *à Rouen.*

M. le Comte de TRESSAN, Lieutenant-Géneral des Armées du Roi, de la Société Royale de Nancy, *à Nancy.*

M. le Chevalier de SOLIGNAC, Secretaire des Comm. du Roi Stanislas, Secretaire perpetuel de la Soc. Roy. de Nancy, *à Nancy.*

M. GOESLARD de MONTSABERT, Conſ. au Parlement de Paris, de l'Académie Royale d'Angers, *à Angers.*

M. l'Abbé ROUSTILLE, Grand Chantre de la Cathédrale d'Angers, de l'Académie Royale de la même Ville, *à Angers.*

M. de BROSSES, Preſident au Parlement de Dijon,

Aſſocié à l'Académie Royale des Inſcriptions et Belles Lettres, *à Dijon.*

M. l'Abbé LAUGIER, des Acad. de Marſeille, d'Angres, *à Paris.*

M. D'AUBENTON, Maire de Montbar, Subdélégué de Intend. de Dijon, *à Montbar.*

M. PERRONET, de l'Acad. Roy. d'Architecture de Paris, Inſpecteur général des Ponts et Chauſſées et des Salines de France, *a Paris.*

M. D'AMBOURNAY, de l'Académie de Rouen, *Rouen.*

M. SCHMIDT, Correſpondant de l'Acad. Roy. des Inſcriptions et Belles Lettres, Membre de celle de Cortonne, Luque, Goettingue, Manheim, la Société des Antiquaires de Londres, des Phyſiciens de Bâle et de celle d'Agriculture de Berne, *à Berne.*

Le P. FOURCAULT, Religieux de l'Ordre, à Nimes, *à Lyon.*

M. l'Abbé THIOLLIÈRE, *à St. Etienne.*

M. D'AUMONT, Docteur en Medécine de la Faculte de Montpellier, et Profeſſeur de Phyſique à l'Univerſité de Valence, *à Valence en Dauphiné.*

Ab eadem, cuius membra iam enarrauimus, *Nanenſi* Scientiarum Academia nuperrime propoſita fuit quaeſtio, ad annum 1765 [illegible]. Quum enim coria, cum ad armorum, tum ad alium vſus neceſſaria, non aeque in Gallia, ac in exteris regnis, perfici obſeruatum ſit, optat Academia, vt inueniatur auxilium, quo coria [illegible] adeoque dura reddi poſſint, vt nec glandes plumbeae e ſclopetis minoribus exploſae, neque [illegible] mum ferrum, ea penetrare queant. (*Trouver un moyen de durcir le cuir, et de lui donner une trempe qui le rende impénétrable aux balles de*

... instrumens du fer le plus tranchant et le plus affilé), primum diem aprilis iam dicti anni 1765 commentarios expectat Academia, reliquis iam satis conditionibus obseruatis.

De respirationis modo causisque proximis doctrina, quo grauior inuestigatuque difficilior semper habita, eo maiori quoque studio a medicis huc vsque inquisita, nuperque demum ab Ill. in primis HALLERO valde diligenter penitusque fere explicata fuit. ROTHOMAGENSIS tamen scientiarum quoque Academia eam haud indignam iudicauit, quae in praemii anno 1764 consequendi spem eruditis proponeret. Illius itaque *mechanismum atque vsus (le mechanisme et les usages de la respiration)*, non in hac re tantum cupide expositos, sed sequentium quaestionum enodationem vna postulat: *Num costae mutuum in inspiratione aeque ac exspiratione, propius sese inuicem accedant, vel a se recedant? sanguis, num calor, an rarior, fiat ab aere inspirato? Num aer sanguinem ingrediatur, nec ne? Vnde rubicundus, quem pulmo tum temporis acquirit, color oriatur? Num celeriore maiore motuque liberiore aut rapidiore motus respirationis, an exspirationis, tempore? Num de duobus hisce intervallis aliqua mutatio fiat in celeritate motuque vasorum maiorum ad cordis auricula accedentium aut ex corde egredientium, et talis, si mutetur, quanam in re consistat?* Ante mensis iunii huius anni 1764 ad perpetuum Academiae secretarium, Cl. LE CAT mitti debent commentationes super hac materie conscripti.

Aliam quoque *eadem* Ill. Academia obtulit quaestionem, cuius optimae solutioni praemium propter meritus ideo faciendos duplicatum, ducentorum scilicet thalerorum gallicorum, promittit, anno 1766

ſolvendum: quaenam in Normannia [illegible] tur fodinae, cum metallorum, tum ſemimet[illegible] ſalium atque bituminum? et quaenam ex [illegible] diendis capi poſſint emolumenta? (*Quelles ſont [illegible] nes de Normandie, tant metalliques que demi[illegible] ques, ſalines et bitumineuſes, et les avantages qu[illegible] pourroit tirer de leur exploitation?*)

Duplicatum porro praemium, argumen[illegible] emendandis diuerſis aegrorum generibus olim [illegible] fixum *), duobus viris illud optime merentib[illegible] ſuperiore anno decreuit eadem Academia *Re[illegible] genſis*, vnum Cl. BARBERET, primo exer[illegible] medico, nunc Burgi Breſſiae conſtituto, al[illegible] Cl. CARO, ſacrorum antiſtiti prope Meldas. [illegible] autem ſuper hac materie traditi commentarii [illegible] bene exarati, Auctorem, Cl. SACHE, prope [illegible] manum Canonicum, eo honore iudicant d[illegible] vt illius epitomen prioribus diſſertationibus [illegible] gendam curaret.

Regia *Pariſienſis* Chirurgiae Academia ad [illegible] praemium anno 1765 obtinendum ſequens [illegible] ſuit argumentum: veram ſcilicet illorum tu[illegible] determinare notionem, qui gangliorum nom[illegible] gniti ſunt, eorum differentias atque reme[illegible] caro, quae in ſingulis eorum generibus et [illegible] ſingulae, quam occupant, partis prae aliis ferv[illegible] ars chirurgica. *De déterminer le caractère [illegible] des tumeurs connus, ſous le nom de Loupes, d[illegible] ſer leurs differences et quels ſont les moyens, qu[illegible] rurgie doit employer de préference dans chaque [illegible] relativement à la partie qu'elles occupent.*

*) Commentar. n. Vol. X. P. II. p. 367.

Praemium ab Academia *Lovaniensi* super optima arthritidis expositione olim oblatum *) superiore anno adiudicatum fuisse legimus Viro Cl. IOANNI PHILIPPO LIMBOURG, Med. D. et Medico Spadano in Episcopatu Leodiensi, qui iam ante plures annos tractatu, de aquis mineralibus Spadanis edito, inter eruditos cum laude innotuit **). Dissertationem de arthritide nunc ab ipso conscriptam typis iam esse expressam percipimus, cuius summam, simul ac ad nos illa peruenerit, lectoribus nostris exponemus.

Quem supra propter tentamina, ad sexum plantarum declarandum ab ipso facta, laudandi habuimus occasionem ***), Cl. IOSEPHUS THEOPHILUS KOELREUTER, Med. D. Botanices et Historiae Naturalis olim Professor Petropolitanus, a Sereniſſimo Wurtembergiae Duce deinde Professor Historiae naturalis titulo atque honore exornatus, *Calwae* in Wurtembergico ducatu degens in plantarum obseruationibus huc vsque strenue elaborauit, nunc vero a Sereniſſ. Marchione Badensi Consiliarius et Historiae naturalis Professor denominatus in oppidum istud ab egregio horto botanico valde celebre prope Durlacum, *Carlsruhe* dictum, secessit, vt non restaurando solum illi horto, per belli iniurias hactenus neglecto, sed botanicae quoque vlterius excolendae, operam dare pergat.

Pata-

*) ibid. Vol. X. P. III. p. 554.

**) ibid. Vol. III. P. II. p. 292. Ab extero quodam magnae famae diario in eum seducti fuimus errorem, quo hanc relationem cum lectoribus nostris iam tum communicantes, verum Cl. Auctoris nomen omitteremus, v. Comment. n. Vol. X. P. IV. p. 719.

***) ibid. Vol. X. P. III. p. 469.

Patauii in locum b. IOSEPHI ANTONII IATI anno iam 1762 Medicinae Practicae Professorem Publicum Primarium surrogatum esse legimus Ill. Comitem IACOBUM SCOGLO, Med. D. ibidemque huc vsque Professorem Publ.

Petropoli relatum habemus, quod Augustissima Imperatrix, CATHARINA huius nominis secunda, Virum Perillustrem, GEORGIUM L. B. DE ASCH Med. D. qui in vltimo, contra Borussos gesto, bello supremi Russicorum exercituum medici munere functus fuerat, in eodem quoque nunc confirmauerit, eumque mille vncialium thalerorum stipendio eum finem ornatum nestans, quae Imperatricis gratia eo magis aestimari debet, quo rarius euenire solet, vt tale munus, restituta pace, persistat. Neque fere dissimulamus, cur in memoriam reuocemus lectoribus nostris, eundem esse virum Cl. qui anno huius seculi quagesimo doctissimam illam dissertationem *de paralyse neruorum medullae spinalis* Gottingae defendebat, Doctoris medici honores inde consecutus. Fratrem eius, FRIDERICUM, felicem sex filiorum patrem, Consiliarium status, qui dici solet, atque summum cursuum publicorum in imperio Russico director, Liberi Baronis honoribus cum tota ipsius gente superiore anno exornauit Imperatrix.

Alio insuper exemplo, quanti doctorum virorum merita faciat Augustissima Russorum Imperatrix, nuperrime testata fuit, quum Virum Cl. ANTONIUM RIBERIUM SANCHES Med. D. qui olim ipsi a sanitatis tuendae consiliis fuerat, nunc annum ex anno seculi quadragesimo septimo Parisiis degentem membri honorarii Academiae scientiarum Petropolitanae honores solitumque praemium annuum,

tempore illi denegatum, non ſolum confirmarit, ſed et annuum mille thalerorum vncialium ſtipendium addere haud dedignata ſit.

Vienna Auſtriae porro ſimilem accepimus relationem, quod nimirum Auguſtiſſimus Romanorum imperator, FRANCISCUS, cum Auguſtiſſima coniuge, MARIA THERESIA, quippe quae ſexus ſui verum decus non ſolum propter ſummam, qua emicat, imperii dignitatem, ſed propter virtutum etiam, quibus conſpicua eſt, excellentiam, appellari debet, archiatrorum ſuorum Comitem, quem virum nominaſſe loco omnium laudum ſufficit, GERARDUM VAN SWIETEN, ſingulari affecerint honore, iubentes, vt in publicum meritorum ipſius atque honorum documentum, imago ipſius in academico, quo medicae lectiones habentur, auditorio collocaretur, ſequenti addita inſcriptione:

FRANCISCUS I *et* MARIA THERESIA,
Augg. hanc effigiem
GERARDI L. B. VAN SWIETEN
ob ſtudium medicum ab ipſo
feliciter emendatum
in Auditorio huius facultatis publico
appendi iuſſerunt
die XXX Decembr. 1763.

Neque poſſumus, quin denique propter rei admirabilitatem, commemoremus, ſereniſſimum Principem Electorem Palatinum, CAROLUM THEODORUM, celebrem illum hiſtoriae naturalis cultorem Ratisbonenſem, IACOBUM CHRISTIANUM SCHAEFFER, propter ſtrenuos ipſius labores atque indefeſſa circa hiſtoriae naturalis ſtudium merita, inſigni illa numiſmatum collectione donaſſe, quae iconum

iconum ſeriem omnium Principum Electorum
tinorum exhibent.

Quem admodum autem meritis virorum do
rum, qui adhuc viuunt, ſua pretia ſolere ſ
tamur, ſic et eorum, qui vita defuncti ſunt
iacturam ſolum dolemus, ſed eorumque et
ſeruare memoriam fas eſſe arbitramur.

Ex his, quem, licet noſtris limitibus
ſuperque illos elatum viſum, ad noſtros
modo referri debere exiſtimauerimus, nomine
GEORGIUM Comitem DE MACCLESFIELD
giae Scientiarum Societatis Londinenſis Pr
aliisque muneribus ac dignitatibus, ſuoque
in litteras amore earumque amplificandarum
conſpicuum atque illuſtrem factum, qui ſen
ctus, nuperrime, hoc ſcilicet anno 1764 die
ceſimo martii viuere deſiit *Londini*. Inter
bus bene de patria meruit, illud quoque re
bet, quod multis remotis impedimentis, m
per triginta annos adhibitis laboribus, tan
obtinuit, vt faſti noui, ſtili, prout dici ſolent,
gliae prouinciis reciperentur.

Notitia de obitu CAROLI ALSTONII
D. Materiae Medicae, Botanices et Medicinae
feſſoris in Academia Edinburgenſi, Societatis
loſophiae et Collegii Regii Medicorum
Edinburgenſis, Socii, Viri integerrimi,
dem ſerius ad nos perueuit, illam tamen,
ab amico Edinburgenſi accepimus, nunc illic
ſtoribus noſtris tradimus:

Qui nouas diſciplinas inſtituunt, quibus
latius per orbem promouetur artesque
mano vtiles magnopere excoluntur, hi optime
merentur, vt ſui ſuorumque inceptorum

posteros tradatur, eoque magis, si superstites ob integritatem bonorum omnium fauorem sibi conciliauerint. Vtraque de causa hoc sibi iustissime vindicat CAROLUS ALSTON, quippe qui anno 1716 praefectus horto regio et Botanices Professor constitutus, Leidam petiit, vt eximii BOERRHAAVII praelectiones audiret et plantarum demonstrationes videret, et anno 1720 Botanicen systematicam Edinburgi docere et primus praelectiones de materia medica habere incepit. Tunc temporis nulla alia medicinae pars Edinburgi instituta fuit praeter anatomiam a Viro Celeberrimo, ALEXANDRO MONRO, eodem anno, quo Noster, praelectiones et demonstrationes coeperat. Ab his igitur orta est Schola Medica Edinburgensis, quorum tanta fuit verecundia, vt, pater ALEXANDRI studio maxime laudando eos impulisset ad praelectiones primas publicas, schola medica eo tempore vix instituta fuisset. CAROLUS ALSTON vtramque partem, botanicam et materiam medicam, docendo ad diem vsque 22 nouembris anni 1760, quo obiit, assidue occupatus erat. Annos circiter viginti ante obitum a Magistratibus Edinburgensibus Botanices Professor Ciuicus constitutus et horto vrbano praepositus fuit in locum demortui GEORGII PRESTON, Professoris Ciuici. Praeter dissertationes infra narrandas, quas ediderat, dissertationis de calce viua et aqua calcis quartam partem, nec non nouum de opio tractatum in promtu, quod prelum mitteretur, habuit. Praelectionibus quoque de materia medica breui ante obitum vltimas admouerat manus, in quibus multa accurate obseruata, multa iusta ratiocinia et plurima iudicia omnia de auctoribus, qui de medicamentis scripserunt; ex quibus quoque apparet, per latum Britanniae regnum nihil magis ad insignem in methodo praescribendi cultum contulisse, quam celeberrimi huius viri

viri praelectiones. Haec et cetera [illegible] scripta cum museo rerum naturalium iam [illegible] successorem eius, IOANNEM HOPE. CAROLI ALSTON in actis medicis [illegible] bus inueniuntur sequentia: *Powder of [illegible] mintic medicine; a Dissertation on Q[illegible] sated blood in the Pericardium;* DOCTO[illegible] *sical et Literary, a dissertation on the sexe[illegible]* Seorsum edita fuerunt sequentia: *Index [illegible] praecipue officinalium, quae in horto medico [illegible] a* CAROLO ALSTON *studiosis, demonstra[illegible] burgi 1740; Index medicamentorum simpli[illegible] Edinburgi 1752; Tirocinium Botanicum [illegible] gense conscriptum a* CAROLO ALSTON. [illegible] 1753 **); *A Dissertation on Quicklime a[illegible] ter, Edinburgh; A second Dissertation [illegible] and Limewater. Edinb. 1755; A third [illegible] on Quicklime and Limewater, Edinb. 1757.*

Ex praegressis iam apparet, in loc[illegible] STON surrogatum esse Virum Cl. IOANN[illegible] Med. D. et Prof. a quo, si doctissime ip[illegible] id permittant, posthuma beati ipsius [illegible] editum iri speramus.

Facere tandem non possumus, quin [illegible] memoremus, supremam Curiam, *Poris[illegible] lement*) de variolarum insitione vlterius [illegible] prorsus interdixisse, donec eam demum [illegible]

*) Comment. nostr. Vol. V. P. I. p. 58.

**) ibid. Vol. V. P. IV. p. 701.

***) Quantum quidem nobis constat, tr[illegible] et aqua calcis vivae anno 1753 prima, [illegible] fuisse, alteram tertiamque vero supra [illegible] sertationem, totidem saltem prioris [illegible] quibusdam tantum tgutationibus aut [illegible] hinc inde interspersis.

tabulis publicis ideo ab ea editis intelligimus, a
cibus contra eos, qui in Gallia huc vsque
methodum exercere coeperunt, non nullas
motas, istamque valde suspectam redditam
vt igitur in re tam ardua rite procederet
illa curia, et Theologorum et Medicorum
in mandatis dedit, vt suum de hoc modo,
ium dirum vel mitigandi vel forte amplius
, ferant iudicium, ita tamen, vt Medici
radant suum, eoque cum Theologis com-
, ab his demum expectetur alterum. Fa-
gitur medica paulo post duodecim elegit ex
qui in graue hoc argumentum inquirentes ad
referant, quid arbitrentur: Num et sub qui-
conditionibus illa forte methodus conducat, nec
interim in praesenti neque de iudicio medico-
neque de noua a suprema curia promul-
sententia aliquid percepimus: in relationi-
bus publicis ante breue tempus legimus, in
tu ideo a medicis habito de hac re nihil fuisse
tum, quum eorum sex ab vna parte, reliqui
ab altera steterint, ideoque diiudicationem
aliquantum tempus dilatam fuisse.

IOANNIS HIERONYMI KNIPHO-
, Pathologiae et Praxeos P. P. O. in Aca-
demia Erfordiensi, Ordinis Medici Senioris
Adsessoris primarii, Acad. Nat. Curios. Ad-
iuncti et Bibliothecarii.

Ad literarum studiis vitam dicare constituunt, ii
propemodum omnes leuissimo momento im-
ntur, vt animum ita inducant, cum et aeta-
is inconstantia ac temeritas a certo propo-
sito sit, nec ignoratio rerum humanarum de-

liberationem admittat. Contra ea [illegible]
exemplum, quotidie oculis obuersan[illegible]
cendit; vana opinio eruditionis, cuius [illegible]
quidem norunt, et quam vel sermoni[illegible]
vel multitudine librorum, vel ingen[illegible]
tiuntur, irritat voluntatem; etiam ing[illegible]
reditatis, doctrinae primo specimen [illegible]
amice propositae, facile allicit. Acce[illegible]
macia parentum, vna libidine liberos d[illegible]
quorum scilicet praeclarum ingenium [illegible]
disse iudicant, cum ipsi vix satis calleant.
Nonnumquam fortuitus euentus vel aug[illegible]
minuendis vitae commodis animum ad [illegible]
nat. Quod denique nonnulli interiori q[illegible]
se velut admonitos dicunt, id admodum
et haud dubie ab externa causa ortum.
has leuissimas causas ita regit Deus, vt [illegible]
rarum tractatione verior amor incendat[illegible]
que consilium capiatur, denique leuiter [illegible]
ius animus grauissimis causis adductus vi[illegible]
KNIPHOFIUS habuit quasi fortuita lit[illegible]
a quibus tamen acerrimo studio ad felici[illegible]
progressus est, vt susceptae voluntatis do[illegible]
standae eum poenitere non deberet.

Patricia gens KNIPHOFIORUM [illegible]
mo seculo Hildesii nobilis, ab eodem [illegible]
diae coepit inclarescere, in qua vrbe [illegible]
KNIPHOFIUS, Medicinae Practicus [illegible]
mus, hunc nostrum ex ANNA CHRISTI[illegible]
NERIA a. 1704. d. 24 Febr. suscepit. [illegible]
driennem filium, tali tamen matri reliqui[illegible]
satis esset perita formandi ad bonos mo[illegible]
vehementer curaret filium eruditis pr[illegible]
tradendum, in quibus fuit WEINGA[illegible]
scholae Praedicatorum Rector. Haec [illegible]
KNIPHOFII magnum habuit et di[illegible]

ſtae incommodum, quod cum eum ipſos annos adflictarit, litterarum quoque ſtudio, cum in illa aetate, graue impedimentum, obeſſe potius profuiſſe dicendum eſt. Nam quo illius laeſionis tractatio, chirurgorum dex, et admiratio quaeſtam eius ſcientiae, humani corporis ſalubertimam curam conſ, fortaſſe etiam ſermones medicorum et rgorum, ita vehementer pueri animum ad meinorem commouerunt, vt huic potiſſimum viperam, ſtudiumque dicare decerneret: quam eum adultior aetas et certum conſilium proque firmauit. Adeo nullum eſt malum, quin parte proſit. Itaque a. 1718 a STIELEmnaſii directore, accepit eam diſciplinam, ectionibus academicis aptum efficeret animul, ſiue quod motu quodam animi agefine has res medico putaret vſui futuras, liorpora corporum adumbrare et ligno incidere certe videtur in harum artium ſtudio praſuiſſe aut occaſio inueniendorum ectyporum, us poſtea dicetur. Quidquid temporis ab his ctionibus vacui habuit, id antiquis Erfordiae ntia conquirendis impendit. Talem accem academia Ienenſis a. 1720, praebuitque is explendae largiſſimam occaſionem, cum haberet SYRBIUM, WAGNEREUM, RIVINUM, philoſophos, WIDEBURGUM, aticum, WALCHIUM et GREIFFENHAHillum latinae linguae praecepta explicanhunc gallicae, praeter quos praeceptores HOFLYS etiam FABRICIO vſus eſt, qui ntiae artem explicabat. Tum vero STAHII, WEDELII et HILSCHERI medicas adeundas putauit, ante omnes TRIGMARIqui ſi domum, bibliothecam et animum aperuiſque comitas tanto fuit cum vtilitate KNIPHO-

VIR copulatior, quanto fructuosior doctrinae videri debuit. Namque [illegible] AUS eum et bibliothecae praefecit, [illegible] perimentis interesse passus est, ad aegros nomine visendos misit, denique exteris valetudine consulentibus respondere vo[luit] Iena, non contemnenda doctrina or[nata] diae a. 1727 Doctoratus honorem cepit dissertatione *de Lepra Arabum s. Elep[hantiasi]* fuit historia morbi, quem sensae sua cura manuerat. Postea patriae vrbi duplici animum declarauit, et habendis lectionibus, micis, et curanda aegrorum salute, ac pr[aeterea] quo in genere non solum officio suo [satisfecit] gnamque adiunxit patriae vtilitatem, [scientiae] doctrinaeque laudem ipse sibi paravit, et hic fructus patriae communis exis[timatus] Proprius ipsi KNIPHOFIO fructus fe[rendus] bus ei demandatis, vt in Professione [Medica] a. 1737 accepta, quae tamen hoc [munere] professione institutionum medicarum [publica] in Decanatu Medici Ordinis saepe ge[rendo] ritis honoribusque viri adducta Naturae Academia eum, iam a. 1733 coopta[tum] ita Ill. BUCHNERO, Bibliothecarium ab[dicante] voluit, etiam Adiunctum Senatui, [inter] principes Academiae referri. Praeterea est a. 1741 Inspector ecclesiae et schol[arum] ritarum, quatuor annis post orphanotr[ophium] gelici, cuius muneris fides et integr[itas] orphanorum cura luculento fructu [exercita] decorata est. Accidit ei calamitas, qu[ae] sine dubio omnium est acerbissima, qu[ae] et virilis aetas eius exercita miseris [exercitus] domus cum bibliotheca et rei familiar[is] incendio absumta est, dicitur tamen [illegible]

satis obfirmato fuisse animo, nec quicquam studio literarum et amore remisisse. Extremo anno Rectoratum Academiae gessit, acceptum a. 1764, sed in a. 1765 continuatum. Re- de ratione ectyporum ab eo excogitata aliquid nus. Nempe primus TRAMPHILUS vidit, figuras non tantum aeneo aut ligneo ta- incisas chartis imprimi posse. Instituit ergo, ipsas, quales e terra eruuntur, colore illi- que ita subiectas prelo exprimere, quo modo es et forma caulium ac radicum, figura folio- et florum, vere ad vivum, sive potius a vivo plari expressa, satis accurate cognosci possit. mina edita sunt in *Botanica Originali*, quam et consilio postea continuavit TRAMPHILUS, phus Halensis. Etiam thermometra sic accommodate ad usum medicinae correxit. eius valetudinem extremis vitae annis labe- coepit pectoris morbus, cuius vis ipsa tem- diuturnitate ita crevit, ut die 23 Ian. a. 1793 eripuerit, caram amicis, utilem literis et ge- nobis etiam amabilem.

cripta eius sequenti ordine prodierunt:

inaug. de lepra Arabum, sive elephantiasi. observata et curata. Praes. Io. *Andr. Fischer*. 727. c. f.

wort auf Tit. *Hr. D.* FRANC. ERN. BRÜCK- *Sinnschreiben, die Kräuter nach dem Leb- abzudrucken und dieselben in ihrer natürlichen stellt abgebildet, zum allgemeinen Nutzen anzu- betreffend. Ebend. 733.*

in originali, das ist: lebendig Kräuterbuch, die in hiesigen Landen wachsende Kräuter

nach ihrer Schönheit vorgestellet werden. Hundert. Ebend. 733. Fol.

Botanica in originali, das ist, lebendiges Kr... worinnen nach ihrer Schönheit alle in... den wachsende Officinalia vorgestellet w... ter Hundert. Ebend. 733. Fol.

— Tom. II. Conatus I. vegetabilia in... vitata exhibens, ibid. 733.

— pharmaceutica, das ist, lebendiges K... in welchem die in den Apotheken gebr... ter auf eine neue Methode von den leben... vorstellet abgedruckt sind und derselben... schrieben ist. Ebend. 733. Fol.

— das ist, lebendiges Kräuterbuch, ... ihrer Schönheit alle in hiesigen Lan... Gartengewächse vorgestellet werden. ... dert. Ebend. 735. Fol.

— das ist, lebendiges Kräuterbuch, in welch... jenigen Blumen-Baum- und Küchengewä... den Gärten Deutschlands überall bekan... die fremden, so von curiosen Blumen... groser Mühe und Kosten ungescheuet ... ses-drittes Hundert. Ebend. 734-736.

Progr. de physiognomia tanquam part... Erf. 737.

— de manuscriptis praecipue medicis.

Disp. de febribus compositis. Resp. ... 746.

— de pica. Resp. Fr. Golz. ib. 746.

Botanica in originali, den Herbarium ... tam indigenas, quam exoticas plantas ... sorti, ... culiari, nondum ... mento imprimendo obductae, ... rum suppeditans. Centuriae XII. ...

ſiſtens examen ſuccedaneorum quorundam corticis peruuiani febrifugi. Reſp. *Th. Vogt.* ib. 747.

— de gramine leuidenſi et praeſtantiſſimo. Reſp. *I. Gerhard.* ib. 747.

— de thermis artificialibus. Reſp. *A. Küſter.* ib. 748.

— ſiſtens ſobrias cogitationes circa adagii valorem: Wo Medico nouo opus? Coemeterium, ein neuer Kirchhof, ein neuer *Gotteſacker*. Reſp. *M. F. Le Eiſ-* ib. 748.

— Nouo medico praxin non eſſe concedendam: *Medicis ſoll man die Thüre weiſen.* ib. 748.

— Quemque ſuus vellicat vermis, *ein jeder hat ſeinen Wurm.* ib. 748.

— de tranſpiratione inſenſibili. Reſp. *I. I. Buchio.* ib. 748.

— de veritorum theoriam et hiſtoriam. Reſp. *I. Dietrich.* ib. 749.

— de ſuffitione. Reſp. *E. A. Lauremius* ib. 749.

— de omnium in ſelecta artificioſa indigentia ratione. Reſp. *C. H. Koſſan.* ib. 749. ſ.

— de laboribus pharmaceuticis. Reſp. *I. L.* ib. 749.

— de virgis. Reſp. *C. B.* ib. 750.

— ſiſtens animaduerſiones circa vſum venaeſectionis in puerperis. Reſp. *I. E. Biſchoff.* ib. 750.

— de errore loci. Reſp. *I. E. Zeiher.* ib. 750.

— de erroribus loci nominis. ib. eod.

— de ſaluberrimo Erfordiae. Reſp. *I. Fr. Tennemann.* ib. 751.

— de gutta ſerena. Reſp. *I. Ch. Huſſmann.* ib. 751.

— de medicamentis diureticis ſpecificis. Reſp. *A. M.* ib. 751.

— de reſpiratione. Reſp. *W. F. Engel.* ib. 751.

— de ſectione venae medianae nonnunquam periculoſa. Reſp. *C. G. Kühſch.* ib. 752.

Disp. de capite conformi foetus partu
Resp. *A. G. Graul*, ib. 752. 8.
— de morborum recidiuis, Resp. *I.*
. 752.
— de insania, Resp. *C. Goemer*, ib. 753.
— de nitro, Resp. *D. D. Becher*, ib.
Progr. de utili et iucundo in materia
nexo. ib. eod.
Physicalische Untersuchung des Pelzes,
mahnsburch Fäulniss 1758. *auf einigen*
gebracht. Ebend. 753. 8.
Disp. de compressione, Resp. *I. Ad.*
— de pilorum vsu, Resp. *I. G. Knipf*
— de hominis periculo puer
uio baptismali imminente: *vom Schu*
tauffenden Kinder. Resp. *Joh. Traugott*
— de pediculis inguinalibus, insecto
Pediculus inguinalis, Linn. Syst. nat.
Kleiderlaus, Mader, Rondeurs,
Nagelchen, Flöh, insectisch, kleine
Haarlaus, Blutigele, Wanzen, Mücken,
Wanzen, Kopf- Kleider- und Filzlaus.
W. E. Reichard, ib. 753. 8.

XVIII.

Continuatio indicis scriptorum phy
corum, quae anno 1761. prodier

Anweisung, wie die verschiedenen
Naturgeschichte zu sammlen,
halten und zu verschicken sind.
schen übersetzt, von WOLFF.
M. K.
Melanges de Physique et de Morale, qu
trait de l'Homme physique et morale, des

le Bonheur — — —, un Memoire sur le principe physique de la Regeneration des etc. à Paris, 12.

l'Homme et de la Reproduction des differens individues, ouvrage qui peut servir d'Introduction et de defence à l'Histoire naturelle des Animaux par M. de BUFFON, ibid. 12. (Auctore Cl. PANCOUCKE.

Danicae iconum fasciculus primus, fol. *continens, praeter explicationem, tabulas aeneas LX viuis coloribus pictas*). Nomenclatura ea, germanice et latine impressa est sub indice: *Abbildungen von Pflanzen zu dem Werke* Flora Danica, *Hafniae* fol. (*Auctorem splendidissimi huius operis esse Cl.* OEDER, *satis constat*).

vegetabilium vsibus medicis praecipue destinatorum et in pharmacopoliis obuiorum, variis modis praeparatorum ad naturae similitudinem expressa: moderante *Chr. Gottl. Ludwig* impressit JOAN. GODOFR. TRAMPE: *Nach der Natur verfertigte Abdrücke der Gewächse etc.* Fasc. III. T. I. n. 51-75. Fasc. IV. K. M. n. 76-100. (*latine et germanice*) Halae, fol.

Abhandlung von der Natur, Eigenschaft und Wirkung des Ungarischen Weins. Dresden, 8.

Calendarium medicum ad vsum salubertimae facultatis Parisiensis. Parisiis.

Gazette d'Epidaure, Année 1761. à Paris. (Auctores huius diarii sunt Cl. LORRY et BOUVART, *Medicinae Doctores facultatis Parisiensis*).

Gazette de Medecine, de l'Année 1761. ib. 8.

Gazette salutaire, ou Feuille Hebdomadaire, composée de la Gazette d'Epidaure de quelques Extraits, ou observations du Journal de Medecine et de divers autres articles relatifs à la Medecine, la Chirurgie, la Botanique, la Chymie etc. Année 1761. à *Bouillon*. 4.

Den Arzt: eine medicinische Wochenschrift.
Hamburg und Leipzig. 8 mai.

Tankar om de Medel til Swenges wa[rd]
holm.

Observations on the proper nursing o[f]
London. 8.

Sammlung auserlesener Wahrnehmungen aus
wissenschaft Wundarzney- und Apo[the]
Band Strassburg. 8.

Sammlung chirurgischer Bemerkungen aus
Sprachen übersetzt. 3ter Theil. Alten[burg]

Sicherste Methode die meisten Krankheiten
Nürnberg. 4.

Die sicherste Methode, die meisten Krankhei[ten]
ten und Schwachheiten des menschlichen L[eibes]
und geschwind zu heilen, Frf. u. Leipz. 8.

De splenis usu, morboque splenico ad Il[lu]
WERLHOFIUM liber; in quo simul va[ria]
sicarum, monadum, motus, caloris e[t]
occurrit praeliminariter theoria n[ova]
nova (*Brunsvigae*) 8. (*Auctore* [Sc]
M. D.)

Institutes of Health. London. 8.

Essays Physiological and Practical, on th[e]
lu and Circulation of the Blood, and the
Blood letting. Lond. 8 min.

Allgemeine Bemerkungen über die Ar[t]
zur nöthigen Nachricht der Curgäste von
maligen endemischen Arzte des Orts. (Gr[ei]

Bref til en man om hela medicinal wärke[t]
och befordran. Stockholm.

Pharmacopoeia Collegii Regalis medicor[um]
nensis vna cum Meadiana. Francof. 8.

Pharmacopée du College Royal des M[é]
Londres, traduite de l'Anglois sur la lec[-]
tion donnée avec des remarques par [le]

augmentée de plusieurs notes, observations et d'un grand nombre de procedés intéressans, avec les forces et les doses de chaque medicamens, Vol. I. à Paris, 4.

A Theoretic and Practice of Chirurgical Pharmacy, containing a complete Dispensatory for the Use of Surgeons; with explanatory and critical notes on each composition; and an introductory discourse concerning the particular intentions of cures, in which remedies are applied or administered, and the nature and medicinal efficacy of those several simples subservient to them, London, 8. (*Auctore Cl.* NOSSY, *M. D.*).

Pharmacopoeia nosocomiorum nosodochiis militaribus adaptatae. Casselis. 4. (Auctore RICARDO *apud exercitus Regis Galliae* Medico).

Le Parfumeur Royal, ou Traité des Parfums, de leurs beaux Secrets, qui entrent dans leur composition et de la distillation des eaux de Senteur et autres liqueurs précieuses. Nouvelle edition, revûe, corrigée et considerablement augmentée. (Par le Sieur Briffaut, Maître Parfumeur à Paris).

Des eaux minerales de Merlange près la ville de Montreux Faut-Yonne, *ibid.* 8.

Mémoire sur l'usage oeconomique du Digesteur du Docteur Papin. Publié par la Société de Belles Lettres, Sciences et Arts de Clermont-Ferrand par M*** Avocat ancien Secretaire de la même Société et Auteur des ouvertures de Paix universelle à Clermont-Ferrand, 8.

Doctorernes til Kongl. Collegium Medicum inlemnade berättelser rörande deras Embets förrättningar dels senare arten, i lynnerhet lemnade till sista Riksdag. Stockholm, 8.

Cogi-

Cogitationes de distributione caloris [illegible]
publico Academiae Imp. Petropol[itanae]
VI Sept. 1761 praelectae a [illegible]
ARPINO. Petropoli 4.
Medecine universelle prouvée par [illegible]
demontrée par l'experience, [illegible]
de M. IEAN ASTRUC, par [illegible]
PARP KILHAUD. à Carpentras, [illegible]
SIBRH. SIEGV. ALBINI academ[icorum]
donum Liber V. Leidae 4. c. t.
Eund. explicatio tabularum anatom[icarum]
THOLOMAEI EUSTACHII.
Lugd. Batau, fol. c. tab. aen.
ALEMBERTS *Abhandlung der Kunst* [illegible]
schaften. Zürch. 8.
Observations upon a treatise of the [illegible]
lock in the cure of cancres by [illegible]
London. 8.
PETR. ARCELIN, Oudeft. med. [illegible]
Vemselectio, optimae. Resp. [illegible]
de Tonchres. Parisiis, 4.
JOH. ASTRUCS *Abhandlung von* [illegible]
Geschwüren nebst zween Briefen, [illegible]
Zubereitungen gebräuchlicher [illegible]
deckt und untersucht werden; [illegible]
und den Erfolg einiger Mittel [illegible]
gehandelt wird. Erster Theil. [illegible]
übersetzt von GEORGE LEVY.
Dresden und Warschau. 8.
Traité des Maladies des Femmes, [illegible]
de joindre à une Théorie solide [illegible]
la plus sûre et la mieux éprouvée [illegible]
talogue chronologique des Medecins [illegible]
sur ces Maladies par I. ASTRUC. [illegible]
IV. *à Paris,* 12. Vol. 4.

[illegible] inventum novum [illegible] percussione thoracis humani vt signo, abstrusos [illegible] morbos detegendi. Vindobonae, 8.

[illegible] portatif de Santé, dans le quel tout le [illegible] peut prendre une connoissance suffisante [illegible] de toutes les Maladies [illegible] et enfin de tou[illegible] les instructions necessaires pour être soi-même [illegible] propre Medécin — par M. L*** ancien Me[illegible] des Armées du Roi et M. B** Medécin [illegible] Hopitaux. Troisieme Edition, *à Paris*, 8. Voll. 2.

[illegible], GODOFR. BALDINGER, Diss. de methodo medendi morbis, quae adstruit: per morbos pro[illegible] salutares effectus. Resp. *Iodoc. Ehrhart.* [illegible]nae, 4.

[illegible]ILL. BALLONII opera medica. Genev. 4. Voll. 2.

[illegible]moire qui a remporté le Prix de Physique de l'Année 1761 au Jugement de l'Académie des Sciences, Belles Lettres et Arts de Lyon par M. [illegible]BERT, à Paris 12. *Quaestio proposita haec erat:* Quelles sont les causes qui font pousser la Vin? Quels sont les Moyens de prevenir cet accident et d'y remedier, sans que la qualité du Vin devienne nuisible a la Santé.

[illegible] Quaestiones medi[illegible] quaedam pro regia cathedra defensae. [illegible]ontpelii. 4.

[illegible]urgical Facts relating to Wounds and Contu[illegible]ons on the Head — Fractures of the skull — — [illegible]ONE WATKINS. Oxford. 8. (*sine anno*).

[illegible]DOVITZ SARRATI. Dissertazione apologetica [illegible] al giudicio della Facolta Medica di Roma, in [illegible]mata. mutabnor[illegible] [illegible]DA SUMMA. opuscula subsecivа, observationes [illegible] miscellaneae de animalculis et plantis quibusdam [illegible]

mari-

anarum eorumque curatio et [illegible]
tia. Liber III. Harlemi, 4. c. tab.
Parallèle de la petite vérole naturelle
cielle ou inoculée. Avec un
de la petite vérole, traduit,
par M. DE BAUX, à Avignon,
ACHILL. GUILL. LE BEGUE
Quaest. Med. an vt sanguinis
lis datur per arterias et venas
affirm. Resp. *Hugo Gautier*.
Parisiis, 4.
R. P. CAR. S. I. BENVENUTI
mine, Vindobonae, 4.
FRANC. BERNARD, Quaest. med.
morbi remedium, quam morbus?
Car. Salin. Parisiis, 4.
Lettre de M. BERNARD à M.
servir à éclaircir même aux deux
ties de la Dissertation, qu'il a
lation de son Propileme, et en
troduction à la troisième Partie
à Douai, 12.
JOAN. ULRIC. SILVIUS, Diss.
borum imputatione rarissime
quasi abrogandi. Halae, 4.
In Germanicam quoque linguam
tetio libelli sub forma prodit, Berol
Entdeckung der wahren Ursachen von
auf dem Meere, dabey zugleich von der
schaffenheit der Erde, der unterirdisch
Feuer, Luft und von dem Ursprung
gehandelt wird von CASPAR SIL
Breslau, 8.
Herbarium Blackwellianum emendatum.
I. C. ELISABETHAE BLACKWELL
lirpium, quae in pharmacopoliis
riam

rum asseruantur, quarum descriptio et vires ex Anglico idiomate in Latinum conuersae sistuntur — cum praefatione CHR. IAC. TREW. Excudit, figuras pinxit atque in aes incidit MICH. FRID. LEONH. REGER. f. *Vermehrtes und verbessertes Blackwellisches Kräuterbuch u. s. w.* 2 tabul. viu. color. pict. 517-527. Norimbergae, fol.

LUDOV. L. AGASCHERIE D'USIE Diss. sistens examen bituminis Neocomensis ventilata Basileae, d. 5 Iul. 1758. Lugd. Bat. 8.

GREG. RUD. BOEHMER, Diss. inaug. de virtute loci natalis in vegetabilia, Resp. *Gottl. Frid. Doering*. Vteb. 4.

— Progr. quo de serendis vegetabilium seminibus monita praemittit. ibid. 4.

— Progr. quo de serendis vegetabilium seminibus monita continuat. ibid. 4.

CAROL. ADOLPH. BOEHMER, Diss. inaug. de hernia incarcerata. Resp. *Sigism. Car. Ziesemer*. Halae, 4.

JOH. BOERNERS *unvorgreifliches und in der Medicin gegründetes Gutachten die Abwendung und Cur einer in unsern Gegenden abermals grassirenden Hornviehseuche betreffend, worinnen sie nämlich bestehe, und wie ihr möglichst vorzubeugen sey. Nebst einer Anzeige einiger dagegen dienlam befundenen und probirten Hülfsmittelen.* Leipzig. 8.

IOAN. BAPT. BOHADSCH de quibusdam animalibus marinis, eorumque proprietatibus, orbi litterario vel nondum vel minus notis, liber cum non nullis tabulis aeri incisis, ab Auctore super viuis animalibus delineatis. Dresdae, 4.

IOANNIS BONAE tractatus de scorbuto. Veron. 4.

Con-

Contenta in hac parte.

1. Hiſtoire et Memoires de l'Academie Royale des Sciences de Paris, an. 1756.
2. GERARDI Flora Gallo-Provincialis
3. SCHULTZ Inträdes tal om Barns Skötsel men etc.
4. LYONNET Traité anatomique de la Chenille qui ronge le bois de Saule
5. SULZER'S, *die Kennzeichen der Inſecten durch Kupfertafeln erläutert*
6. Hiſtoire Naturelle generale et particuliere avec la deſcription du Cabinet du Roi. Tom. IX
7. BASTERI Opuſcula ſubſecina. Tom. II. Lib. I.
8. ALBINI de ſceleto humano liber
9. IAMES a Treatiſe on Canine Madneſs.
10. van PHELSUM Hiſtoria phyſiologica Amſtelodum
11. BOYER, Methode a ſuivre dans le traitement des differentes maladies epidemiques etc.
12. BILGUERS *Anweiſung zur antiſeptiſchen Arzneykunſt in Feldlazarethen*
13. BOHADSCH de quibusdam animalibus marinis minus notis liber
14. *Frünckiſche Sammlungen von Anmerkungen aus der Naturlehre etc. V and VI Band*
15. MEERE Het XIX Claſſe van de Geneeskruiden van de Heer LINNAEUS Syngenaſia opgeheldert en vermeerdert
16. BASSI Ambroſius novum plantae genus
17. Nova phyſico-medica
18. Continuatio indicis ſcriptorum phyſicorum, quae anno 1761 prodierunt.